

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1624,

14. september 2016,

mis käsitleb Euroopa piiri- ja rannikuvalvet ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/399 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 863/2007, nõukogu määrus (EÜ) nr 2007/2004 ning nõukogu otsus 2005/267/EÜ

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkte b ja d ning artikli 79 lõike 2 punkti c,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Ülemkogu kutsus 25. ja 26. juuni 2015. aasta kohtumisel üles tegema suuremaid jõupingutusi liidusuunaliste ennenägematute rändevoogude probleemi terviklikuks lahendamiseks, sealhulgas piirihalduse tugevdamise kaudu, et paremini hallata kasvavaid segarändevooge. Lisaks sellele rõhutasid riigipead ja valitsusjuhid 23. septembril 2015. aastal toimunud mitteametlikul kohtumisel rände teemal vajadust lahendada väga keeruline olukord välispiiridel ning tugevdada välispiiride kontrolli, eelkõige Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuuri, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) ja Europoli jaoks täiendavate vahendite andmisega ning kasutades liikmesriikide inimressursse ja tehnilisi vahendeid.
- (2) Liidu poliitika eesmärk välispiiri halduse valdkonnas on arendada ja rakendada Euroopa integreeritud piirihaldust riigi ja liidu tasandil, mis on vajalik eeldus isikute vabaks liikumiseks liidus ning vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala oluline komponent. Euroopa integreeritud piirihaldus on keskse tähtsusega, et parandada rändehaldust. Eesmärgiks on hallata tõhusalt välispiiride ületamist ja tegeleda rändeprobleemide ja võimalike tulevaste ohtudega neil piiridel, aidates sellega võidelda piiriülese mõõtmega raskete kuritegude vastu ning ja tagada liidus kõrgel tasemel sisejulgeolek. Seejuures on oluline järgida täielikult põhiõigusi ja samas kaitsta isikute vaba liikumist liidus.

⁽¹⁾ ELT C 303, 19.8.2016, lk 109.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 6. juuli 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta otsus.

- (3) Euroopa integreeritud piirihaldus, mis põhineb neljatasandilisel riiki sissepääsu kontrolli mudelil, hõlmab meetmeid kolmandates riikides, näiteks ühise viisapoliitika alusel, naabruses asuvate kolmandate riikidega võetavaid meetmeid, piirikontrolli meetmeid välispiiridel, riskianalüüsi ning meetmeid Schengeni ala piires ning tagasisaatmist.
- (4) Euroopa integreeritud piirihalduse rakendamisel tuleks tagada kooskõla teiste poliitikavaldkondade eesmärkidega, sealhulgas piiriülese transpordi korralik toimimine.
- (5) Selleks et tagada Euroopa integreeritud piirihalduse tõhus rakendamine, tuleks luua Euroopa piiri- ja rannikuvalve. Euroopa piiri- ja rannikuvalvele tuleks tagada vajalikud rahalised vahendid, inimressursid ja seadmed. Euroopa piiri- ja rannikuvalve, mis hõlmab Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ametit („amet“) ning piirihalduse eest vastutavaid riiklikke asutusi, sealhulgas rannikuvalveasutusi, kui nad täidavad piirikontrolli ülesandeid. Euroopa piiri- ja rannikuvalve tugineb teabe, suutlikkuse ja süsteemide ühisele kasutamisele riigi tasandil ning ameti reageerimisele liidu tasandil.
- (6) Euroopa integreeritud piirihaldust tuleks rakendada nii, et selle eest vastutavad ühiselt amet ning piirihalduse eest vastutavad riiklikud asutused, sealhulgas rannikuvalveasutused, kui nad teostavad merepiiril patrull- ja vaatlustegevust ja täidavad muid piirikontrolli ülesandeid. Ehkki liikmesriikidele jääb esmavastutus oma välispiiride haldamise eest enda ja kõikide liikmesriikide huvides, peaks amet toetama välispiiride haldusega seotud liidu meetmete kohaldamist sealabi, et ta tugedab, hindab ja kooskõlastab neid meetmeid rakendavate liikmesriikide tegevust.
- (7) Euroopa integreeritud piirihaldus ei muuda komisjoni ja liikmesriikide vastavat pädevust tolli valdkonnas, eelkõige seoses kontrollide, riskijuhtimise ja teabevahetusega.
- (8) Välispiiri kontrolli ja tagasisaatmist käsitleva poliitika ja õigusnormide väljatöötamine, sealhulgas Euroopa integreeritud piirihalduse strateegia väljatöötamine, jääb liidu institutsioonide ülesandeks. Tuleks tagada tihe kooskõlastamine ameti ning kõnealuste institutsioonide vahel.
- (9) Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuur ehk Frontex asutati nõukogu määrusega (EÜ) nr 2007/2004 ⁽¹⁾. Alates oma kohustuste täitma asumisest 1. mail 2005 on Frontex edukalt aidanud liikmesriikidel rakendada välispiiri halduse operatiivseid aspekte ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide, riskianalüüsi, teabevahetuse, kolmandate riikidega hoitavate suhete ning tagasipöördujate tagasisaatmise kaudu.
- (10) On vaja tõhusalt jälgida välispiiride ületamist, tegeleda rändeprobleemidega ja võimalike tulevaste ohtudega välispiiridel, tagada kõrgel tasemel sisejulgeolek liidus, kaitsta Schengeni ala toimimist ning austada üldist solidaarsuse põhimõtet. Eelnevat arvestades on vaja välispiiride haldust tugedada, tuginedes Frontexi tööle ja arendades seda edasi, ja muuta Frontex ametiks, millel on jagatud vastutus välispiiride haldamise eest.
- (11) Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuuri ülesandeid tuleks seega laiendada. Kõnealuste muudatuste kajastamiseks tuleks see ümber nimetada Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ametiks, mida kutsutakse jätkuvalt Frontexiks. See peaks jääma samaks juriidiliseks isikuks, jätkates täielikult kogu tegevust ja kõiki menetlusi. Ameti peamiseks ülesandeks peaks olema kehtestada tehniline- ja tegevussstrateegia integreeritud piirihalduse rakendamiseks liidu tasandil, teostada järelevalvet piirikontrolli tõhusa toimimise üle välispiiridel, tagada suurem tehniline ja operatiivabi liikmesriikidele ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide kaudu; tagada meetmete praktiline elluviimine olukorras, mis nõuab kiireloomulist tegutsemist välispiiridel; anda tehnilist ja operatiivabi merehädaliste otsingu- ja päästeoperatsioonides ja korraldada, kooskõlastada ja läbi viia tagasisaatmisoperatsioone ja tagasisaatmisega seotud sekkumist.
- (12) Ameti tegevus ei tohiks mõjutada liikmesriikide nende kohustuste täitmist, mis on seotud avaliku korra säilitamise ja sisejulgeoleku tagamisega.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 2007/2004 Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri asutamise kohta (ELT L 349, 25.11.2004, lk 1).

- (13) Amet peaks täitma oma ülesandeid nii, et sellega ei piirata liikmesriikide kaitsealast pädevust.
- (14) Ameti laiendatud ülesannete ja pädevusega peaksid kaasnema tugevamad meetmed põhiõiguste kaitsmiseks ja suurem aruandekohustus.
- (15) Liikmesriikidel peaks olema võimalik jätkata välispiiridel operatiivtasandil koostööd teiste liikmesriikide ja/või kolmandate riikidega, sealhulgas õiguskaitsese eesmärgil läbi viidavaid sõjalisi operatsioone, kui selline koostöö on kooskõlas ameti tegevusega.
- (16) Amet tugineb liikmesriikide koostööle, et suuta oma ülesandeid tõhusalt täita. Seoses sellega on ameti ja liikmesriikide jaoks oluline tegutseda heas usus ning vahetada õigeaegselt täpset teavet. Ükski liikmesriik ei tohiks olla kohustatud andma teavet, mille avalikustamist ta peab oma oluliste julgeolekuhuvide vastaseks.
- (17) Samuti peaksid liikmesriigid sisestama enda ja teiste liikmesriikide huvides Euroopa andmebaasidesse andmeid. Ka peaksid nad tagama, et andmed on täpsed, ajakohastatud ning saadud ja sisestatud õiguspäraselt.
- (18) Amet peaks koostama üldise ja oludele kohandatud riskianalüüsi, mis põhineb ühisel integreeritud riskianalüüsi mudelil, mida kasutavad amet ise ja liikmesriigid. Amet peaks muu hulgas liikmesriikide antud teabe põhjal andma ajakohast teavet, mis hõlmab kõiki Euroopa integreeritud piirihalduse ajakohaseid aspekte, eelkõige piirikontrolli, tagasisaatmist, kolmandate riikide kodanike ebaseaduslikku teistest rännet liidus, piiriülese kuritegevuse, sealhulgas ebaseaduslikule piiriületusele kaasaaitamise, inimkaubanduse, terrorismi ja hübriidohtude tõkestamist ning olukorda naabruses asuvates kolmandates riikides, et võimaldada võtta ajakohaseid meetmeid või tegeleda tuvastatud ohtude ja riskidega eesmärgiga parandada välispiiride integreeritud haldamist.
- (19) Arvestades ameti tegevust välispiiridel, peaks ta aitama ennetada ja avastada piiriülese mõõtmega raskeid kuritegusid, nagu migrantide ebaseaduslik üle piiri toimetamine, inimkaubandus ja terrorism, kui amet on saanud oma tegevusega vastavat teavet ja kui tema sekkumine on asjakohane. Amet peaks kooskõlastama oma tegevust Europoliga kui ametiga, kelle ülesanne on toetada ja tugevdada liikmesriikide meetmeid ja koostööd kahte või enam liikmesriiki mõjutava raske kuritegevuse tõkestamisel ja selle vastu võitlemisel. Piiriülese kuritegevusel on paratamatult piiriülene mõõde. Piiriülesest mõõdet iseloomustavad kuriteod, mis on otseselt seotud välispiiride ebaseadusliku ületamisega, sealhulgas inimkaubandusega või migrantide ebaseadusliku üle piiri toimetamisega. Samas võimaldab nõukogu direktiivi 2002/90/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõige 2 liikmesriikidel mitte määrata karistusi, kui tegevuse eesmärk on anda migrantidele humanitaarabi.
- (20) Jagatud vastutusest juhindudes peaks ameti roll olema välispiiride halduse korrapärane jälgimine. Amet peaks tagama nõuetekohase ja tõhusa jälgimise mitte üksnes riskianalüüsi, teabevahetuse ja Euroopa piiride valvamise süsteemi (EUROSUR) kaudu, aga ka oma töötajate hulka kuuluvate ekspertide liikmesriikides kohapeal viibimise kaudu. Amet peaks seega saama lähetada sideohvitseri liikmesriikidesse teatavaks ajaks, mille jooksul annab sideohvitseritegevusdirektorile aru. Sideohvitseride aruanne peaks moodustama haavatavuse hinnangu osa.
- (21) Amet peaks läbi viima objektiivsetest kriteeriumidest lähtuva haavatavuse hindamise, et hinnata liikmesriikide suutlikkust ja valmisolekut tulla toime survega nende välispiiridele. Hindamine peaks hõlmama liikmesriikide vahendeid, taristut, personali, eelarvet ja rahalisi ressursse, samuti nende hädaolukorra lahendamise plaane välispiiridel tekkida võivate kriiside lahendamiseks. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, et kõrvaldada haavatavuse hindamise käigus kindlaks tehtud puudujäägid. Tegevusdirektor peaks tegema kindlaks meetmed, mida tuleb võtta, ning soovitada neid asjaomasele liikmesriigile. Tegevusdirektor peaks samuti kehtestama tähtaja, mille jooksul neid meetmeid tuleb võtta. Kui kehtestatud tähtaja jooksul vajalikke meetmeid ei võeta, tuleks küsimus edastada haldusnõukogule edasise otsuse tegemiseks.
- (22) Kui ametile ei esitata kiiresti täpset teavet, mida on vaja haavatavuse hindamiseks, peaks ametil olema võimalik seda asjaolu haavatavuse hindamisel arvesse võtta, kui andmete esitamata jätmiseks ei esitata mõjuvaid põhjuseid.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/90/EÜ, millega määratletakse kaasaaitamine ebaseaduslikule piiriületamisele, läbisõidule ja elamisele (EÜTL 328, 5.12.2002, lk 17).

- (23) Amet peaks korraldama asjakohast tehnilist ja operatiivabi liikmesriikidele, et suurendada nende suutlikkust täita oma kohustusi seoses välispiiride kontrolliga ning tulla toime survega välispiiridel, mis tulenevad ebaseaduslikust sisserändest või piiriülesest kuritegevusest. Selline abi ei tohiks piirata asjaomaste riiklike asutuste pädevust algatada kriminaaluurimisi. Seoses sellega peaks amet liikmesriigi taotlusel või omal algatusel korraldama ja koordineerima ühe või mitme liikmesriigi jaoks ühisoperatsioone ning lähetama Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmasid ning vajalikke tehnilisi seadmeid. Lisaks võib amet lähetada oma töötajate seast eksperte.
- (24) Juhtudel, mil välispiiridel esineb spetsiifiline ja ebaproportsionaalne surve, peaks amet liikmesriigi taotlusel või omal algatusel korraldama ja kooskõlastama piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni ning lähetama kiirreageerimisreservist Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad ning tehnilised seadmed. Piirivalve kiirreageerimisoperatsioonid peaksid piiratud ajaks tagama toe olukordades, kus on vaja viivitamatult reageerida ning kus selline sekkumine tagaks tõhusa reageerimise. Sellise sekkumise tõhusa toimimise tagamiseks peaksid liikmesriigid saatma kiirreageerimisreservi piirivalveametnikke ja muid asjaomaseid töötajaid ning andma vajalikke tehnilisi seadmeid. Amet ja asjaomane liikmesriik peaksid leppima kokku operatsiooniplaanis.
- (25) Kui mõni liikmesriik seisab oma välispiiride mõnel alal silmitsi spetsiifilise ja ebaproportsionaalse rändesurvega, mida iseloomustab suur segarändevoogude sissevool, peaksid liikmesriigid saama tugineda suuremale tehnilisele- ja operatiivtoele. Seda tuleks anda esmase vastuvõtu piirkondades rändehalduse tugirühmade poolt. Tugirühmadesse peaksid kuuluma eksperdid, kes on lähetatud liikmesriigist ameti ja EASO poolt või ameti, Europoli ja muude asjaomaste liidu ametite poolt. Amet peaks aitama komisjonil erinevate ametite tegevust kohapeal koordineerida.
- (26) Liikmesriigid peaksid tagama, et asutustel, kes tõenäoliselt võivad rahvusvahelise kaitse taotlusi saada, näiteks politseil, piirivalvel, sisserändeasutustel ja kinnipidamisasutuste töötajatel on asjakohane teave. Liikmesriigid peaksid samuti tagama, et selliste asutuste töötajad saavad oma tööülesannetele ja kohustustele vastavat vajalikul tasemel koolitust ning juhiseid taotlejate teavitamiseks, kuhu ja kuidas saab rahvusvahelise kaitse taotlusi esitada.
- (27) Eri ametid ja liikmesriigid peaksid esmase vastuvõtu piirkondades tegutsema oma volituste ja õiguste piires. Komisjon koostöös muude asjaomaste ametitega peaks tagama esmase vastuvõtu piirkondades toimuva tegevuse vastavuse asjakohasele liidu õigustikule, muu hulgas Euroopa ühisele varjupaigasüsteemile ja põhiõigustele.
- (28) Kui välispiiri kontroll on muutunud niivõrd ebatõhusaks, et see võib seada ohtu Schengeni ala toimimise, sest liikmesriik ei võta vajalikke meetmeid kooskõlas haavatavuse hinnanguga või ei ole seoses välispiiridel esineva spetsiifilise ja ebaproportsionaalse survega taotlenud ametilt piisavat toetust või ei astu vajalikke samme nende meetmete rakendamiseks, tuleks liidu tasandil tagada ühtne, kiire ja tõhus reageerimine. Nende riskide leevendamise eesmärgil ning liidu tasandil parema kooskõlastamise tagamiseks peaks komisjon esitama nõukogule otsuse, millega määratakse kindlaks meetmed, mida amet peab rakendama, ning nõudma, et asjaomane liikmesriik teeks nende meetmete rakendamisel ametiga koostööd. Rakendamisolitused sellise otsuse vastuvõtmiseks tuleks anda nõukogule, sest sellised meetmed, mis sageli tõenäoliselt riivavad riigi täidesaatvaid ja jõustamisalaseid õigusi, võivad olla poliitiliselt tundlikku laadi. Amet peaks seejärel kindlaks määrama meetmed, mida on vaja nõukogu otsuses osutatud meetmete praktiliseks elluviimiseks. Seejärel peaks amet koostama koos asjaomase liikmesriigiga operatsiooniplaani. Kui liikmesriik 30 päeva jooksul kõnealust nõukogu otsust ei täida ja ametiga selles otsuses sisalduvate meetmete rakendamisel koostööd ei tee, peaks komisjonil olema õigus algatada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/399⁽¹⁾ artiklis 29 sätestatud erimenetlus, et lahendada eriolukord, mis ohustab sisepiirikontrollita ala üldist toimimist. Seetõttu tuleks määrust (EL) 2016/399 vastavalt muuta.
- (29) Ameti käsutuses peaksid olema vajalikud seadmed ja töötajad, et neid lähetada ühisoperatsioonidele või piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidele. Sel eesmärgil peaks ametil olema liikmesriigi taotlusel piirivalve kiirreageerimisrühmade sekkumise korral või kiireloomulist tegevust nõudva olukorra puhul võimalus lähetada liikmesriikide Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad kiirreageerimisreservist, mis peaks olema alaline korpus, kuhu kuuluvad

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad. Reservi peaks kuuluma vähemalt 1 500 piirivalveametnikku ja muud asjaomast töötajat. Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade kiirreageerimisreservist lähetatavatele rühmadele tuleks vajaduse korral viivitamata lisaks saata täiendavad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad.

- (30) Liikmesriikide panus kiirreageerimisreservi sätestatakse I lisas, võttes aluseks käesoleva määruse jõustumise ajal asjaolusid arvestades antud lubadusi. Nende asjaolude põhjaliku ja struktuurse muutumise korral, sealhulgas pärast seda, kui vastavalt asjakohaste ühinemisaktide sätetele võetakse vastu otsus kaotada kontrollid liikmesriikide sisepiiridel, peaks komisjon tegema ettepaneku nimetatud lisa muutmiseks.
- (31) Võttes arvesse seda, kui kiiresti peab toimuma seadmete ja töötajate lähetamine eelkõige nendel välispiirialadel, kus esineb järsk sisserändevoo suurenemine, võiks ametil olla võimalus lähetada ka oma tehnilisi seadmeid, mille ta peaks omandama ise või koos liikmesriigiga. Liikmesriik, kus tehnilised seadmed on registreeritud, peaks need andma ameti nõudmise korral kohe tema käsutusse. Amet peaks haldama ka liikmesriikide eraldatud tehniliste seadmete reservi, tuginedes ameti kindlaks tehtud vajadustele, ning seda peaks täiendama transpordivahendid ja operatiivseadmed, mille liikmesriigid on ostnud Sisejulgeolekufondi erimeetmete raames.
- (32) Euroopa Ülemkogu kutsus 15. oktoobril 2015 üles laiendama Frontexi volitusi tagasisaatmise valdkonnas, et anda talle õigus korraldada omal algatusel ühiseid tagasisaatmisoperatsioone, ning suurendada tema rolli seoses tagasipöördujate jaoks reisidokumentide hankimisega.
- (33) Amet peaks suurendama oma abi liikmesriikidele kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks vastavalt liidu tagasisaatmispoliitikale ning kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2008/115/EÜ⁽¹⁾. Eelkõige peaks amet koordineerima ja korraldama ühest või mitmest liikmesriigist tagasisaatmise operatsioone ning korraldama ja läbi viima tagasisaatmisega seotud sekkumist, et tugevdada nende liikmesriikide tagasisaatmisüsteemi, kes vajavad suuremat tehnilist ja operatiivabi, täites oma kohustust saata tagasi kolmandate riikide kodanikud kooskõlas kõnealuse direktiiviga.
- (34) Amet peaks, austades seejuures täiel määral põhiõigusi, pakkuma liikmesriikidele vajalikku abi tagasisaatmisoperatsioonide korraldamisel ja tagasipöördujate tagasisaatmisega seotud sekkumistes. Amet ei peaks võtma seisukohta liikmesriikide tehtud tagasisaatmisotsuste põhjendatuse suhtes. Lisaks peaks amet abistama liikmesriike tagasisaatmiseks vajalike reisidokumentide hankimisel koostöös asjaomaste kolmandate riikide asutustega.
- (35) Tagasisaatmismenetlusi läbi viivatele liikmesriikidele antav abi peaks hõlmama vastuvõtivate kolmandate riikide kohta käesoleva määruse rakendamiseks vajaliku praktilise teabe andmist, näiteks tagasisaatmisoperatsioonide sujuvaks läbiviimiseks vajalike kontaktandmete või muu logistilise teabe andmist. Tagasisaatmisotsuste tegemisega seoses ei tohiks amet olla seotud liikmesriikidele teabe andmisega vastuvõtivate kolmandate riikide kohta.
- (36) Liikmesriigi ja kolmanda riigi vaheline võimalik kokkulepe ei vabasta ametit ega liikmesriiki liidu või rahvusvahelisest õigusest tulenevatest kohustustest, eelkõige välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtte järgimisest.
- (37) Amet peaks looma reservid, kuhu kuuluvad liikmesriikide poolt saadetavad sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajad, sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad ja tagasisaatmisspetsialistid, keda tuleks kasutada tagasisaatmisoperatsioonide ajal ning kes peaksid kuuluma tagasisaatmisega seotud sekkumisel kasutatavate spetsiaalsete Euroopa tagasisaatmisrühmade koosseisu. Reservidesse peaks kuuluma töötajaid, kellel on eriteadmised lastekaitse valdkonnas. Amet peaks pakkuma neile vajalikku koolitust.
- (38) Vastavalt rahvusvahelise õiguse allikatele, nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsioon, loetakse käesoleva määruse alusel iga alla 18-aastast isikut lapseks. Amet peab oma tegevuses esmatähtsaks pidama lapse huvisid.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, 24.12.2008, lk 98).

- (39) Tagasisaatmisega seotud töötajate kohta tuleks kehtestada erisätted, et täpsustada nende ülesandeid, õigusi ja vastutust. Samuti tuleks koostada konkreetsed juhised õhusõiduki pilootide õiguste ning õhusõiduki registreerimisriigi kriminaaljurisdiktsiooni laiendamise kohta rahvusvahelise lennundusõiguse alusel, eelkõige Tokyo konventsiooni alusel, mis käsitleb kuritegusid ja mõningaid teisi tegusid õhusõiduki pardal.
- (40) Amet peaks töötama välja konkreetsed koolitusvahendid, sealhulgas spetsiaalse koolituse lastekaitse valdkonnas. Amet peaks pakkuma riiklikele piirivalveametnike instruktoritele liidu tasandil koolitust. Amet peaks pakkuma ka lisakoolitust ja seminare seoses integreeritud piirihalduse ülesannetega, sealhulgas liikmesriikide pädevate asutuste ametnikele. See peaks hõlmama asjakohast liidu ja rahvusvahelist õigust ning põhiõigusi käsitlevat koolitust. Ametil peaks olema õigus korraldada koolitustegevust koostöös liikmesriikidega ja kolmandate riikidega nende territooriumil.
- (41) Amet peaks jälgima ja aitama arendada Euroopa integreeritud piirihalduse jaoks olulisi teadusuuringuid. Amet peaks levitama selliseid teadusuuringuid käsitlevat teavet Euroopa Parlamendile, liikmesriikidele ja komisjonile.
- (42) Välispiiride integreeritud halduse tõhus rakendamine nõuab korrapärast, sujuvat ja usaldusväärset teabevahetust liikmesriikide vahel. Amet peaks välja töötama ja käitama teabesüsteeme, mis võimaldavad sellist teabevahetust kooskõlas liidu andmekaitsealase seadusandlusega. Oluline on, et liikmesriigid esitaksid ametile kiiresti täieliku ja täpse teabe, mida amet oma ülesannete täitmiseks vajab.
- (43) Amet võib oma tegevuseesmärke saavutamiseks ning oma ülesannete täitmiseks vajalikul määral teha käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes koostööd liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametitega ning samuti rahvusvaheliste organisatsioonidega liidu õiguse ja poliitika kohaselt kehtestatud töökorra raames. Töökorra peaks komisjon eelnevalt heaks kiitma.
- (44) Rannikuvalve ülesandeid täitvad riiklikud asutused vastutavad mitmete ülesannete eest, mis võivad hõlmata meresõiduohutust, turvalisust, otsingu- ja päästetöid, piirikontrolli, kalanduskontrolli, tollikontrolli, üldist õiguskaitset ning keskkonnakaitset. Amet, nõukogu määrusega (EÜ) nr 768/2005 ⁽¹⁾ asutatud Euroopa Kalanduskontrolli Amet ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1406/2002 ⁽²⁾ asutatud Euroopa Meresõiduohutuse Amet peaksid seetõttu tugevdama oma koostööd nii omavahel kui ka rannikuvalve ülesandeid täitvate riiklike asutustega, et suurendada teadlikkust olukorrast merel ning toetada sidusat ja kulutõhusat tegevust. Merenduse valdkonnaga seotud eri osapoolte vaheline koostöö peaks olema kooskõlas Euroopa integreeritud piirihalduse ja merendusjulgeoleku strateegiaga.
- (45) Käesoleva määruse rakendamine ei mõjuta aluslepingute kohast pädevuse jaotust liidu ja liikmesriikide vahel ega liikmesriikide kohustusi selliste rahvusvaheliste konventsioonide alusel nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsioon, rahvusvaheline konventsioon inimeste ohutusest merel, rahvusvaheline mereotsingute ja -pääste konventsioon, rahvusvaheline laevade põhjustatava merereostuse vältimise konventsioon, meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvaheline konventsioon, ning muude asjakohaste rahvusvahelise mereõiguse allikate alusel.
- (46) Amet peaks hõlbustama ja ergutama tehnilist ja operatiivkoostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel liidu välissuhete poliitika raames. Sellega seoses peaks amet koordineerima operatiivkoostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel välispiiride haldamise valdkonnas, lähetama kolmandatesse riikidesse sideohvitseri ja tegema koostööd kolmandate riikide ametiasutustega tagasisaatmise valdkonnas, sealhulgas seoses reisidokumentide hankimisega. Koostöös kolmandate riikidega peaksid amet ja liikmesriigid alati järgima liidu õigust, sealhulgas põhiõiguste kaitse ja välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtet. See peaks kehtima ka juhul, kui kolmandate riikidega tehakse koostööd kõnealuste riikide territooriumil. Läbipaistvuse ja aruandekohustuse suurendamiseks peaks amet kajastama koostööd kolmandate riikidega oma aastaaruandes.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 768/2005, millega moodustatakse Ühenduse Kalanduskontrolli Agentuur ja muudetakse määrust (EÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (ELT L 128, 21.5.2005, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1406/2002, millega luuakse Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EÜT L 208, 5.8.2002, lk 1).

- (47) Euroopa piiri- ja rannikuvalve, mis koosneb ametist ja ning piirihalduse eest vastutavatest riiklikest asutustest, sealhulgas rannikuvalveasutustest, kui nad täidavad piirikontrolli ülesandeid, peaks oma ülesannete täitmisel järgima täiel määral põhiõigusi, eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartat („harta“), Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni, asjassepuutuvat rahvusvahelist õigust, muu hulgas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni lapse õiguste konventsiooni, konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, pagulasseisundi konventsiooni ning rahvusvahelise kaitse saamisega seotud kohustusi, eriti välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtet, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni, rahvusvahelist konventsiooni inimelude ohutusest merel ning rahvusvahelist mereotsingute ja -pääste konventsiooni. Vastavalt liidu õigusele ja nimetatud õigusallikatele peaks amet vajaduse korral alati ja kõikjal abistama liikmesriike otsingu- ja päästeoperatsioonides, et kaitsta ja päästa elusid.
- (48) Arvestades lisandunud ülesandeid, peaks amet edasi arendama ja ellu viima põhiõiguste kaitse seire ja tagamise strateegiat. Selleks peaks ta andma oma põhiõiguste ametnikule piisavad ressursid ja töötajad vastavalt ameti volitustele ja suurusele. Põhiõiguste ametnikul peaks olema juurdepääs kogu teabele, mida tal on vaja oma ülesannete täitmiseks. Amet peaks kasutama oma rolli, et edendada aktiivselt liidu õigustiku kohaldamist seoses välispiiride haldamisega, sealhulgas ka seoses põhiõiguste järgimise ja rahvusvahelise kaitsega.
- (49) Käesolev määrus austab põhiõigusi ja järgib põhimõtteid, mida tunnustatakse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklites 2 ja 6 ning mis on kajastatud hartas. Eelkõige soovitakse käesoleva määrusega austada täielikult inimväärikust, õigust elule, õigust vabadusele ja turvalisusele, õigust isikuandmete kaitsele, varjupaigaõigust, õigust tõhusale õiguskaitsele, lapse õigusi, piinamise ning ebainimliku või alandava kohtlemise või karistamise keeldu ja inimkaubanduse keeldu. Ühtlasi püütakse edendada mittediskrimineerimise ja välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtte kohaldamist.
- (50) Käesoleva määrusega luuakse ametile esitatud kaebuste lahendamise kord koostöös põhiõiguste ametnikuga, et tagada inimõiguste austamine ameti kogu tegevuses. See kord peaks endast kujutama halduskorraldust, mille kohaselt põhiõiguste ametnik peaks olema vastutav ameti saadud kaebuste lahendamise eest tulenevalt õigusest heale haldusele. Põhiõiguste ametnik peaks läbi vaatama kaebuse vastuvõetavuse, registreerima vastuvõetavad kaebused, edastama kõik registreeritud kaebused tegevdirektorile, edastama rühmade liikmeid käsitlevad kaebused päritoluliikmesriigile ning registreerima ameti või kõnealuse liikmesriigi järelmeetmed. Kord peaks olema tõhus ja tagama, et kaebustega tegeletakse nõuetekohaselt. Kaebuste lahendamise kord ei tohiks piirata halduslike ega kohtulike õiguskaitsevahendite kasutamist ning korra järgimine ei tohiks olla õiguskaitsevahendite kasutamise eeldus. Kriminaaluurimist peaks läbi viima liikmesriigid. Läbipaistvuse ja aruandekohustuse suurendamiseks peaks amet esitama oma aastaaruandes teabe kaebuste lahendamise kohta. See peaks kajastama eelkõige saadud kaebuste arvu, põhiõiguste rikkumise liike, operatsioone, mille käigus rikkumine toimus ning, kui see on võimalik, ameti ja liikmesriikide poolt võetud järelmeetmeid.
- (51) Amet peaks olema tehnilistes- ja operatiivküsimustes sõltumatu ning õiguslikult, halduslikult ja rahanduslikult autonoomne. Selleks on vajalik ja asjakohane, et tegemist oleks liidu asutusega, kes on juriidiline isik ja kes kasutaks talle käesoleva määrusega antud rakendamisolulisi.
- (52) Komisjon ja liikmesriigid peaksid olema haldusnõukogus esindatud, et teostada järelevalvet ameti üle. Haldusnõukogu peaks võimaluse korral koosnema piirivalve juhtimise eest vastutavate riiklike teenistuste tegevjuhtidest või nende esindajatest. Et tagada haldusnõukogu töö järjepidevus, peaksid haldusnõukogus esindatud osalised püüdma piirata oma esindajate vahetumist. Haldusnõukogule tuleks anda vajalikud volitused kehtestada ameti eelarve, kontrollida selle täitmist, võtta vastu asjakohaseid finantseeskirju, kehtestada ameti otsuste tegemise tarbeks läbipaistev töökord ning nimetada ametisse tegevdirektor ja tegevdirektori asetäitja. Ametit tuleks juhtida ja amet peaks tegutsema, võttes arvesse liidu detsentraliseeritud asutusi käsitleva ühise lähenemisviisi põhimõtteid, mille võtsid 19. juulil 2012 vastu Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon.

- (53) Et tagada ameti iseseisvus ja sõltumatus, peaks tal olema oma eelarve, mille peamise tulu moodustab liidu rahaline toetus. Liidu eelarvemenetlust tuleks kohaldada selles osas, mis hõlmab liidu rahalist toetust ja muid liidu üldeelarvest makstavaid toetusi. Raamatupidamisarvestust peaks auditeerima kontrollikoda.
- (54) Ameti suhtes tuleks piiranguteta kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ ning ta peaks ühinema Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdusi ⁽²⁾.
- (55) Ameti suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1049/2001 ⁽³⁾. Amet peaks olema oma tegevuses võimalikult läbipaistev, ilma et see ohustaks tema operatsioonide eesmärgi saavutamist. Amet peaks avalikustama teabe kogu oma tegevuse kohta. Samuti peaks ta tagama, et üldsus ja kõik huvitatud isikud saavad tema töö kohta kiiresti teavet.
- (56) Amet peaks ühtlasi Euroopa Parlamendile ja nõukogule oma tegevuse kohta põhjalikult aru andma.
- (57) Ameti poolt käesoleva määruse raames teostatav isikuandmete töötlemine peaks toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 45/2001 ⁽⁴⁾.
- (58) Liikmesriikide poolt käesoleva määruse raames teostatav isikuandmete töötlemine peaks toimuma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 95/46/EÜ ⁽⁵⁾. Kui andmete töötlemine on vajalik eeskätt selleks, et tagada liidu sisejulgeoleku kõrge tase, eelkõige seoses rändevoogude jälgimise ja riskianalüüsiga, ühisoperatsioonide, katseprojektide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide käigus või rändehalduse tugirühmade kogutud isikuandmetega või seoses koosõga liidu institutsioonide, organite, asutuste, ametite ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, kohaldatakse nõukogu raamotsust 2008/977/JSK ⁽⁶⁾. Isikuandmete töötlemisel tuleks järgida vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.
- (59) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt välispiiride integreeritud haldamissüsteemi arendamine ja rakendamine, et tagada Schengeni ala nõuetekohane toimimine, ei suuda liikmesriigid eraldi tegutsedes piisavalt saavutada, küll aga saab neid sisepiiridel puuduva kontrolli ja välispiiridel esineva märkimisväärse rändesurve tõttu ning lähtuvalt vajadusest jälgida tõhusalt välispiiride ületamist ja aidata kaasa sisejulgeoleku kõrge taseme hoidmisele liidus paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (60) Käesolevas määruses osutatud välispiirid on piirid, mille suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2016/399 II jaotise sätteid ja mis hõlmab Schengeni liikmesriikide välispiire kooskõlas protokolliga nr 19 Euroopa Liidu raamistikku integreeritud Schengeni *acquis'* kohta, mis on lisatud ELi lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule (ELi toimimise leping).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 136, 31.5.1999, lk 15.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽⁶⁾ Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/977/JSK kriminaalasjades tehtava politsei- ja õigusalase koostöö raames töödeldavate isikuandmete kaitse kohta (ELT L 350, 30.12.2008, lk 60).

- (61) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises) ⁽¹⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ ⁽²⁾ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda. Euroopa Ühenduse ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelises, nimetatud riikide Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuuri tegevuses osalemise üksikasjalikke eeskirju käsitlevas kokkuleppes ⁽³⁾ on sätestatud nende riikide agentuuri töös osalemise eeskirjad, sealhulgas rahalist toetust ja töötajaid käsitlevad sätted.
- (62) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast selliste Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽⁴⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2008/146/EÜ ⁽⁵⁾ artikliga 3.
- (63) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) ⁽⁶⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis A osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2011/350/EL ⁽⁷⁾ artikliga 3.
- (64) Kokkuleppes ühelt poolt Euroopa Ühenduse ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel nimetatud riikide Euroopa Liidu Liikmesriikide Välispiiril Tehtava Operatiivkoostöö Juhtimise Euroopa Agentuuri tegevuses osalemise üksikasjalike eeskirjade kohta ⁽⁸⁾ on sätestatud nende riikide agentuuri töös osalemise eeskirjad, sealhulgas rahalist toetust ja töötajaid käsitlevad sätted.
- (65) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata. Arvestades, et käesolev määrus põhineb Schengeni *acquis'*l, otsustab Taani kõnealuse protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu poolt otsuse tegemist käesoleva määruse üle, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.
- (66) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ ⁽⁹⁾. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldata.

⁽¹⁾ EÜTL 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽²⁾ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜTL 176, 10.7.1999, lk 31).

⁽³⁾ ELTL 188, 20.7.2007, lk 19.

⁽⁴⁾ ELTL 53, 27.2.2008, lk 52.

⁽⁵⁾ Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELTL 53, 27.2.2008, lk 1).

⁽⁶⁾ ELTL 160, 18.6.2011, lk 21.

⁽⁷⁾ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELTL 160, 18.6.2011, lk 19).

⁽⁸⁾ ELTL 243, 16.9.2010, lk 4.

⁽⁹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜTL 131, 1.6.2000, lk 43).

- (67) Käesolev määrus kujutab endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ⁽¹⁾. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (68) Amet peaks soodustama sellise spetsiifilise tegevuse korraldamist, mille käigus võivad liikmesriigid kasutada vastavalt haldusnõukogu poolt iga üksikjuhtumi puhul eraldi kehtestatavatele tingimustele oskusi ja vahendeid, mida Iirimaa ja Ühendkuningriik võivad olla valmis pakkuma. Selleks võidakse Iirimaa ja Ühendkuningriigi esindajatel paluda osaleda haldusnõukogu koosolekul, mis võimaldab neil täielikult sellise spetsiifilise tegevuse ettevalmistamisel osaleda.
- (69) Hispaania Kuningriik ja Ühendkuningriik on Gibraltari piiride demarkatsiooni küsimuses eri seisukohtadel.
- (70) Käesoleva määruse kohaldamise peatamine Gibraltari piiride suhtes ei muuda asjaomaste riikide vastavaid seisukohti.
- (71) Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikega 2 ning ta esitas arvamuse 18. märtsil 2016⁽²⁾.
- (72) Käesoleva määruse eesmärk on muuta ja laiendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 2007/2004 ja (EÜ) nr 863/2007⁽³⁾ ning nõukogu otsuse 2005/267/EÜ⁽⁴⁾ sätteid. Kuna tehtavaid muudatusi on palju ja need on laadilt olulised, tuleks need õigusaktid selguse huvides asendada ja kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

Euroopa piiri- ja rannikuvalve

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega luuakse Euroopa piiri- ja rannikuvalve, et tagada välispiiridel Euroopa integreeritud piirihaldus eesmärgiga hallata tõhusalt välispiiride ületamist. See hõlmab tegelemist rändeprobleemide ja võimalike tulevaste ohtudega välispiiridel, aidates sellega võidelda piiriülese mõõtmega raskete kuritegude vastu, kindlustada liidus kõrge julgeoleku tase põhiõigusi täielikult järgides, kaitstes samal ajal isikute vaba liikumist liidus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „välispiirid“ – määruse (EL) 2016/399 artikli 2 punktis 2 määratletud välispiirid, mille suhtes kohaldatakse nimetatud määruse II jaotist;
- 2) „piirikontroll“ – määruse (EL) 2016/399 artikli 2 punktis 10 määratletud piirikontroll;

⁽¹⁾ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

⁽²⁾ ELT C 186, 25.5.2016, lk 10.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 863/2007, millega kehtestatakse mehhanism piirivalve kiirreageerimisrühmade loomiseks, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2007/2004 kõnealuse mehhanismiga seoses ning reguleeritakse külalisametnike ülesandeid ja volitusi (ELT L 199, 31.7.2007, lk 30).

⁽⁴⁾ Nõukogu 16. märtsi 2005. aasta otsus 2005/267/EÜ, millega luuakse liikmesriikide migratsiooniteenistustele turvaline veebipõhine teabe- ja koordineerimisvõrk (ELT L 83, 1.4.2005, lk 48).

- 3) „piirivalveametnik“ – määruse (EL) 2016/399 artikli 2 punktis 14 määratletud piirivalveametnik;
- 4) „Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad“ – osalevatest liikmesriikidest pärit piirivalveametnike ja muude asjaomaste töötajate rühmad, sealhulgas liikmesriikide poolt riiklike ekspertidena Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ametisse lähetatud piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad, keda kasutatakse ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide ajal ning rändehalduse tugirühmade raames;
- 5) „vastuvõttev liikmesriik“ – liikmesriik, kus toimub või kust algatatakse ühisoperatsioon või piirivalve kiirreageerimisoperatsioon, tagasisaatmisoperatsioon või tagasisaatmisega seotud sekkumine või kuhu saadetakse rändehalduse tugirühm;
- 6) „päritoluliikmesriik“ – liikmesriik, kus Euroopa piiri- ja rannikuvalverühma liige on piirivalveametnik või muu asjaomane töötaja;
- 7) „osalev liikmesriik“ – liikmesriik, kes osaleb ühisoperatsioonis, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis, tagasisaatmisoperatsioonis, tagasisaatmisega seotud sekkumises või rändehalduse tugirühma saatmises, tagades tehnilised seadmed, piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad, keda kasutatakse Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade raames, samuti liikmesriik, kes osaleb tagasisaatmisoperatsioonides või tagasisaatmisega seotud sekkumises, tagades tehnilised seadmed või töötajad, kuid kes ei ole vastuvõttev liikmesriik;
- 8) „rühmade liige“ – Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liige või tagasisaatmisega seotud ülesandeid täitvate töötajate rühmade liige, kes osaleb tagasisaatmisoperatsioonides või tagasisaatmisega seotud sekkumises;
- 9) „rändehalduse tugirühm“ – ekspertide rühm, mis pakub esmase vastuvõtu piirkondades asuvatele liikmesriikidele tehnilist ja operatiivtuge ning koosneb Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti ja Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti liikmesriikidest, Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ametist, Europolist ja muudest asjaomastest liidu ametitest lähetatud ekspertidest;
- 10) „esmase vastuvõtu piirkond“ – ala, kus vastuvõttev liikmesriik, komisjon, asjaomased liidu ametid ja osalevad liikmesriigid teevad koostööd eesmärgiga tulla toime olemasoleva või potentsiaalse ebaproportsionaalse rändeprobleemiga, mida iseloomustab välispiiridele saabuvate migrantide arvu märkimisväärne suurenemine;
- 11) „tagasisaatmine“ – direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 punktis 3 määratletud tagasisaatmine;
- 12) „tagasisaatmisotsus“ – haldus- või kohtuotsus või -akt, millega tunnistatakse kolmanda riigi kodaniku riigis viibimine ebaseaduslikuks ja kehtestatakse või nähakse ette tagasipöördumiskohustus, järgides direktiivi 2008/115/EÜ;
- 13) „tagasipöörduja“ – riigis ebaseaduslikult viibiv kolmanda riigi kodanik, kelle suhtes liikmesriik on väljastanud tagasisaatmisotsuse;
- 14) „tagasisaatmisoperatsioon“ – operatsioon, mida koordineerib Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet ning mis hõlmab tehnilist ja operatiivtuge, mida pakuvad üks või mitu liikmesriiki, ning mille raames saadetakse ühest või mitmest liikmesriigist tagasipöördujad tagasi kas sunniviisiliselt või vabatahtlikult;
- 15) „tagasisaatmisega seotud sekkumine“ – Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti tegevus, millega pakutakse liikmesriikidele ulatuslikumat tehnilist ja operatiivabi, mis seisneb Euroopa tagasisaatmisrühmade lähetamises liikmesriikidesse ning tagasisaatmisoperatsioonide korraldamises;
- 16) „piiriülene kuritegevus“ – välispiiridel või selle läheduses või sellega seoses toime pandud raske piiriülese mõõtmega kuritegu.

Artikkel 3

Euroopa piiri- ja rannikuvalve

1. Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet („amet“) ning piirihalduse eest vastutavad riiklikud asutused, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvad rannikuvalveasutused, moodustavad Euroopa piiri- ja rannikuvalve.

2. Amet kehtestab tegevdirektori ettepanekul põhineva haldusnõukogu otsusega Euroopa integreeritud piirihalduse tehnilise ja tegevusstrateegia. Amet võtab põhjendatud juhtudel arvesse liikmesriikide konkreetset olukorda, eelkõige nende geograafilist asukohta. Nimetatud strateegia peab olema kooskõlas artikliga 4. Strateegia edendab ja toetab Euroopa integreeritud piirihalduse rakendamist kõikides liikmesriikides.

3. Piirihalduse eest vastutavad riiklikud asutused, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvad rannikuvalveasutused kehtestavad oma riiklikud integreeritud piirihalduse strateegiad. Nimetatud riiklikud strateegiad peavad olema kooskõlas artikliga 4 ja käesoleva artikli lõikes 2 osutatud strateegiaga.

Artikkel 4

Euroopa integreeritud piirihaldus

Euroopa integreeritud piirihaldus koosneb järgmistest osadest:

- a) piirikontroll, sealhulgas meetmed seadusliku piiriületuse lihtsustamiseks, ja kui see on asjakohane, meetmed piiriülese kuritegevuse (nt migrantide ebaseadusliku üle piiri toimetamise, inimkaubanduse ja terrorismi) tõkestamiseks ja tuvastamiseks, ning meetmed rahvusvahelist kaitset vajavate või taotlema soovivate inimeste edasi suunamiseks;
- b) merehädaliste otsingu- ja päästetööd, mis on algatatud ja elluviidud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 656/2014⁽¹⁾ ja rahvusvahelise õigusega, mis toimuvad olukordades, mis võivad tekkida merepiiril toimuva patrull- ja vaatlustegevuse käigus;
- c) sisejulgeoleku riskide analüüs ning välispiiride toimimist või julgeolekut mõjutada võivate ohtude analüüs;
- d) liikmesriikidevaheline koostöö, mida toetab ja koordineerib amet;
- e) asutustevaheline koostöö liikmesriigis piirikontrolli või muude piiril täidetavate ülesannete eest vastutavate riiklike asutuste ning asjaomaste liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametite vahel, sealhulgas korrapärane teabevahetus olemasolevate teabevahetusvahendite, näiteks Euroopa piiride valvamise süsteemi (EUROSUR) kaudu, mis on loodud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1052/2013⁽²⁾;
- f) koostöö kolmandate riikidega käesoleva määrusega reguleeritud valdkondades, keskendudes eelkõige naaberriikidele ning nendele kolmandatele riikidele, mis on riskianalüüsi alusel tuvastatud kui päritoluriigid ja/või ebaseadusliku sisserände transiidiriigid;
- g) tehnilised ja operatiivmeetmed Schengeni alal, mis on seotud piirikontrolliga ja mille eesmärk on tulla paremini toime ebaseadusliku sisserändega ja võidelda paremini piiriülese kuritegevusega;
- h) nende kolmandate riikide kodanike tagasisaatmine, kelle suhtes liikmesriik on väljastanud tagasisaatmisotsused;
- i) tiptasemel tehnoloogia, sealhulgas suuremahuliste infosüsteemide kasutamine;
- j) kvaliteedikontroll, eelkõige Schengeni hindamismehhanism ja võimalikud riiklikud menetlused, et tagada liidu seadusandluse rakendamine piirihalduse valdkonnas;
- k) solidaarsusmehhanismid, eelkõige liidu rahastamisvahendid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 656/2014, millega kehtestatakse eeskirjad Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri koordineeritava operatiivkoostöö raames toimuva patrull- ja vaatlustegevuse jaoks välistel merepiiril (ELT L 189, 27.6.2014, lk 93).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1052/2013, millega luuakse Euroopa piiride valvamise süsteem (EUROSUR) (ELT L 295, 6.11.2013, lk 11).

*Artikkel 5***Jagatud vastutus**

1. Euroopa piiri- ja rannikuvalve rakendab Euroopa integreeritud piirihaldust ameti ning piirihalduse eest vastutavate riiklike asutuste – sealhulgas rannikuvalveasutuste, kui nad teostavad merepiiridel patrull- ja vaatlustegevust ja täidavad muid piirikontrolli ülesandeid – jagatud vastutusena. Liikmesriikidele jääb esmavastutus nende kontrolli alla kuuluvate välispiirilõikude haldamise eest.
2. Liikmesriigid tagavad oma välispiiride halduse enda ja kõikide liikmesriikide ühistes huvides täielikus kooskõlas liidu õigusega ning vastavalt artikli 3 lõikes 2 osutatud tehnilisele ja tegevusstrateegiale ning tihedas koostöös ametiga.
3. Amet toetab välispiiride haldusega seotud liidu meetmete kohaldamist, toetades, hinnates ja koordineerides liikmesriikide tegevust nende meetmete rakendamisel ja tagasisaatmisel.

*II PEATÜKK****Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet***

1. jagu

Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti ülesanded*Artikkel 6***Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet**

1. Määrusega (EÜ) nr 2007/2004 asutatud Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri uus nimetus on Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet. Ameti tegevus tugineb käesolevale määrusele.
2. Selleks et tagada sidus Euroopa integreeritud piirihaldus, hõlbustab ja tõhustab amet olemasolevate ja tulevaste välispiiride haldamisega seotud liidu meetmete, eelkõige määrusega (EL) 2016/399 kehtestatud Schengeni piirieskirjade kohaldamist.
3. Amet panustab liidu õiguse, sealhulgas põhiõigusi käsitleva liidu õigustiku pidevasse ja ühetaolisesse kohaldamisse kõikjal välispiiridel. Liidu panus hõlmab heade tavade vahetamist.

*Artikkel 7***Vastutus**

Amet on vastutav Euroopa Parlamendi ja nõukogu ees vastavalt käesolevale määrusele.

Artikkel 8

Ülesanded

1. Amet täidab järgmisi ülesandeid, et aidata kaasa tõhusale, kõrgetasemelisele ja ühtsele piirikontrollile ja tagasisaatmisele:
- a) jälgib rändevooge ning teeb riskianalüüsi seoses integreeritud piirihalduse kõikide aspektidega;
 - b) viib läbi haavatavuse hindamise, mille käigus hinnatakse ka liikmesriikide suutlikkust ja valmisolekut tulla toime ohtudega välispiiridel ja survega välispiiridele;
 - c) jälgib liikmesriikides asuvate ameti sideohvitseride kaudu välispiiride haldust;
 - d) abistab liikmesriike olukorras, kus välispiiridel on vaja tõhustatud tehnilist ja operatiivabi, koordineerides ja korraldades ühisoperatsioone, võttes arvesse seda, et mõnikord on tegemist humanitaarhädalukorraga ja merepäästega kooskõlas liidu ja rahvusvahelise õigusega;
 - e) abistab liikmesriike olukorras, kus välispiiridel on vaja tõhustatud tehnilist ja operatiivabi, käivitades piirivalve kiirreageerimisoperatsioonid nende liikmesriikide välispiiridel, kus esineb spetsiifiline ja ebaproportsionaalne surve, võttes arvesse seda, et mõnikord on tegemist humanitaarhädalukorraga ja merepäästega kooskõlas liidu ja rahvusvahelise õigusega;
 - f) annab kooskõlas määrusega (EL) nr 656/2014 ja rahvusvahelise õigusega tehnilist ja operatiivabi liikmesriikidele ning kolmandatele riikidele seoses merehädaliste otsingu- ja päästetöödega, mis võivad toimuda merel läbiviidavate piirivalveoperatsioonide käigus;
 - g) moodustab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad, sealhulgas kiirreageerimisreservi, mida kasutatakse ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide ajal ning rändehalduse tugirühmade raames;
 - h) loob tehniliste seadmete reservi, mida kasutatakse ühisoperatsioonidel, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidel ning rändehalduse tugirühmade raames, samuti tagasisaatmisoperatsioonidel ja tagasisaatmisega seotud sekkumistes;
 - i) rändehalduse tugirühmade raames esmase vastuvõtu piirkondades:
 - i) lähetab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmi ning tehnilisi seadmeid, et anda abi isikute kontrollimisel, küsitlemisel, tuvastamisel ning sõrmejälgede võtmisel;
 - ii) kehtestab koostöös Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) ja riiklike asutustega korra rahvusvahelist kaitset vajavate või taotleda soovivate inimeste edasisuunamiseks ja neile esialgse teabe andmiseks;
 - j) toetab seadmete tehniliste standardite väljatöötamist, eriti taktikalise tasandi juhtimises ja sides, samuti tehnilist seiret, et tagada koostalitlusvõime liidu ja liikmesriikide tasandil;
 - k) lähetab kiirreageerimisreservi kuuluvaid vajalikke seadmeid ning piirivalveametnikke ja teisi asjaomaseid töötajaid välispiiridel esineva kiireloomulisi meetmeid nõudva olukorra puhul võetavate meetmete praktiliseks rakendamiseks;
 - l) abistab liikmesriike olukordades, mis nõuavad suuremat tehnilist ja operatiivabi tagasipöördujate tagasisaatmise kohustuse täitmiseks, sealhulgas tagasisaatmisoperatsioonide koordineerimise ja korraldamise kaudu;
 - m) teeb asjaomaste ametite volituste raames koostööd Europoli ja Eurojustiga ning toetab liikmesriike olukordades, kus välispiiridel on vaja suuremat tehnilist ja operatiivabi piiriülese organiseeritud kuritegevuse ja terrorismi vastu võitlemiseks;
 - n) loob sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate, sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade ja tagasisaatmisspetsialistide reservi;

- o) loob Euroopa tagasisaatmisrühmad ja kasutab neid tagasisaatmisega seotud sekkumiste ajal;
- p) abistab liikmesriike piirivalveametnike, muude asjaomaste töötajate ja tagasisaatmisspetsialistide koolitamisel, sealhulgas ühiste koolitusstandardite kehtestamisel;
- q) osaleb sellise teadus- ja innovatsioonitegevuse arendamises ja juhtimises, mis on välispiiride kontrolli ja seire jaoks oluline ja mis hõlmab kõrgetasemelise jälgimistehnoloogia kasutamist, ning töötab käesoleva määrusega reguleeritud valdkondades välja katseprojekte;
- r) töötab kooskõlas määrusega (EÜ) nr 45/2001 ja nõukogu raamotsusega 2008/977/JSK välja ja käitab selliseid teabesüsteeme, mis võimaldavad sujuvat ja usaldusväärset teabevahetust välispiiride haldamisel, ebaseaduslikul sisserändel ja tagasisaatmisel ilmnevate riskide kohta, tehes seda tihedas koostöös komisjoni, liidu organite, asutuste ja ametite ning nõukogu otsusega 2008/381/EÜ⁽¹⁾ loodud Euroopa rändevõrgustikuga;
- s) annab vajalikku abi EUROSURI väljatöötamiseks ja toimimiseks ning asjakohasel juhul ühise teabeajamiskeskonna, sealhulgas süsteemide koostalitlusvõime väljatöötamiseks, eelkõige EUROSURI raamistiku arendamise, haldamise ja koordineerimise teel kooskõlas määrusega (EL) nr 1052/2013;
- t) teeb koostööd Euroopa Kalanduskontrolli Ameti ja Euroopa Meresõiduohutuse Ametiga, nende ametite volituste piires, et toetada artiklis 53 sätestatud rannikuvalve ülesandeid täitvaid riiklikke asutusi, pakkudes teenuseid, teavet, seadmeid ja koolitust ning koordineerides mitmeotstarbelisi operatsioone;
- u) abistab liikmesriike ja kolmandaid riike käesoleva määrusega hõlmatud küsimustes tehtavas tehnilises ja operatiivkoostöös.

2. Liikmesriigid võivad jätkata operatiivtasandil koostööd teiste liikmesriikide ja/või kolmandate riikidega, kui selline koostöö on kooskõlas ameti ülesannetega. Liikmesriigid hoiduvad tegevusest, mis võiks ohustada ameti toimimist või tema eesmärkide saavutamist. Liikmesriigid annavad ametile aru teiste liikmesriikide ja/või kolmandate riikidega välispiiridel ja tagasisaatmise valdkonnas tehtava operatiivkoostöö kohta. Tegevdirektor teavitab haldusnõukogu nendest küsimustest korrapäraselt ja vähemalt kord aastas.

3. Amet tegeleb omal algatusel tema volituste raamesse kuuluva teavitustegevusega. Ta annab üldsusele oma tegevuse kohta täpset ja põhjalikku teavet.

Teavitustegevus ei või kahjustada lõikes 1 osutatud ülesannete täitmist, eelkõige avaldada operatiivteavet, mis seaks avalikuks tulemise korral ohtu operatsioonide eesmärgi saavutamise. Teavitustegevus toimub ilma artikli 50 kohaldamist piiramata ning vastavalt haldusnõukogus vastu võetud asjakohastele teavitamis- ja levitamiskavadele.

2. jagu

Seire ja kriisiennetus

Artikkel 9

Heauskse koostöö kohustus

Amet ning piirihalduse ja tagasisaatmise eest vastutavad riiklikud asutused, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvad rannikuvalveasutused, on kohustatud tegema heas usus koostööd ja vahetama teavet.

⁽¹⁾ Nõukogu 14. mai 2008. aasta otsus 2008/381/EÜ Euroopa rändevõrgustiku loomise kohta (ELT L 131, 21.5.2008, lk 7).

*Artikkel 10***Kohustus vahetada teavet**

Selleks et täita neile käesoleva määrusega antud ülesandeid, eelkõige selleks, et amet jälgiks liitu suunduvaid ja liidusiseseid rändevooge, koostaks riskianalüüsi ja hindaks haavatavust, jagavad amet ja piirihalduse ja tagasisaatmise eest vastutavad riiklikud asutused, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvad rannikuvalveasutused, kooskõlas käesoleva määruse ning muu asjakohase teabevahetust käsitleva liidu ja liikmesriigi õigusega õigeaegselt ja täpselt kogu vajalikku teavet.

*Artikkel 11***Rändevoogude jälgimine ja riskianalüüs**

1. Amet jälgib liitu suunduvaid ja liidusiseseid rändevooge, suundumusi ja muid võimalikke probleeme liidu välispiiridel. Selleks kehtestab amet tegevdirektori ettepanekul põhineva haldusnõukogu otsusega ühise integreeritud riskianalüüsi mudeli, mida amet ja liikmesriigid kohaldavad. Amet hindab ka haavatavust vastavalt artiklile 13.
2. Amet koostab üldisi riskianalüüse, mis esitatakse vastavalt artiklile 50 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile, ning operatiivtegevuse erivajadustele kohandatud riskianalüüse.
3. Ameti koostatud riskianalüüs hõlmab kõiki Euroopa integreeritud piirihalduse seisukohast asjakohaseid aspekte, eesmärgiga töötada välja varajase hoiatamise mehhanism.
4. Liikmesriigid edastavad ametile kogu vajaliku teabe välispiiride ja tagasisaatmise valdkonna olukorra, suundumuste ja nendega seotud võimalike ohtude kohta. Liikmesriigid esitavad ametile korrapäraselt või tema nõudmise korral kogu asjakohase teabe, näiteks seoses Schengeni *acquis'* rakendamisel kogutud statistilised ja operatiivandmed, samuti teabe, mis on saadud analüüsides liikmesriigi olukorrapilti vastavalt määrusele (EL) nr 1052/2013.
5. Riskianalüüsi tulemused esitatakse haldusnõukogule õigeaegselt ja täpselt.
6. Liikmesriigid võtavad arvesse riskianalüüsi tulemusi, kui nad kavandavad oma operatsioone ja tegevust välispiiridel ning oma tegevust seoses tagasisaatmisega.
7. Amet kasutab ühise integreeritud riskianalüüsi mudeli tulemusi piirivalveametnike ja tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevate töötajate koolituse ühise põhiõppekava väljatöötamisel.

*Artikkel 12***Sideohvitserid liikmesriikides**

1. Amet tagab kõigi liikmesriikide välispiiride halduse korrapärase jälgimise ameti sideohvitseride kaudu.

Amet võib otsustada, et üks sideohvitser jälgib kuni nelja liikmesriiki, mis asuvad geograafiliselt üksteisele lähedal.

2. Tegevdirektor nimetab ameti töötajate seast eksperdid, kes lähetatakse sideohvitseridena. Tegevdirektor teeb riskianalüüsi põhjal ja asjaomaste liikmesriikidega konsulteerides ettepaneku lähetuse laadi ja tingimuste, liikmesriigi või piirkonna, kuhu sideohvitseri võidakse lähetada, ning võimalike ülesannete kohta, mis ei ole hõlmatud lõikega 3. Tegevdirektori ettepaneku peab kinnitama haldusnõukogu. Tegevdirektor teavitab asjaomast liikmesriiki ametisse nimetamisest ning määrab koos liikmesriigiga kindlaks lähetuse koha.

3. Sideohvitserid tegutsevad ameti nimel ja nende ülesandeks on edendada koostööd ja dialoogi ameti ning piirihalduse ja tagasisaatmise eest vastutavate riiklike asutuste, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvate rannikuvalveasutuste vahel. Sideohvitserid teevad eelkõige järgmist:

- a) peavad ühendust ameti ning piirihalduse ja tagasipöördumise eest vastutavate riiklike asutustega, sealhulgas rannikuvalveasutustega, kui nad täidavad piirikontrolli ülesandeid;
- b) toetavad sellise teabe kogumist, mida amet nõuab artiklis 11 osutatud ebaseadusliku rände jälgimiseks ja riskianalüüsiks;
- c) toetavad artiklis 13 osutatud teabe kogumist, mida amet nõuab haavatavuse hindamiseks;
- d) jälgivad meetmeid, mida liikmesriigid võtavad piirilõikudel, millele on vastavalt määrusele (EL) nr 1052/2013 määratud kõrge mõjutase;
- e) aitavad edendada välispiiride haldamist käsitleva liidu õigustiku kohaldamist, sealhulgas seoses põhiõiguste järgimisega;
- f) võimaluse korral abistavad liikmesriike nende piirihaldust käsitlevate hädaolukorra lahendamise plaanide koostamisel;
- g) hõlbustavad liikmesriikide ja ameti suhtlust, jagavad liikmesriikidele ameti asjakohast teavet, sealhulgas käimasolevate operatsioonide kohta;
- h) annavad tegevdirektorile korrapäraselt aru välispiiridel valitseva olukorra ning asjaomase liikmesriigi suutlikkuse kohta tegeleda tõhusalt olukorraga välispiiridel; annavad samuti aru asjaomastes kolmandatesse riikidesse suunatud tagasisaatmisoperatsioonide läbiviimise kohta;
- i) jälgivad meetmeid, mida liikmesriigid võtavad seoses olukorraga, mis nõuab kiiret tegutsemist välispiiridel, nagu on osutatud artiklis 19.

Kui punktis h osutatud sideohvitseri aruandes väljendatakse muret seoses asjaomase liikmesriigi jaoks olulise ühe või mitme aspektiga, teavitab tegevdirektor viivitamata asjaomast liikmesriiki.

4. Lõike 3 kohaldamisel ning kooskõlas liikmesriigi ja liidu julgeoleku- ja andmekaitse-eeskirjadega on sideohvitseril:

- a) õigus saada teavet riiklikult koordinatsioonikeskusest ja riigi olukorrapildilt, mis on koostatud vastavalt määrusele (EL) nr 1052/2013;
- b) kohustus pidada korrapäraselt ühendust piirihalduse eest vastutavate riiklike asutustega, sealhulgas piirikontrolli ülesandeid täitvate rannikuvalveasutustega, teavitades ühtlasi asjaomase liikmesriigi määratud kontaktpunkti.

5. Sideohvitseri aruanne on osaks artiklis 13 osutatud haavatavuse hinnangust. Aruanne edastatakse asjaomasele liikmesriigile.

6. Oma ülesandeid täites saavad sideohvitserid juhiseid üksnes ametilt.

Artikkel 13

Haavatavuse hinnang

1. Amet kehtestab tegevdirektori ettepanekul põhineva haldusnõukogu otsusega haavatavuse hindamise ühise meetoodika. Meetoodika hõlmab objektiivseid kriteeriumeid, mille alusel amet hindab haavatavust, hindamise sagedust ning haavatavuse järjestikuste hindamiste läbiviimist.

2. Amet jälgib ja hindab liikmesriikide piirikontrolliks vajalike tehniliste seadmete, süsteemide, suutlikkuse, vahendite, taristu, nõuetekohaselt kvalifitseeritud ja koolitatud töötajate olemasolu. Tegemist on ennetusmeetmega, mis võetakse artikli 11 lõike 3 alusel koostatud riskianalüüsi alusel. Amet viib seire ja hindamise läbi vähemalt kord aastas, kui tegevdirektor ei otsusta riskihindamise või eelmise haavatavuse hinnangu alusel teisiti.

3. Liikmesriigid annavad ameti taotlusel teavet riigi tasandil piirikontrolli teostamiseks olemasolevate tehniliste seadmete, personali ja võimaluste piires olemasolevate rahaliste vahendite kohta. Ameti nõudmisel annavad liikmesriigid ka teavet oma piirihaldust käsitlevate hädaolukorra lahendamise plaanide kohta.

4. Haavatavuse hindamiseks hindab amet liikmesriikide suutlikkust ja valmidust tulla toime esseeisvate probleemidega, sealhulgas praeguste ja tulevaste ohtude ja survega välispiiridel, teha kindlaks, eriti nende liikmesriikide puhul, kes seisavad silmitsi spetsiifilise ja ebaproportsionaalse survega, võimalikud vahetud tagajärjed välispiiridel ning järgnevad tagajärjed Schengeni ala toimimisele; ning hindab liikmesriikide suutlikkust osaleda artikli 20 lõikes 5 osutatud kiirreageerimisreservis. Hinnang ei mõjuta Schengeni hindamismehhanismi.

Hinnangus võtab amet arvesse liikmesriikide suutlikkust täita kõiki piirihaldusega seotud ülesandeid, sealhulgas suutlikkust tulla toime võimaliku suure arvu isikute saabumisega nende territooriumile.

5. Haavatavuse hinnangu tulemused esitatakse asjaomastele liikmesriikidele. Asjaomased liikmesriigid võivad nimetatud hinnangu kohta märkusi esitada.

6. Vajadusel korral esitab tegevdirektor asjaomase liikmesriigiga konsulteerides soovitusel, milles määratakse kindlaks vajalikud meetmed, mis asjaomane liikmesriik peab võtma, sealhulgas tähtaja, mille jooksul tuleb neid meetmeid rakendada. Tegevdirektor kutsub asjaomaseid liikmesriike üles võtma vajalikke meetmeid.

7. Tegevdirektor tugineb asjaomastele liikmesriikidele soovitatavate meetmete osas haavatavuse hinnangu tulemustele, võttes arvesse ameti riskianalüüsi, asjaomase liikmesriigi märkusi ja Schengeni hindamismehhanismi tulemusi.

Kõnealuste meetmete eesmärk peaks olema kõrvaldada hinnangus tuvastatud kitsaskohad, et liikmesriigid saaksid suurendada oma valmisolekut tulla toime esseeisvate probleemidega, selle nimel tõhustades või täiustades oma suutlikkust, tehnilisi seadmeid, süsteeme, ressursse ja hädaolukorra lahendamise plaane.

8. Kui liikmesriik ei rakenda soovitusel esitatud vajalikke meetmeid käesoleva artikli lõikes 6 ettenähtud tähtaja jooksul, edastab tegevdirektor küsimuse haldusnõukogule ja teavitab komisjoni. Haldusnõukogu võtab tegevdirektori ettepaneku alusel vastu otsuse, milles määratakse kindlaks vajalikud meetmed, mida asjaomane liikmesriik peab võtma, ning tähtaeg, mille jooksul tuleb neid meetmeid rakendada. Haldusnõukogu otsus on liikmesriigi jaoks siduv. Kui liikmesriik ei rakenda meetmeid otsuses ette nähtud tähtaja jooksul, teavitab haldusnõukogu sellest nõukogu ja komisjoni ning võidakse võtta täiendavaid meetmeid vastavalt artiklile 19.

9. Haavatavuse hindamise tulemused edastatakse kooskõlas artikliga 50 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile regulaarselt ja vähemalt kord aastas.

3. jagu

Välispiiri haldus*Artikkel 14***Ameti tegevus välispiiridel**

1. Liikmesriik võib taotleda ametilt abi oma välispiiride kontrolliga seotud kohustuste täitmisel. Amet viib samuti ellu meetmeid kooskõlas artikliga 19.
2. Amet korraldab asjakohase tehnilise ja operatiivabi vastuvõtvale liikmesriigile ning võib kooskõlas asjakohase liidu ja rahvusvahelise õigusega, sealhulgas välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõttega, võtta ühe või mitu järgmist meetet:
 - a) ühisoperatsioonide koordineerimine ühe või mitme liikmesriigi jaoks ning Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine;
 - b) piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide korraldamine ja Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine kiirreageerimisreservist ning asjakohasel juhul täiendavate Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine;
 - c) ühe või mitme liikmesriigi ja kolmanda riigi välispiiridel tegevuse koordineerimine, sealhulgas ühisoperatsioonide koordineerimine naabruses asuvate kolmandate riikidega;
 - d) Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine rändehalduse tugirühmade raames esmase vastuvõtu piirkondades;
 - e) käesoleva lõike punktides a, b ja c nimetatud operatsioonide raames ning kooskõlas määrusega (EL) nr 656/2014 ja rahvusvahelise õigusega tehnilise ja operatiivabi andmine liikmesriikidele ja kolmandatele riikidele seoses merehädaliste otsingu- ja päästetöödega, mis võivad toimuda merel läbiviidavate piirivalveoperatsioonide käigus;
 - f) oma ekspertide ning liikmesriikide poolt ametisse lähetatud rühmade liikmete lähetamine, et toetada asjaomase liikmesriigi pädevaid asutusi asjakohase aja jooksul;
 - g) tehniliste seadmete lähetamine.
3. Amet rahastab või kaasrahastab lõikes 2 osutatud toiminguid oma eelarvest kooskõlas tema suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega.
4. Kui ametil tekib olukorra tõttu välispiiridel vajadus oluliselt suurema rahastamise järele, teavitab ta sellest viivitamata Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni.

*Artikkel 15***Ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide algatamine välispiiridel**

1. Liikmesriik võib paluda ametil käivitada ühisoperatsioone esseeisvate probleemide lahendamiseks, sealhulgas ebaseadusliku rändega, välispiiridel esinevate praeguste ja tulevaste ohtudega või piiriülese kuritegevusega toimetulekuks, või osutada suurendatud tehnilist ja operatiivabi, täites oma kohustusi seoses välispiiride kontrolliga.
2. Liikmesriigi taotlusel, kes seisab silmitsi spetsiifilise ja ebaseadusliku survega, eriti teatavates välispiiride punktides suure hulga kolmandate riikide kodanike saabumisega, kes üritavad siseneda ebaseaduslikult kõnealuse liikmesriigi territooriumile, võib amet lähetada kõnealuse vastuvõtva liikmesriigi territooriumile piiratud ajavahemikuks piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni.

3. Tegevdirektor hindab, kiidab heaks ja koordineerib liikmesriikide esitatud ühisoperatsioonide ettepanekuid. Ühisoperatsioonidele ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidele eelneb põhjalik, usaldusväärne ja ajakohane riskianalüüs, mis võimaldab ametil seada kavandatavad ühisoperatsioonid ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonid tähtsuse järjekorda, võttes arvesse mõju välispiiride lõikudele vastavalt määrusele (EL) nr 1052/2013 ja vahendite olemasolu.

4. Tegevdirektor soovib haavatavuse hinnangu tulemuste põhjal ning võttes arvesse ameti riskianalüüsi ja kooskõlas määrusega (EL) nr 1052/2013 koostatud Euroopa olukorrapildi analüüsikihti algatada asjaomasel liikmesriigil ühisoperatsioone või piirivalve kiirreageerimisoperatsioone ja viia neid ellu. Amet annab vastuvõtva liikmesriigi või osalevate liikmesriikide käsutusse oma tehnilised seadmed.

5. Ühisoperatsiooni ja piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni eesmärgid võib saavutada mitmeotstarbelise operatsiooni osana. Sellised operatsioonid võivad hõlmata rannikuvalve ülesandeid ja piiriülese kuritegevuse tõkestamist, sealhulgas võitlust inimeste ebaseadusliku üle piiri toimetamise ja inimkaubanduse vastu, ning rändehaldust, mis hõlmab isikute tuvastamist, registreerimist, küsitlemist ja tagasisaatmist.

Artikkel 16

Operatsiooniplaan ühisoperatsioonideks

1. Ühisoperatsiooni ettevalmistamisel koostab tegevdirektor koostöös vastuvõtva liikmesriigiga vajalike tehniliste seadmete ja personali loetelu, võttes arvesse vastuvõtva liikmesriigi käsutuses olevaid vahendeid. Nende asjaolude põhjal määrab amet kindlaks tehnilise- ja operatiivtoe paketi ning suutlikkuse suurendamise meetmed, mida operatsiooniplaan peab hõlmama.

2. Tegevdirektor koostab välispiiridel korraldatavateks ühisoperatsioonideks operatsiooniplaani. Tegevdirektor ja vastuvõttev liikmesriik lepivad osalevate liikmesriikidega konsulteerides kokku operatsiooniplaanis, milles täpsustatakse ühisoperatsiooni korralduslikud ja menetluslikud aspektid.

3. Operatsiooniplaan on ametile, vastuvõtvale liikmesriigile ja osalevatele liikmesriikidele siduv. See hõlmab kõiki aspekte, mida peetakse ühisoperatsiooni elluviimiseks vajalikuks, sealhulgas järgmist:

- a) olukorra kirjeldus, töömeetodid ja lähetamise eesmärgid, sealhulgas operatiiveesmärk;
- b) ühisoperatsiooni prognoositav kestus;
- c) geograafiline ala, kus ühisoperatsioon toimub;
- d) Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade ülesannete, kohustuste, sealhulgas põhiõiguste austamisega seotud kohustuste, ning neile antavate erikorralduste kirjeldus, milles käsitletakse muu hulgas vastuvõtvas liikmesriigis lubatud andmebaaside kasutamist ning lubatud teenistusrelvi, laskemoona ja seadmeid;
- e) Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade koosseis ning muude asjaomaste töötajate lähetamine;
- f) juhtimist käsitlevad sätted, sealhulgas rühmade liikmete ja ametiga koostöö tegemise eest vastutavate vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnike – eelkõige nende piirivalveametnike, kes annavad lähetuse ajal korraldusi – nimed ja auastmed ning rühmade liikmete koht käsuliinis;
- g) ühisoperatsiooni käigus lähetatavad tehnilised seadmed, sealhulgas erinõuded, nagu kasutustingimused, nõutav meeskond, transport ja muu logistika, ning finantssätted;
- h) üksikasjalikud sätted, mis käsitlevad ameti kohustust teavitada intsidentidest viivitamata haldusnõukogu ja asjaomaseid riiklikke asutusi;
- i) teavitus- ja hindamissüsteem, mis hõlmab hindamisaruande kriteeriume, sealhulgas põhiõiguste kaitse osas, ja lõpliku hindamisaruande esitamise lõppkuupäeva;

- j) mereoperatsioonide puhul spetsiifiline teave selles geograafilises alas, kus ühisoperatsioon toimub, kohaldatava jurisdiktsiooni ja seadusandluse kohta, sealhulgas viited siseriiklikule, rahvusvahelisele ja liidu õigusele, mis käsitleb kinnipidamist, merepäästet ja maaletoimetamist. Seda arvestades lepatakse kokku operatsiooniplaan kooskõlas määrusega (EL) nr 656/2014;
 - k) kolmandate riikide, muude liidu organite, asutuste ja ametite või rahvusvaheliste organisatsioonidega tehtava koostöö tingimused;
 - l) menetlusreeglid, mille kohaselt suunatakse rahvusvahelist kaitset vajavad isikud, inimkaubanduse ohvrid, saatjata alaealised ja teised haavatavad isikud liikmesriigi pädevate asutuste juurde asjakohase abi saamiseks;
 - m) menetlusreeglid, millega luuakse kord, et võtta vastu ja edastada ametile ühisoperatsioonis või piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis osalevate isikute, sealhulgas vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate ning Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmete vastu esitatud kaebusi, milles käsitletakse väidetavaid põhiõiguste rikkumisi seoses nende isikute osalemisega ühisoperatsioonis või piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis;
 - n) logistiline korraldus, sealhulgas teave töötingimuste ja keskkonna kohta piirkonnas, kus ühisoperatsioone kavandatakse.
4. Operatsiooniplaani muutmiseks või kohandamiseks on vaja tegevdirektori ja vastuvõtva liikmesriigi kokkulepet, millele eelneb osalevate liikmesriikidega konsulteerimine. Amet saadab muudetud või kohandatud operatsiooniplaani koopia viivitamata osalevatele liikmesriikidele.

Artikkel 17

Piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni käivitamise kord

1. Liikmesriigi taotlus piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni käivitamiseks sisaldab olukorra kirjeldust, võimalikke eesmärke ja kavandatavaid vajadusi. Taotluse korral võib tegevdirektor saata viivitamata ameti eksperte asjaomase liikmesriigi välispiiridele olukorda hindama.
2. Tegevdirektor teavitab viivitamata haldusnõukogu liikmesriigi taotlusest käivitada piirivalve kiirreageerimisoperatsioon.
3. Liikmesriigi taotluse kohta otsuse tegemisel võtab tegevdirektor arvesse ameti riskianalüüsi järeldusi ning kooskõlas määrusega (EL) nr 1052/2013 koostatud Euroopa olukorrapildi analüüsikihti, samuti artiklis 13 osutatud haavatavuse hindamise tulemust ja muud asjakohast teavet, mille asjaomane või muu liikmesriik on edastanud.
4. Tegevdirektor teeb piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni käivitamise taotluse kohta otsuse kahe tööpäeva jooksul alates taotluse kättesaamise kuupäevast. Tegevdirektor teavitab samal ajal asjaomast liikmesriiki ja haldusnõukogu otsusest kirjalikult. Otsuses esitatakse otsuse tegemise peamised põhjused.
5. Kui tegevdirektor otsustab käivitada piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni, lähetab ta Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad kiirreageerimisreservist vastavalt artikli 20 lõikele 5 ja võtab kasutusele kiirreageerimise seadmete reservi vastavalt artikli 39 lõikele 7 ning teeb vajaduse korral otsuse rühmade viivitamatu tugevdamise kohta, lähetades ühe või mitu Euroopa piiri- ja rannikuvalverühma vastavalt artikli 20 lõikele 8.
6. Tegevdirektor koostab koos vastuvõtva liikmesriigiga artikli 16 lõikes 3 osutatud operatsiooniplaani viivitamata ning igal juhul hiljemalt kolme tööpäeva jooksul alates otsuse kuupäevast.
7. Kohe kui operatsiooniplaanis on kokku lepitud ja see on liikmesriikidele edastatud, esitab tegevdirektor liikmesriikidele kirjaliku taotluse lähetada viivitamata piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid, kes moodustavad osa kiirreageerimisreservist. Tegevdirektor määrab kiirreageerimisreservi määratud piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate hulgast kindlaks igalt liikmesriigilt nõutavate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate profiili ja arvu.

8. Samal ajal lõikes 7 osutatud lähetusega ja vajaduse korral teavitab tegevdirektor liikmesriike täiendavalt lähetatavate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate nõutavast arvust ja profiilist, et tagada kiirreageerimisreservist lähetatud Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade viivitamatu tugevdamine. Teave edastatakse kirjalikult riiklikele kontaktpunktidele ning selles märgitakse kuupäev, millal lähetamine toimub. Lisatakse ka operatsiooniplaani koopia.

9. Liikmesriigid tagavad, et kiirreageerimisreservi määratud piirivalveametnikud või muud asjaomased töötajad antakse nõutaval arvul ja profiilidele vastavalt viivitamata ameti käsutusse eesmärgiga tagada täielik lähetamine vastavalt artikli 20 lõigetele 5 ja 7. Liikmesriigid annavad vastavalt artikli 20 lõikele 8 riigi reservist ameti käsutusse ka täiendavad piirivalveametnikud või muud asjaomased töötajad.

10. Kiirreageerimisreservi kasutuselevõtmine toimub hiljemalt viie tööpäeva jooksul pärast kuupäeva, mil tegevdirektor ja vastuvõttev liikmesriik operatsiooniplaanis kokku lepivad. Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade täiendav lähetamine toimub vajaduse korral seitsme tööpäeva jooksul alates kiirreageerimisreservi kasutuselevõtmisest.

11. Kiirreageerimisreservi kasutuselevõtmise korral hindab tegevdirektor haldusnõukoguga konsulteerides viivitamata prioriteete seoses ameti pooleliolevate ja kavandatud ühisoperatsioonidega muudel välispiiridel, et tagada ressurside võimalik ümberpaigutamine neile välispiirialadele, kus tugevdatud jõudusid on kõige rohkem vaja.

Artikkel 18

Rändehalduse tugirühmad

1. Kui liikmesriik seisab tema välispiiride teatavas esmase vastuvõtu piirkonnas silmitsi ebaproportsionaalse rändesurvega, mida iseloomustab suur segarändevoogude sissevool, võib kõnealune liikmesriik taotleda rändehalduse tugirühmade pakutatavat operatiiv- ja tehnilist tuge. Kõnealune liikmesriik esitab ametile ja muudele asjaomastele liidu ametitele, eelkõige EASOle ja Europolile taotluse toe saamiseks ja oma vajaduste hinnangu.

2. Tegevdirektor hindab teiste asjaomaste liidu ametitega kooskõlastades liikmesriigi taotlust toe saamiseks ja tema vajaduste hinnangut eesmärgiga määrata kindlaks terviklik tugipakett, mis koosneb erinevatest tegevustest, mida koordineerivad asjaomased liidu ametid, ning milles tuleb asjaomase liikmesriigiga kokku leppida.

3. Komisjon kehtestab koostöös vastuvõtva liikmesriigi ja teiste asjaomaste ametitega esmase vastuvõtu piirkondades tehtava koostöö korra ning vastutab rändehalduse tugirühmade tegevuse koordineerimise eest.

4. Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade, Euroopa tagasisaatmisrühmade ja ameti töötajatest ekspertide pakutatav tehniline ja operatiivtugi rändehalduse tugirühmade raames võib hõlmata järgmist:

- a) täielikult põhiõigusi järgides abi andmine välispiiridele saabuvate kolmandate riikide kodanike kontrollimisel, sealhulgas kõnealuste kolmandate riikide kodanike isiku tuvastamisel, registreerimisel ja küsitlemisel ning liikmesriigi taotlusel nendelt sõrmejälgede võtmisel, ning andes teavet nende menetluste otstarbe kohta;
- b) rahvusvahelist kaitset taotleda soovivatele isikutele esialgse teabe andmine ja nende suunamine asjaomase liikmesriigi pädevatesse asutustesse või EASOsse;
- c) tehniline ja operatiivabi tagasisaatmise valdkonnas, sealhulgas tagasisaatmisoperatsioonide ettevalmistamine ja korraldamine.

5. Rändehalduse tugirühmadesse kuuluvad vajaduse korral töötajad, kellel on eriteadmisi lastekaitse, inimkaubanduse, soopõhise tagakiusamise eest kaitsmise ja/või põhiõiguste alal.

Artikkel 19

Kiiret tegutsemist nõudev olukord välispiiridel

1. Kui välispiiride kontroll on muutunud niivõrd ebatõhusaks, et see võib seada ohtu Schengeni ala toimimisele, sest:
 - a) liikmesriik ei võta vajalikke meetmeid kooskõlas haldusnõukogu otsusega, millele on osutatud artikli 13 lõikes 8, või
 - b) liikmesriik, kelle välispiiridel esineb spetsiifiline ja ebaproportsionaalne surve, ei ole ametilt taotlenud piisavat toetust artiklite 15, 17 või 18 alusel või ei astu vajalikke samme nimetatud artiklite alusel meetmete rakendamiseks,või nõukogu komisjoni ettepaneku alusel võtta rakendusaktiga viivitamatult vastu otsuse, milles määratakse kindlaks ameti rakendatavad meetmed ohtude leevendamiseks ning nõutakse asjaomastelt liikmesriikidelt ametiga koostöö tegemist kõnealuste meetmete rakendamisel. Enne ettepaneku esitamist konsulteerib komisjon ametiga.
2. Euroopa Parlamenti teavitatakse kohe kiireloomulist tegutsemist nõudva olukorra tekkides sellest olukorrast ja ka kõikidest järgnevatest olukorra lahendamiseks võetud meetmetest ja tehtud otsustest.
3. Leevendamaks ohtu Schengeni ala toimimisele, nähakse lõikes 1 osutatud nõukogu otsusega ette üks või mitu järgmist meetet, mille amet peab võtma:
 - a) piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide korraldamine ja koordineerimine ning Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine kiirreageerimisreservist ning vajaduse korral täiendavate Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine;
 - b) Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamine rändehalduse tugirühmade raames esmase vastuvõtu piirkondadesse;
 - c) ühe või mitme liikmesriigi ja kolmanda riigi välispiiridel tegevuse koordineerimine, sealhulgas ühisoperatsioonide koordineerimine naabruses asuvate kolmandate riikidega;
 - d) tehniliste seadmete lähetamine;
 - e) tagasisaatmisega seotud sekkumiste korraldamine.
4. Tegevusdirektor teeb kahe tööpäeva jooksul alates lõikes 1 osutatud nõukogu otsuse vastuvõtmise kuupäevast järgmist:
 - a) määrab kindlaks toimingud, mida tuleb teha nimetatud otsuses kindlaksmääratud meetmete praktiliseks elluviimiseks, sealhulgas tehnilised seadmed ning piirivalveametnike ja muude nimetatud otsuse eesmärkide saavutamiseks vajalike asjaomaste töötajate arv ja profiil;
 - b) koostab operatsiooniplaani ja esitab selle asjaomasele liikmesriigile.
5. Tegevusdirektor ja asjaomane liikmesriik lepivad operatsiooniplaanis kokku kolme tööpäeva jooksul alates selle esitamise kuupäevast.

6. Amet lähetab viivitamata ja igal juhul viie tööpäeva jooksul alates operatsiooniplaani kokkuleppimisest vajaliku personali artikli 20 lõikes 5 osutatud kiirreageerimisreservist käesoleva artikli lõikes 1 osutatud nõukogu otsuses kindlaks määratud meetmete praktiliseks elluviimiseks. Täiendavad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad lähetatakse vastavalt vajadusele teises etapis ning igal juhul seitsme tööpäeva jooksul alates kiirreageerimisreservi lähetamisest.

7. Amet lähetab viivitamata ja igal juhul 10 tööpäeva jooksul alates operatsiooniplaani kokkuleppimisest vajalikud tehnilised seadmed lõikes 1 osutatud nõukogu otsuses sätestatud meetmete praktiliseks elluviimiseks.

Täiendavad tehnilised seadmed lähetatakse vastavalt vajadusele teises etapis kooskõlas artikliga 39.

8. Asjaomane liikmesriik täidab lõikes 1 osutatud nõukogu otsust ning teeb sel eesmärgil ametiga viivitamata koostööd ning astub vajalikke samme, et hõlbustada otsuse elluviimist ning otsuses ja tegevdirektoriga kokku lepitud operatsiooniplaanis esitatud meetmete praktilist elluviimist.

9. Liikmesriigid annavad ameti käsutusse piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad või tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevad töötajad, kelle tegevdirektor on kooskõlas käesoleva artikli lõikega 4 kindlaks määranud. Liikmesriigid ei või tugineda olukorrale, millele on osutatud artikli 20 lõigetes 3 ja 8.

10. Kui asjaomane liikmesriik ei täida 30 päeva jooksul lõikes 1 osutatud nõukogu otsust ega tee ametiga käesoleva artikli lõikes 8 sätestatud koostööd, võib komisjon algatada määruse (EL) 2016/399 artiklis 29 sätestatud menetluse.

Artikkel 20

Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade koosseis ja lähetamine

1. Amet lähetab piirivalveametnikke ja muid asjaomaseid töötajaid Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmetena ühisoperatsioonidele, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidele ning rändehalduse tugirühmade raames. Amet võib lähetada eksperte ka oma töötajate seast.

2. Haldusnõukogu teeb tegevdirektori ettepaneku alusel oma hääleõiguslike liikmete absoluutse häälteenamusega otsuse Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade käsutusse antavate piirivalveametnike ja muude asjaomaste töötajate profiili ja koguarvu kohta. Sama menetlust kohaldatakse profiilide ja koguarvu edaspidise muutmise suhtes. Liikmesriigid annavad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse oma panuse riigi reservi kaudu, tuginedes erinevatele kindlaksmääratud profiilidele ja nimetades nõutavatele profiilidele vastavaid piirivalveametnikke ja muid asjaomaseid töötajaid.

3. Liikmesriikide panus seoses piirivalveametnike lähetamisega konkreetsetele ühisoperatsioonidele järgneval aastal kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt neile kokkulepetele annavad liikmesriigid ameti taotluse korral piirivalveametnikud lähetamiseks ameti käsutusse, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on erakorraline olukord, mis mõjutab oluliselt riigi ülesannete täitmist. Taotlus esitatakse vähemalt 21 tööpäeva enne kavandatavat lähetust. Kui liikmesriik tugineb kõnealusele erakorralisele olukorrale, esitab ta üksikasjalikud põhjused ja teabe olukorra kohta ametile saadetavas kirjas, mille sisu lisatakse lõikes 12 osutatud aruandesse.

4. Seoses piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidega teeb haldusnõukogu tegevdirektori ettepaneku alusel kolmeneljandikulise häälteenamusega otsuse Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade kiirreageerimisreservi käsutusse antavate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate profiili ja neile profiilidele vastavate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate miinimumarvu kohta. Sama menetlust kohaldatakse kiirreageerimisreservi kuuluvate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate profiili ja koguarvuga seoses tehtavate kõikide järgnevate muudatuste suhtes. Liikmesriigid annavad kiirreageerimisreservi oma panuse riigi ekspertide reservi kaudu, tuginedes erinevatele kindlaksmääratud profiilidele ja nimetades nõutavatele profiilidele vastavaid piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid.

5. Kiirreageerimisreserv on alaline korpus, mille amet saab viivitamata oma käsutusse ning mida on võimalik lähetada igast liikmesriigist viie tööpäeva jooksul alates kuupäevast, millal tegevdirektor ja vastuvõttev liikmesriik operatsiooniplaanis kokku lepivad. Sel eesmärgil annab iga liikmesriik igal aastal ameti käsutusse teatud arvu piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid. Nende profiilid määratakse kindlaks haldusnõukogu otsusega. Liikmesriikide poolt ameti käsutusse antud töötajate koguarv on vähemalt 1 500 piirivalveametnikku või muud asjaomast töötajat. Amet võib kontrollida, kas liikmesriigi soovitatud piirivalveametnikud vastavad kindlaksmääratud profiilidele. Amet võib liikmesriigilt nõuda piirivalveametniku väljaarvamist kiirreageerimisreservist käitumisreeglite või kohaldatavate eeskirjade rikkumise korral.

6. Iga liikmesriik vastutab lõikes 5 osutatud piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate arvu panustamise eest kooskõlas I lisaga.

7. Ameti taotluse alusel annavad liikmesriigid kiirreageerimisreservi kuuluvad piirivalveametnikud ja/või muud asjaomased töötajad lähetamise eesmärgil ameti käsutusse. Kui riskianalüüsist ja mis tahes olemasolevast haavatavuse hinnangust nähtub, et liikmesriigis valitseb olukord, mis mõjutab märkimisväärselt riigi ülesannete täitmist, vähendatakse asjaomase liikmesriigi panust piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni lähetamise poole võrra I lisas kindlaksmääratud panusest. Vastuvõttev liikmesriik, kus toimub piirivalve kiirreageerimisoperatsioon, ei läheta töötajaid, kes kuuluvad tema kindlaksmääratud panusesse kiirreageerimisreservi. Kui piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni lähetamisel ilmneb töötajate puudus, otsustab haldusnõukogu tegevdirektori ettepaneku alusel, kuidas puuduolevad töötajad leitakse.

8. Vajaduse korral tuleb Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade kiirreageerimisreservist lähetatavatele rühmadele viivitamata lisaks saata täiendavad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad. Selleks peab liikmesriik ameti taotlusel teatama viivitamata oma riigi reservis olevate selliste piirivalveametnike ja muude asjaomaste töötajate arvu, nimed ja profiilid, keda ta saab anda ameti käsutusse seitsme tööpäeva jooksul alates piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni algusest. Liikmesriigid annavad ameti taotluse korral piirivalveametnikud või muud asjaomased töötajad lähetamiseks ameti käsutusse, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis valitseb riigi ülesannete täitmist oluliselt mõjutav erakorraline olukord. Kui liikmesriik tugineb erakorralisele olukorrale, esitab ta üksikasjalikud põhjused ja teabe olukorra kohta ametile saadetas kirjas, mille sisu lisatakse lõikes 12 osutatud aruandesse.

9. Kui tekib olukord, kus on vaja rohkem piirivalveametnikke kui lõigetes 5 ja 8 ette nähtud, teavitab tegevdirektor sellest viivitamata Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni. Ta kutsub nõukogu üles taotlema liikmesriikidelt kohustuste võtmist puuduolevate töötajate leidmiseks.

10. Liikmesriigid tagavad, et piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad, kelle nad saavad, vastavad haldusnõukogu poolt kindlaksmääratud profiilile ja arvule. Lähetuse kestuse määrab kindlaks päritoluliikmesriik, kuid see ei ole lühem kui 30 päeva, välja arvatud siis, kui operatsioon, mille raames lähetus toimub, kestab vähem kui 30 päeva.

11. Amet saadab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse pädevaid piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid, kelle liikmesriigid on lähetanud ametisse riiklike ekspertidena. Liikmesriikide panus seoses piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate lähetamisega ameti teenistusse järgneval aastal kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt nendele kokkulepetele annavad liikmesriigid oma piirivalveametnikud või muud asjaomased töötajad lähetamise eesmärgil ameti käsutusse, välja arvatud juhul, kui see mõjutaks tõsiselt riigi ülesannete täitmist. Sellisel juhul võivad liikmesriigid oma lähetuses viibivad piirivalveametnikud ja muud asjaomased töötajad tagasi kutsuda.

Lähetused võivad kesta 12 kuud või kauem, ent mitte vähem kui kolm kuud. Lähetatud piirivalveametnikke ja muid asjaomaseid töötajaid käsitatakse rühmade liikmetena ning neil on rühmade liikmetele antud ülesanded ja õigused. Kõnealuseid piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid lähetanud liikmesriiki käsitatakse nende päritoluliikmesriigina.

Muud ameti poolt ajutiselt tööle võetud töötajad, kes ei ole kvalifitseeritud täitma piirikontrolli ülesandeid, lähetatakse üksnes ühisoperatsioonide ajal selliste koordineerimis- ja muude ülesannete täitmiseks, mis ei eelda piirivalvealast väljaõpet. Nad ei kuulu Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse.

12. Amet teavitab igal aastal Euroopa Parlamendi piirivalveametnike arvust, kelle iga liikmesriik on käesoleva artikli kohaselt kohustunud Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse saatma, ning tegelikult saadetud piirivalveametnike arvust. Aruandes loetletakse liikmesriigid, kes tuginesid eelmisel aastal lõigetes 3 ja 8 osutatud erakorralisele olukorrale. Aruanne sisaldab asjaomase liikmesriigi esitatud põhjuseid ja teavet.

Artikkel 21

Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadele antavad korraldused

1. Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetuses viibimise ajal annab neile korraldusi vastuvõttev liikmesriik vastavalt operatsiooniplaanile.
2. Amet võib oma koordineeriva ametniku kaudu teatada vastuvõtvale liikmesriigile oma seisukohad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadele antavate korralduste kohta. Sellisel juhul võtab vastuvõttev liikmesriik neid seisukohti arvesse ja järgib neid nii palju kui võimalik.
3. Kui Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadele antud korraldused ei ole operatsiooniplaaniga kooskõlas, teatab koordineeriv ametnik sellest viivitamata tegevdirektorile, kes võib vajaduse korral võtta meetmeid vastavalt artikli 25 lõikele 3.
4. Rühmade liikmed austavad oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel täielikult põhiõigusi, sealhulgas juurdepääsu varjupaigamenetlustele, ja inimväarikust. Kõik nende ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel võetavad meetmed peavad olema proportsionaalsed nende abil taotletavate eesmärkidega. Oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel ei diskrimineeri nad kedagi soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse või seksuaalse sättumuse alusel.
5. Rühmade liikmete suhtes kohaldatakse nende päritoluliikmesriigi distsiplinaarmedeid. Päritoluliikmesriik näeb kooskõlas oma õigusega ette asjakohased distsiplinaar- või muud meetmed, mida rakendatakse ühisoperatsiooni või piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni käigus toime pandud põhiõiguste või rahvusvahelise kaitsega seotud kohustuste rikkumise korral.

Artikkel 22

Koordineeriv ametnik

1. Amet tagab ühisoperatsioonide, katseprojektide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide ajal kõikide korralduslike aspektide operatiivse rakendamise, sealhulgas ameti töötajate kohaloleku.
2. Tegevdirektor nimetab ameti töötajate seast ühe või mitu eksperti, kes lähetatakse iga ühisoperatsiooni või piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni koordineerivaks ametnikuks. Tegevdirektor teavitab vastuvõtvat liikmesriiki koordineeriva ametniku määramisest.
3. Koordineeriv ametnik tegutseb ameti nimel kõikides Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamist käsitlevates aspektides. Koordineeriva ametniku ülesanne on edendada koostööd ja koordineerimist vastuvõtivate ja osalevate liikmesriikide vahel. Eelkõige koordineeriv ametnik:
 - a) peab ühendust ameti, vastuvõtva liikmesriigi ning Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmete vahel, pakkudes ameti nimel abi kõikides rühmadesse lähetamise tingimusi käsitlevates küsimustes;

- b) jälgib operatsiooniplaani nõuetekohast elluviimist, sealhulgas põhiõiguste kaitsmise osas, ning annab ametile sellest aru;
 - c) tegutseb ameti nimel kõikides Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade lähetamist käsitlevates aspektides ning annab kõikidest neist aspektidest ametile aru;
 - d) annab tegevdirektorile teada, kui vastuvõtivate liikmesriikide poolt Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadele antud korraldused ei ole operatsiooniplaaniga kooskõlas.
4. Ühisoperatsioonide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonidega seoses võib tegevdirektor lubada koordineerival ametnikul aidata lahendada lahkarvamusi operatsiooniplaani elluviimisel ja rühmade lähetamisel.

Artikkel 23

Riiklik kontaktpunkt

Liikmesriigid määravad riikliku kontaktpunkti ametiga suhtlemiseks kõikides ameti tegevust käsitlevates küsimustes. Riikliku kontaktpunktiga peab olema võimalik igal ajal ühendust võtta.

Artikkel 24

Kulud

1. Amet katab täielikult järgmised kulud, mida liikmesriigid on kandnud seoses oma piirivalveametnike ja muude asjaomaste töötajate ameti käsutusse andmisega Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade, sealhulgas kiirreageerimisreservi lähetamise eesmärgil:
- a) päritoluliikmesriigist vastuvõtvasse liikmesriiki ning vastuvõtvast liikmesriigist päritoluliikmesriiki reisimisega seotud kulud;
 - b) vaksineerimisega seotud kulud;
 - c) erikindlustusega seotud kulud;
 - d) tervishoiuga seotud kulud;
 - e) päevarahad, sealhulgas majutuskulud;
 - f) ameti tehniliste seadmetega seotud kulud.
2. Haldusnõukogu kehtestab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmetele päevarahade maksmist käsitlevad üksikasjalikud eeskirjad ja ajakohastab neid vastavalt vajadusele.

Artikkel 25

Tegevuste peatamine või lõpetamine

1. Tegevdirektor lõpetab ameti tegevused, kui nende läbiviimise tingimused ei ole enam täidetud. Enne tegevuste lõpetamist teavitab tegevdirektor asjaomast liikmesriiki.

2. Ühisoperatsioonis, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis või rändehalduse tugirühma lähetamises osalevad liikmesriigid võivad taotleda, et tegevdirektor lõpetaks asjaomase ühisoperatsiooni, piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni või rändehalduse tugirühma lähetuse.
3. Tegevdirektor võib pärast asjaomase liikmesriigi teavitamist tegevuse rahastamisest loobuda või selle peatada või lõpetada, kui vastuvõttev liikmesriik ei järgi operatsiooniplaani.
4. Tegevdirektor loobub pärast põhiõiguste ametnikuga konsulteerimist ja asjaomasele liikmesriigile teatamist ühisoperatsiooni või piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni, katseprojekti, rändehalduse tugirühma lähetamise, tagasisaatisoperatsiooni, tagasisaatisega seotud sekkumise või töökorra rahastamisest või peatab või lõpetab need tegevused tervikuna või osaliselt, kui ta leiab, et põhiõigusi või rahvusvahelise kaitsega seotud kohustusi on raskelt rikutud või et rikkumine tõenäoliselt jätkub. Tegevdirektor teavitab oma otsusest haldusnõukogu.
5. Kui tegevdirektor otsustab peatada või lõpetada rändehalduse tugirühma lähetamise ameti poolt, teavitab ta kõnealusest otsusest teisi asjaomaseid ameteid, kes tegelevad asjaomases esmase vastuvõtu piirkonnas.

Artikkel 26

Tegevuste hindamine

Tegevdirektor hindab ühisoperatsioonide, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide, katseprojektide, rändehalduse tugirühmade lähetamise ja kolmandate riikidega tehtava operatiivkoostöö tulemusi. Ta edastab üksikasjalikud hindamisaruanded koos põhiõiguste ametniku tähelepanekutega 60 päeva jooksul pärast nende tegevuste lõppu haldusnõukogule. Tegevdirektor viib läbi tulemuste põhjaliku võrdleva analüüsi, eesmärgiga suurendada tulevaste tegevuste kvaliteeti, järjepidevust ja tõhusust, ning lisab nimetatud analüüsi ameti iga-aastasesse tegevusaruandesse.

4. jagu

Tagasisaatmine

Artikkel 27

Tagasisaatmine

1. Tagasisaatisega seoses teeb amet, järgides põhiõigusi, liidu õiguse ja rahvusvahelise õiguse üldpõhimõtteid, sealhulgas pagulaste kaitset ja laste õigusi, eelkõige järgmist:
 - a) kooskõlastab tehnilisel ja operatiivtasandil liikmesriikide tagasisaatisega seotud, sealhulgas vabatahtliku lahkumisega seotud meetmeid, et saavutada tagasisaatisega haldamise integreeritud süsteem liikmesriikide pädevate asutuste seas ja koostöös kolmandate riikide asjaomaste ametiasutuste ja muude oluliste sidusrühmadega;
 - b) pakub liikmesriikidele tehnilist ja operatiivabi, kui nende tagasisaatisüsteemidega seoses avaldub eriline surve;
 - c) koordineerib asjakohaste IT-süsteemide kasutamist ja pakub liikmesriikidele tuge konsulaarkoostöös kolmandate riikide kodanike tuvastamiseks ning reisidokumentide omandamiseks, avaldamata sealjuures teavet asjaolu kohta, et on esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus; korraldab ja koordineerib tagasisaatisoperatsioone ning pakub tuge vabatahtliku lahkumise puhul koostöös liikmesriikidega;

- d) korraldab, edendab ja koordineerib tegevust, mis võimaldab liikmesriikide vahel tagasisaatmisküsimustes teabevahetust ning parimate tavade tuvastamist ja koondamist;
 - e) rahastab või kaasrahastab oma eelarvest kooskõlas ameti suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega käesolevas peatükis osutatud operatsioone, sekkumisi ja toiminguid.
2. Lõike 1 punktis b osutatud tehniline ja operatiivabi hõlmab meetmeid, millega aidatakse liikmesriikide pädevatel asutustel läbi viia tagasisaatmismenetlusi, pakkudes eelkõige
- a) tõlketeenuseid;
 - b) käesoleva määruse rakendamiseks vajalikku praktilist teavet vastuvõtivate kolmandate riikide kohta, asjakohasel juhul koostöös teiste liidu organite, asutuste ja ametitega, sealhulgas EASOga;
 - c) nõustamist tagasisaatmismenetluste elluviimise ja haldamise kohta kooskõlas direktiiviga 2008/115/EÜ;
 - d) kooskõlas direktiiviga 2008/115/EÜ ja rahvusvahelise õigusega nõu ja abi meetmete puhul, mis on vajalikud selleks, et tagada tagasipöördujate olemasolu tagasisaatmise eesmärgil ning vältida nende põgenemist.
3. Ameti eesmärk on luua koostoime ja ühendada tagasisaatmise valdkonnas liidu rahastatavaid võrgustikke ja programme tihedas koostöös komisjoniga ja asjaomaste sidusrühmade, sealhulgas Euroopa rändevõrgustiku toel.
4. Amet võib kasutada tagasisaatmistoiminguteks ettenähtud liidu rahalisi vahendeid. Amet tagab, et rahalise toetuse andmine liikmesriikidega sõlmitud toetuslepingute raames sõltub harta täielikust austamisest.

Artikkel 28

Tagasisaatmisoperatsioonid

1. Tagasisaatmisotsuste põhjendatuse suhtes seisukohta võtmata ja kooskõlas direktiiviga 2008/115/EÜ pakub amet vajalikku abi ning tagab ühe või mitme osaleva liikmesriigi taotlusel tagasisaatmisoperatsioonide koordineerimise või korraldamise, sealhulgas sellisteks operatsioonideks õhusõiduki tellimise. Amet võib omal algatusel teha liikmesriikidele ettepaneku koordineerida või korraldada tagasisaatmisoperatsioone.
2. Liikmesriigid peavad iga kuu teavitama ametit sellest, milline on kavandatav esialgne tagasipöördujate arv ning millised on asjaomaste riiklike tagasisaatmisoperatsioonide puhul vastuvõtvad kolmandad riigid, ja vajadusest ameti abi või koordineerimise järele. Amet koostab jooksva operatsiooniplaani, et tagada taotluse esitanud liikmesriikidele vajalik operatiivtugi, sealhulgas tehnilised seadmed. Amet võib omal algatusel või liikmesriigi taotlusel lisada jooksvasse operatsiooniplaani selliste tagasisaatmisoperatsioonide kuupäevad ja sihtkohad, mida ta peab vajalikuks, tuginedes vajaduste hinnangule. Haldusnõukogu teeb tegevdirektori ettepaneku alusel otsuse jooksva operatsiooniplaani töömeetodite kohta.
3. Amet võib pakkuda vajalikku abi ning osalevate liikmesriikide taotlusel või omal algatusel tagada tagasisaatmisoperatsioonide koordineerimise või korraldamise, mille jaoks annab vastuvõttev kolmas riik ameti käsutusse transpordivahendid ja sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad („vastuvõtva riigi tagasisaatmisoperatsioonid“). Osalevad liikmesriigid ja amet tagavad, et kogu tagasisaatmisoperatsiooni ajal tagatakse põhiõiguste austamine, välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtte järgimine ning piiravate meetmete proportsionaalne kasutamine. Kogu tagasisaatmisoperatsiooni ajal kuni vastuvõtvasse kolmandasse riiki saabumiseni peab juures viibima vähemalt üks liikmesriigi esindaja ja sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvaja artikli 29 alusel loodud reservist või osaleva liikmesriigi riiklikust seiresüsteemist.
4. Tegevdirektor koostab vastuvõtva riigi tagasisaatmisoperatsioonide jaoks viivitamata tagasisaatmisplaani. Tegevdirektor ja osalev liikmesriik lepivad kokku plaanis, milles määratakse kindlaks vastuvõtva riigi tagasisaatmisoperatsiooni korralduslikud ja menetluslikud üksikasjad, võttes seejuures arvesse mõju põhiõigustele ja selliste operatsioonidega seotud riske. Nimetatud plaani muutmiseks või kohandamiseks on vaja lõikes 3 ning käesolevas lõikes osutatud osaliste nõusolekut.

5. Vastuvõtva riigi tagasisaatmisoperatsioonide jaoks koostatud tagasisaatmisplaan on ametile ja osalevale liikmesriigile siduv. Tagasisaatmisplaan hõlmab kõiki vastuvõtva riigi tagasisaatmisoperatsiooni läbiviimiseks vajalikke samme.

6. Tagasisaatmisoperatsioone jälgitakse vastavalt direktiivi 2008/115/EÜ artikli 8 lõikele 6. Sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvaja jälgib sunniviisilise tagasisaatmise operatsioone objektiiivsete ja läbipaistvate kriteeriumide alusel ning seire hõlmab kogu tagasisaatmisoperatsiooni alates lahkumiseelsest etapist kuni tagasipöördujate üleandmiseni vastuvõtvale kolmandale riigile. Sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvaja esitab tegevdirektorile, põhiõiguste ametnikule ja kõikide operatsioonis osalenud liikmesriikide pädevatele asutustele aruande iga sunniviisilise tagasisaatmisoperatsiooni kohta. Tegevdirektor ja liikmesriikide pädevad asutused tagavad vajaduse korral asjakohased järelemeetmed.

7. Kui ametil on kahtlusi seoses põhiõiguste austamisega tagasisaatmisoperatsiooni käigus, teatab ta oma kahtlustest osalevatele liikmesriikidele ja komisjonile.

8. Tegevdirektor hindab tagasisaatmisoperatsioonide tulemusi. Ta edastab haldusnõukogule iga kuue kuu järel üksikasjaliku hindamisaruande kõigi läbiviidud tagasisaatmisoperatsioonide kohta koos põhiõiguste ametniku tähelepanekutega. Tegevdirektor viib läbi tulemuste põhjaliku võrdleva analüüsi, et parandada tulevaste tagasisaatmisoperatsioonide kvaliteeti, sidusust ja tõhusust. Tegevdirektor lisab nimetatud analüüsi ameti iga-aastasessse tegevusaruandesse.

9. Amet rahastab või kaasrahastab tagasisaatmisoperatsioone oma eelarvest kooskõlas tema suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega, eelistades operatsioone, mida viib läbi rohkem kui üks liikmesriik, või operatsioone esmase vastuvõtu piirkondades.

Artikkel 29

Sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate reserv

1. Amet moodustab pärast põhiõiguste ametnikuga konsulteerimist reservi pädevatest asutustest valitud sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajatest, kes jälgivad sunniviisilist tagasisaatmist direktiivi 2008/115/EÜ artikli 8 lõike 6 kohaselt ning kes on saanud käesoleva määruse artikli 36 kohase koolituse.

2. Haldusnõukogu määrab tegevdirektori ettepanekul kindlaks sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate profiili ja arvu, kes määratakse reservi. Sama menetlust kohaldatakse profiili ja koguarvu edaspidise muutmise suhtes. Liikmesriigid vastutavad reservi panustamise eest, nimetades kindlaksmääratud profiilile vastavad sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajad. Reservi kuuluvad ka lastekaitsealaste eriteadmistega sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajad.

3. Liikmesriikide panus sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate lähetamise tagasisaatmisoperatsioonidele ja tagasisaatmisega seotud sekkumistele järgneval aastal kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt neile kokkulepetele on liikmesriigid ameti taotluse korral valmis sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate lähetamiseks, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on erakorraline olukord, mis mõjutab oluliselt riigi ülesannete täitmist. Taotlus esitatakse vähemalt 21 tööpäeva enne kavandatavat lähetust või viis tööpäeva enne tagasisaatmisega seotud kiirsekkumist.

4. Amet annab sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajad taotluse korral osalevate liikmesriikide käsutusse, et nad jälgiksid nende riikide nimel tagasisaatmisoperatsiooni ja tagasisaatmisega seotud sekkumise nõuetekohast elluviimist operatsiooni või sekkumise vältel. Kui tagasisaatmisoperatsioon hõlmab lapsi, annab amet liikmesriikide käsutusse lastekaitsealaste eriteadmistega sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajad.

5. Tagasisaatmisega seotud operatsioonide ja sekkumiste läbiviimisel kohaldatakse sunniviisilise tagasisaatmise järelevalvajate suhtes nende päritoluliikmesriigi distsiplinaarmedeid.

*Artikkel 30***Sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade reserv**

1. Amet moodustab reservi liikmesriikide pädevatest asutustest valitud sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondadest, kes viivad ellu tagasisaatmisoperatsioone vastavalt direktiivi 2008/115/EÜ artikli 8 lõigetes 4 ja 5 osutatud nõuetele ning kes on saanud käesoleva määruse artikli 36 kohase koolituse.
2. Haldusnõukogu määrab tegevdirektori ettepaneku alusel kindlaks sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade profiili ja arvu, kes määratakse reservi. Sama menetlust kohaldatakse profiili ja koguarvu edaspidise muutmise suhtes. Liikmesriigid panustavad reservi, nimetades kindlaksmääratud profiilile vastavad sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad. Reservi kuuluvad ka lastekaitsealaste eriteadmistega sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad.
3. Liikmesriikide panus sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade lähetamisele tagasisaatmisoperatsioonidele ja tagasisaatmisega seotud sekkumistele järgneval aastal kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt kokkulepetele on liikmesriigid ameti taotluse korral valmis sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade lähetamiseks, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on erakorraline olukord, mis mõjutab oluliselt riigi ülesannete täitmist. Taotlus esitatakse vähemalt 21 tööpäeva enne kavandatavat lähetust või viis tööpäeva enne tagasisaatmisega seotud kiirsekkumist.
4. Amet annab saatemeeskonnad taotluse korral osalevate liikmesriikide käsutusse, et nad saadaksid nende riikide nimel tagasipöördujaid ning osaleksid tagasisaatmisoperatsioonidel ja tagasisaatmisega seotud sekkumistel. Kui tagasisaatmisoperatsioon hõlmab lapsi, annab amet liikmesriikide käsutusse lastekaitsealaste eriteadmistega sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad.
5. Tagasisaatmisoperatsioonide või tagasisaatmisega seotud sekkumiste läbiviimisel kohaldatakse sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskondade suhtes nende päritoluliikmesriigi distsiplinaarmeetmeid.

*Artikkel 31***Tagasisaatmisspetsialistide reserv**

1. Amet moodustab reservi liikmesriikide pädevatest asutustest ja ameti töötajate seast valitud tagasisaatmisspetsialistidest, kellel on oskused ja teadmised tagasisaatmisega seotud toimingute elluviimisel ning kes on saanud artikli 36 kohase koolituse. Need spetsialistid antakse ameti käsutusse, et viia ellu eriülesandeid, nagu kolmandate riikide kodanike teatavate rühmade tuvastamine, reisidokumentide omandamine kolmandatest riikidest ning konsulaarkoostöö hõlbustamine.
2. Tegevdirektori ettepanekul määrab haldusnõukogu kindlaks tagasisaatmisspetsialistide profiili ja arvu, kes määratakse reservi. Sama menetlust kohaldatakse profiili ja koguarvu edaspidise muutmise suhtes. Liikmesriigid panustavad reservi, nimetades kindlaksmääratud profiilile vastavad spetsialistid. Reservi kuuluvad ka lastekaitsealaste eriteadmistega tagasisaatmisspetsialistid.
3. Liikmesriikide panus tagasisaatmisspetsialistide lähetamisele tagasisaatmisoperatsioonidele ja tagasisaatmisega seotud sekkumistele järgneval aastal kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt kokkulepetele on liikmesriigid ameti taotluse korral valmis tagasisaatmisspetsialistide lähetamiseks, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on erakorraline olukord, mis mõjutab oluliselt riigi ülesannete täitmist. Taotlus esitatakse vähemalt 21 tööpäeva enne kavandatavat lähetust või viis tööpäeva enne tagasisaatmisega seotud kiirsekkumist.
4. Amet annab tagasisaatmisspetsialistid taotluse korral tagasisaatmisoperatsioonides osalevate liikmesriikide käsutusse, et nad osaleksid tagasisaatmisega seotud sekkumistel. Kui tagasisaatmisoperatsioon hõlmab lapsi, annab amet liikmesriikide käsutusse lastekaitsealaste eriteadmistega sunniviisilise tagasisaatmise saatemeeskonnad.

5. Tagasisaatmisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste läbiviimisel kohaldatakse tagasisaatmisspetsialistide suhtes kas ameti või nende päritoluliikmesriigi distsiplinaarmeetmeid.

Artikkel 32

Euroopa tagasisaatmisrühmad

1. Amet moodustab artiklites 29, 30 ja 31 sätestatud reservidest eriotstarbelised Euroopa tagasisaatmisrühmad, et lähetada neid tagasisaatmisega seotud sekkumiste ajal.
2. Artikleid 21, 22 ja 24 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka Euroopa tagasisaatmisrühmade suhtes.

Artikkel 33

Tagasisaatmisega seotud sekkumised

1. Olukorras, kus liikmesriigil on raskusi nende kolmandate riikide kodanike tagasisaatmise kohustuse täitmisel, kelle suhtes liikmesriik on väljastanud tagasisaatmise otsuse, osutab amet selle liikmesriigi taotlusel asjakohast tehnilist ja operatiivabi tagasisaatmisega seotud sekkumise vormis. Sekkumine võib seisneda Euroopa tagasisaatmisrühmade lähetamises vastuvõtvasse liikmesriiki või vastuvõtvast liikmesriigist tagasisaatmisoperatsioonide korraldamises.
2. Olukorras, kus liikmesriik seisab silmitsi spetsiifilise ja ebaproportsionaalse survega nende kolmandate riikide kodanike tagasisaatmise kohustuse täitmisel, kelle suhtes liikmesriik on väljastanud tagasisaatmise otsuse, osutab amet selle liikmesriigi taotlusel asjakohast tehnilist ja operatiivabi tagasisaatmisega seotud kiirsekkumise vormis. Amet võib teha omal algatusel ettepaneku pakkuda sellele liikmesriigile kõnealust tehnilist ja operatiivabi. Tagasisaatmisega seotud kiirsekkumine võib seisneda Euroopa tagasisaatmisrühmade kiires lähetamises vastuvõtvasse liikmesriiki või vastuvõtvast liikmesriigist tagasisaatmise operatsioonide korraldamises.
3. Tagasisaatmisega seotud sekkumise korral koostab tegevdirektor kokkuleppel vastuvõtva liikmesriigi ning osalevate liikmesriikidega viivitamatult operatsiooniplaani. Kohaldatakse artikli 16 asjakohaseid sätteid.
4. Tegevdirektor teeb operatsiooniplaani kohta otsuse esimesel võimalusel ning lõikes 2 osutatud juhul viie tööpäeva jooksul. Otsusest teavitatakse viivitamata kirjalikult asjaomaseid liikmesriike ja haldusnõukogu.
5. Amet rahastab või kaasrahastab tagasisaatmisega seotud sekkumisi oma eelarvest kooskõlas tema suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega.

III PEATÜKK

Üldsätted

1. jagu

Üldreeglid

Artikkel 34

Põhiõiguste kaitse ja põhiõiguste strateegia

1. Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet tagab käesolevast määrusest tulenevate ülesannete täitmisel põhiõiguste kaitse vastavalt asjaomasele liidu õigusele, eelkõige hartale, asjaomasele rahvusvahelisele õigusele, sealhulgas 1951. aasta pagulasseisundi konventsioonile, selle 1967. aasta protokollile ning rahvusvahelise kaitse tagamisega seotud kohustustele, eelkõige välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõttele.

Selleks koostab amet põhiõiguste strateegia, mis hõlmab tõhusat korraldust põhiõiguste austamise jälgimiseks ameti kogu tegevuses, arendab seda edasi ning viib seda ellu.

2. Oma ülesannete täitmisel tagab Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet, et ühtki isikut ei toimetata, sunnita sisenema ega saadeta tagasi riiki ega anta muul viisil üle sellise riigi ametiasutustele, kes rikub välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtet või kust isikut võidakse saata välja või tagasi riiki, kes seda põhimõtet rikub.

3. Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet võtab oma ülesannete täitmisel arvesse laste, saatjata alaealiste, puuetega inimeste, inimkaubanduse ohvrite, arstiabi vajavate isikute, rahvusvahelist kaitset vajavate isikute, merehädaliste ja teiste eriti haavatavate isikute erivajadusi.

Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet pöörab kogu oma tegevuses erilist tähelepanu laste õigustele ja tagab lapse parimate huvide kaitsmise.

4. Oma ülesannete täitmisel, suhetes liikmesriikidega ja koostöös kolmandate riikidega võtab amet arvesse artiklis 70 osutatud nõuandefoorumi („nõuandefoorum“) ja põhiõiguste ametniku aruandeid.

Artikkel 35

Käitumisjuhendid

1. Amet koostab koostöös nõuandefoorumiga käitumisjuhendi, mida kohaldatakse kõikide ameti koordineeritavate piirikontrollioperatsioonide ja kõikide ameti tegevuses osalevate isikute suhtes, ja arendab seda edasi. Käitumisjuhendis nähakse ette menetlused, mis peavad tagama õigusriigi põhimõtete ja põhiõiguste austamise, pöörates erilist tähelepanu haavatavatele isikutele, sealhulgas lastele, saatjata alaealistele ning teistele haavatavatele isikutele ja rahvusvahelist kaitset taotlevatele isikutele.

2. Koostöös nõuandefoorumiga töötab amet tagasipöördujate tagasisaatmiseks välja käitumisjuhendi, mida kohaldatakse kõikide tagasisaatmisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste ajal, mida amet koordineerib või korraldab, ning arendab seda edasi. Käitumisjuhendis kirjeldatakse ühiseid standardmenetlusi, et lihtsustada tagasisaatmisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste korraldamist ning tagada tagasipöördujate inimlik kohtlemine ja nende põhiõiguste, eelkõige selliste põhimõtete nagu inimväärikus, piinamise ning ebainimliku või alandava kohtlemise või karistamise keeld, õigus vabadusele ja turvalisusele ning õigus isikuandmete kaitsele ja mittediskrimineerimisele täielik austamine.

3. Tagasisaatmist käsitlevas käitumisjuhendis pööratakse eelkõige tähelepanu liikmesriikide kohustusele tagada tõhus sunniviisilise tagasisaatmise seire süsteem, nagu on sätestatud direktiivi 2008/115/EÜ artikli 8 lõikes 6, ja põhiõiguste strateegiale.

Artikkel 36

Koolitus

1. Amet töötab koostöös liikmesriikide asjaomaste koolitusüksustega ning vajaduse korral EASOga ja Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga välja spetsiaalsed koolitusvahendid, sealhulgas spetsiaalse koolituse laste ja teiste haavatavate isikute kaitse valdkonnas. Amet pakub Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmeteks olevatele piirivalveametnikele ja teistele asjaomastele töötajatele nende ülesannete ja õiguste seisukohast asjakohast täiendkoolitust. Ameti töötajate seast valitud eksperdid viivad asjaomastele piirivalveametnikele läbi korrapäraseid õppusi vastavalt ameti iga-aastases tööprogrammis osutatud täiendkoolituse ja õppuste kavale.

2. Amet teeb vajalikud algatused tagamaks, et kõik piirivalveametnikud ja muud asjaomased liikmesriikide töötajad, kes osalevad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmades, ning ameti töötajad on saanud enne osalemist ameti korraldatavas operatiivtegevuses koolitust asjaomase liidu ja rahvusvahelise õiguse, sealhulgas põhiõiguste, rahvusvahelise kaitse saamise ning vajaduse korral otsingu- ja päästetööde valdkonnas.
3. Amet rahastab 100 % ulatuses artikli 20 lõikes 5 osutatud kiirreageerimisreservi piirivalveametnike koolitust nende reservis osalemise eesmärgil.
4. Amet teeb vajalikud algatused, et tagada selliste tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevate töötajate koolitamine, kes on määratud artiklites 29, 30 ja 31 osutatud reservidesse. Amet tagab, et ameti töötajad ja kõik tagasisaatmisoperatsioonides ja tagasisaatmisega seotud sekkumistes osalevad töötajad on saanud enne osalemist ameti korraldatavas operatiivtegevuses koolitust asjaomase liidu ja rahvusvahelise õiguse, sealhulgas põhiõiguste ja rahvusvahelise kaitse saamise valdkonnas.
5. Amet töötab välja piirivalveametnike koolituse ühised põhiõppekavad ja arendab neid ning korraldab Euroopa tasandil liikmesriikide piirivalveametnike koolitajate väljaõpet, sealhulgas põhiõiguste, rahvusvahelise kaitse saamise ning asjakohase mereõiguse küsimustes. Ühise põhiõppekava eesmärk on edendada kõrgeimaid standardeid ja parimaid tavasid liidu piirihaldusala seadusandluse rakendamisel. Amet koostab pärast nõuandefoorumiga ja põhiõiguste ametnikuga konsulteerimist ühised põhiõppekavad. Liikmesriigid kasutavad ühiseid põhiõppekavasid oma piirivalveametnike ja tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevate töötajate koolitamisel.
6. Amet pakub samuti lisakoolitust ja seminare liikmesriikide pädevate teenistuste ja vajaduse korral kolmandate riikide ametnikele välispiiride kontrolli ja kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisega seotud teemadel.
7. Amet võib korraldada koolitustegevust koostöös liikmesriikidega ja kolmandate riikidega nende territooriumil.
8. Amet töötab välja vahetusprogrammi, mis annab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmades ning Euroopa tagasisaatmisrühmades osalevatele piirivalveametnikele võimaluse omandada teadmisi ja spetsiifilist oskusteavet välisriikide kogemustest ja headest tavadest, töötades koos piirivalveametnikega ja tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevate töötajatega mõnes muus liikmesriigis.

Artikkel 37

Teadusuuringud ja innovatsioon

1. Amet jälgib proaktiivselt teadus- ja innovatsioonitegevust, mis on Euroopa integreeritud piirihalduse, sealhulgas kõrgetasemelise jälgimistehnoloogia seisukohast oluline, ja aitab sellele kaasa. Amet edastab artikli 50 kohaselt selliste teadusuuringute tulemused Euroopa Parlamendile, liikmesriikidele ja komisjonile. Ta võib kasutada neid tulemusi vastavalt vajadusele ühisoperatsioonides, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonides, tagasisaatmisoperatsioonides ja tagasisaatmisega seotud sekkumistes.
2. Amet abistab liikmesriike ja komisjoni teadusuuringute oluliste teemade kindlakstegemisel. Amet abistab liikmesriike ja komisjoni liidu asjakohaste teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammide koostamisel ja elluviimisel.
3. Amet viib ellu teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi osasid, mis on seotud piirijulgeolekuga. Sel eesmärgil on ametil järgmised ülesanded, kui komisjon on delegeerinud ametile asjaomased õigused:
 - a) programmi elluviimise mõne etapi haldamine ja eriprojektide kõikide etappide mõne faasi juhtimine komisjonis vastu võetud asjaomaste tööprogrammide alusel;

- b) eelarve täitmise aktide vastuvõtmine tulude ja kulude osas ning kõigi programmi juhtimiseks vajalike toimingute tegemine;
 - c) programmi elluviimise toetamine.
4. Amet võib kavandada ja ellu viia katseprojekte, mis on seotud käesoleva määrusega reguleeritud küsimustega.

Artikkel 38

Tehniliste seadmete omandamine ja rentimine

1. Amet võib vastavalt tema suhtes kohaldatavatele finantseeskirjadele omandada üksi või mõne liikmesriigiga kaasomandisse või rentida tehnilisi seadmeid, mis lähetatakse ühisoperatsioonide, katseprojektide, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide, tagasisaatmisoperatsioonide, tagasisaatmisega seotud sekkumiste, rändehalduse tugirühmade töö või tehnilise abi projektide käigus.
2. Amet võib omandada tehnilisi seadmeid tegevdirektori otsuse alusel, olles konsulteerinud haldusnõukoguga. Ametile märkimisväärseid kulusid põhjustavate seadmete omandamisele või rentimisele eelneb vajaduste ja tasuvuse põhjalik analüüs. Kõik kulud peavad olema ette nähtud haldusnõukogu poolt vastu võetud ameti eelarves.
3. Kui amet omandab või rendib suuremaid tehnilisi seadmeid, kohaldatakse järgmisi tingimusi:
 - a) omandamise ja kaasomandisse võtmise korral lepib amet ühe liikmesriigiga kokku, et see liikmesriik tagab seadme registreerimise koosõlas selles liikmesriigis kohaldatava seadusandlusega;
 - b) rentimise korral registreeritakse seadmed liikmesriigis.
4. Registreerimisliikmesriik ja amet lepivad ameti koostatud ja haldusnõukogult heakskiidu saanud näidiskokkuleppe alusel kokku tingimustes, millega tagatakse seadmete koostalitlusvõime ja kasutamine, sealhulgas erisätetes seadmete kiireks lähetamiseks piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide käigus. Kaasomandis olevate seadmete puhul käsitlevad tingimused ajavahemikke, mil seadmed on täiel määral ameti käsutuses. Üksnes ametile kuuluvad tehnilised seadmed antakse ameti käsutusse tema nõudmisel ning registreerimisliikmesriik ei või tugineda artikli 39 lõikes 8 osutatud erakorralisele olukorrale.
5. Registreerimisliikmesriik või tehniliste seadmete tarnija tagab tehniliste seadmete õiguspäraseks ja ohutuks kasutamiseks vajalikud eksperdid ja tehnilised töötajad.

Artikkel 39

Tehniliste seadmete reserv

1. Amet loob tehniliste seadmete reservi kohta seadmete keskregistri, mis koosneb kas liikmesriikidele või ametile kuuluvatest või liikmesriikide ja ameti kaasomandisse kuuluvatest operatiivtegevuses kasutatavatest seadmetest, ja peab seda.
2. Ameti ainuomandisse kuuluvad seadmed on lähetamiseks täielikult kättesaadaval, nagu on osutatud artikli 38 lõikes 4.
3. Seadmed, mis kuuluvad üle 50 % ulatuses ameti kaasomandisse, on samuti lähetamiseks täielikult kättesaadaval vastavalt artikli 38 lõikes 4 osutatud liikmesriigi ja ameti vahelisele kokkuleppele.

4. Amet tagab tehniliste seadmete reservis olevate seadmete ühilduvuse ja koostalitlusvõime.

Sel eesmärgil määrab ta kindlaks tehnilised standardid, millele ameti tegevuseks vajalikud seadmed vajaduse korral vastama peavad. Ameti poolt ainu- või kaasomandisse omandatavad seadmed ja tehniliste seadmete reservi kantud liikmesriikidele kuuluvad seadmed peavad vastama kõnealustele standarditele.

5. Tegevdirektor määrab kindlaks tehniliste seadmete minimaalse arvu, mida ametil on vaja eelkõige selleks, et olla suuteline läbi viima ühisoperatsioone, rändehalduse tugirühmade lähetamist, piirivalve kiirreageerimisoperatsioone, tagasisaatmisoperatsioone ja tagasisaatmisega seotud sekkumisi kooskõlas asjaomase aasta tööprogrammiga.

Kui tehniliste seadmete minimaalsest arvust ei piisa, et viia ellu selliste tegevuste tarbeks kokku lepitud operatsiooniplaani, vaatab amet selle arvu õigustatud vajaduste ning liikmesriikidega sõlmitud kokkuleppe alusel läbi.

6. Tehniliste seadmete reserv sisaldab ameti poolt tehnilise seadme liigi kohta vajataval minimaalsel arvul seadmeid. Tehniliste seadmete reservis loetletud seadmed lähetatakse ühisoperatsioonide, rändehalduse tugirühmade lähetamise, katseprojektide, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide, tagasisaatmisoperatsioonide või tagasisaatmisega seotud sekkumiste käigus.

7. Tehniliste seadmete reserv hõlmab kiirreageerimise seadmete reservi, mis koosneb võimaliku piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni jaoks vajalikust piiratud arvust seadmetest. Liikmesriikide panus kiirreageerimise seadmete reservi kavandatakse kooskõlas lõikes 8 osutatud igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Nimetatud reservi loetelus olevate seadmete puhul ei või liikmesriigid tugineda lõikes 8 osutatud erakorralisele olukorrale.

Selles loetelus olevad seadmed saadetakse kasutamiskohta võimalikult kiiresti, kuid hiljemalt kümme päeva pärast operatsiooniplaanis kokkuleppimise kuupäeva.

Amet panustab sellesse reservi tema käsutuses olevate seadmetega, nagu on osutatud artikli 38 lõikes 1.

8. Liikmesriigid panustavad tehniliste seadmete reservi. Panus, mille liikmesriigid annavad reservi, ja tehniliste seadmete erioperatsioonidel kasutamine kavandatakse ameti ja liikmesriikide vahel igal aastal peetavate kahepoolsete läbirääkimiste ja kokkulepete alusel. Vastavalt kõnealustele kokkulepetele ja tingimused, et tehnilised seadmed kuuluvad konkreetsel aastal tehniliste seadmete minimaalse arvu hulka, annavad liikmesriigid ameti taotluse korral tehnilised seadmed ameti käsutusse, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on erakorraline olukord, mis mõjutab oluliselt riigi ülesannete täitmist. Kui liikmesriik tugineb erakorralisele olukorrale, esitab ta üksikasjalikud põhjused ja teabe olukorra kohta ametile saadetas kirjas, mille sisu lisatakse lõikes 13 osutatud aruandesse. Ameti taotlus esitatakse oluliste tehniliste seadmete puhul vähemalt 45 päeva ja muude seadmete puhul 30 päeva enne kavandatavat lähetamist. Panus tehniliste seadmete reservi vaadatakse igal aastal läbi.

9. Haldusnõukogu määrab tegevdirektori ettepaneku alusel igal aastal kindlaks eeskirjad tehniliste seadmete kohta, sealhulgas nõutavate tehniliste seadmete minimaalse koguarvu tehnilise seadme liigi kaupa, tehniliste seadmete lähetamise ja kulude hüvitamise tingimused ning samuti eeskirjad piiratud arvu tehniliste seadmete kohta, mis on määratud kiirreageerimise seadmete reservi. Eelarvega seotud põhjustel peaks haldusnõukogu kõnealused küsimused otsustama iga aasta 30. juuniks.

10. Piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni korral kohaldatakse vastavalt artikli 17 lõiget 11.

11. Kui pärast tehniliste seadmete minimaalse arvu kindlaksmääramist tekib ühisoperatsioonis või piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis ootamatu vajadus tehniliste seadmete järele ning tehniliste seadmete reservist ja kiirreageerimise seadmete reservist ei piisa, annavad liikmesriigid, kui see on võimalik, ameti taotlusel vajalikud tehnilised seadmed ajutiselt ameti käsutusse.

12. Tegevdirektor annab haldusnõukogule korrapäraselt aru tehniliste seadmete reservi kuuluvate seadmete koosseisust ja lähetamisest. Kui reservi moodustamiseks vajalikku tehniliste seadmete minimaalset arvu ei saavutata, teavitab tegevdirektor sellest viivitamata haldusnõukogu. Haldusnõukogu teeb kiiresti otsuse tehniliste seadmete lähetamise prioriteetide kohta ja võtab vajalikud meetmed puuduolevate seadmete leidmiseks. Haldusnõukogu teavitab komisjoni puuduolevatest seadmetest ja võetud meetmetest. Komisjon teavitab seejärel sellest ning enda hinnangust Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

13. Amet esitab igal aastal Euroopa Parlamendile aruande nende tehniliste seadmete arvu kohta, mis iga liikmesriik on käesoleva artikli kohaselt tehniliste seadmete reservi andnud. Selles aruandes loetletakse liikmesriigid, kes tuginesid eelmisel aastal lõikes 8 osutatud erakorralisele olukorrale, ning see sisaldab asjaomase liikmesriigi esitatud põhjuseid ja teavet.

14. Liikmesriigid registreerivad tehniliste seadmete reservis kõik transpordivahendid ja operatiivseadmed, mis on ostetud sisejulgeolekufondi erimeetmete alusel kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 515/2014⁽¹⁾ artikli 7 lõikega 1 või mida on asjakohasel juhul rahastatud muudest eriotstarbelistest liidu vahenditest, mis on liikmesriikidele antud eesmärgiga suurendada ameti tegevusvõimet. Need tehnilised seadmed moodustavad tehniliste seadmete minimaalse arvu asjaomaseks aastaks.

Liikmesriigid annavad need tehnilised seadmed ameti käsutusse ameti taotlusel. Käesoleva määruse artiklis 17 või 19 osutatud operatsiooni puhul ei või tugineda käesoleva artikli lõikes 8 osutatud erakorralisele olukorrale.

15. Amet haldab tehniliste seadmete reservi registrit järgmiselt:

- a) klassifikatsioon seadmete ja tegevuse liigi järgi;
- b) klassifikatsioon omaniku järgi (liikmesriik, amet, muu);
- c) nõutavate seadmete koguarv;
- d) vajaduse korral rühmale esitatavad nõuded;
- e) muu teave, nagu registreerimisandmed, transpordi- ja hooldusnõuded, kohaldatav riiklik ekspordikord ja tehnilised juhendid, või muu asjaomane teave seadmete nõuetekohaseks kasutamiseks.

16. Amet rahastab 100 % ulatuses kulusid, mis tulenevad konkreetse liikmesriigi poolt teataval aastal ameti käsutusse antud minimaalse arvu tehniliste seadmete hulka kuuluvate tehniliste seadmete lähetamisest. Selliste tehniliste seadmete lähetamist, mis ei kuulu minimaalsel arvil tehniliste seadmete hulka, kaastahastab amet maksimaalselt 100 % ulatuses abikõlblikest kuludest, võttes arvesse selle liikmesriigi konkreetset olukorda, kes neid tehnilisi seadmeid lähetab.

Artikkel 40

Rühmade liikmete ülesanded ja õigused

1. Rühmade liikmetel on suutlikkus täita kõiki ülesandeid ja teostada kõiki õigusi, mis on seotud piirikontrolli ja tagasisaatmisega või on vajalikud määruse (EL) 2016/399 ja direktiivi 2008/115/EÜ eesmärkide saavutamiseks.

2. Oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel järgivad rühmade liikmed liidu ja rahvusvahelist õigust, põhiõigusi ning vastuvõtva liikmesriigi õigust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 515/2014, millega luuakse Sisejulgeolekufondi osana välispiiride ja viisade rahastamisvahend ning tunnistatakse kehtetuks otsus 574/2007/EÜ (ELT L 150, 20.5.2014, lk 143).

3. Rühmade liikmed võivad täita ülesandeid ja teostada õigusi üksnes vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnikelt või tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevatelt töötajatelt saadud korralduste alusel ning üldreeglina nende juuresolekul. Vastuvõttev liikmesriik võib volitada rühmade liikmeid enda nimel tegutsema.

4. Rühmade liikmed kannavad asjakohasel juhul oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel enda vormirietust. Nad kannavad vormirietusel ka nähtavat isiklikku identifitseerimistunnust ja sinist liidu ja ameti sümboolikaga käesidet, mis näitab nende osalemist ühisoperatsioonis, rändehalduse tugirühmade töös, katseprojektis, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis, tagasisaatmisoperatsioonis või tagasisaatmisega seotud sekkumises. Et vastuvõtva liikmesriigi riiklikel asutustel oleks rühmade liikmeid võimalik tuvastada, kannavad nad igal ajal kaasas akrediteerimisdokumenti, mille nad nõudmise korral esitavad.

5. Oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel võivad rühmade liikmed kanda päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt lubatud teenistusrelvi, laskemoona ja varustust. Vastuvõttev liikmesriik võib siiski keelata teatavate teenistusrelvade, laskemoona ja varustuse kandmise, tingimusel et selle liikmesriigi seadusandluse kohaselt kohaldatakse sama keeldu liikmesriigi enda piirivalveametnike või tagasisaatmisega seotud ülesannete täitmisel osalevate töötajate suhtes. Vastuvõttev liikmesriik teatab enne rühmade liikmete lähetamist ametile, millised teenistusrelvad, laskemoon ja varustus on lubatud ning millised on nende kasutamise tingimused. Amet teeb kõnealuse teabe liikmesriikidele kättesaadavaks.

6. Rühmade liikmed võivad oma ülesannete täitmisel ja õiguste teostamisel kasutada jõudu, sealhulgas teenistusrelvi, laskemoona ja varustust, päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi nõusolekul, vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnike juuresolekul ning kooskõlas vastuvõtva liikmesriigi siseriikliku õigusega. Vastuvõttev liikmesriik võib päritoluliikmesriigi nõusolekul lubada rühmade liikmetel kasutada jõudu ka juhul, kui vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnikud ei viibi juures.

7. Teenistusrelvi, laskemoona ja varustust võib kasutada õiguspäraseks enesekaitseks ning rühmade liikmete või muude isikute õiguspäraseks kaitseks kooskõlas vastuvõtva liikmesriigi siseriikliku õigusega.

8. Käesoleva määruse kohaldamiseks volitab vastuvõttev liikmesriik rühmade liikmeid kasutama üleeuroopalisi andmebaase, mille kasutamine on vajalik operatsiooniplaanis kindlaks määratud piirikontrolli, piirivalve ja tagasisaatmisega seotud eesmärkide täitmiseks. Vastuvõttev liikmesriik võib anda neile loa kasutada oma riiklikku andmebaasi, kui see on samal eesmärgil vajalik. Liikmesriigid tagavad, et juurdepääs nendele andmebaasidele antakse tõhusal ja tulemuslikul viisil. Rühmade liikmed võivad kasutada üksnes sellist teavet, mis on nende ülesannete täitmiseks ja õiguste teostamiseks vajalik. Vastuvõttev liikmesriik teatab enne rühmade liikmete lähetamist ametile, milliseid riigi ja üleeuroopalisi andmebaase võib kasutada. Amet teeb selle teabe kättesaadavaks kõikidele lähetuses osalevatele liikmesriikidele.

Nimetatud konsulteerimine viiakse läbi vastavalt liidu andmekaitsealasele õigusele ja vastuvõtva liikmesriigi siseriiklikule andmekaitsealasele õigusele.

9. Sisenemiskeelu otsuseid vastavalt määruse (EL) 2016/399 artiklile 14 teevad üksnes vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametnikud või rühmade liikmed, kui vastuvõttev liikmesriik on volitanud neid enda nimel tegutsema.

Artikkel 41

Akrediteerimisdokument

1. Amet väljastab koostöös vastuvõtva liikmesriigiga rühmade liikmetele dokumendi, mis on koostatud vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles ja mõnes teises Euroopa Liidu institutsioonide ametlikus keeles ning mis võimaldab tuvastada rühmade liikmete isikut ning tõendab selle omaniku õigust täita artiklis 40 osutatud ülesandeid ja õigusi. Dokument sisaldab järgmisi andmeid rühmade iga liikme kohta:

- a) nimi ja kodakondsus;
- b) auaste või ametinimetus;

- c) hiljuti tehtud digitaalfoto; ning
 - d) ülesanded, mida ta on volitatud lähetuse kestel täitma.
2. Ühisoperatsiooni, rändehalduse tugirühmade töö, katseprojekti, piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni, tagasisaatmisoperatsiooni või tagasisaatmisega seotud sekkumise lõppemisel tagastatakse dokument ametile.

Artikkel 42

Tsiviilvastutus

1. Kui rühmade liikmed tegutsevad vastuvõttavas liikmesriigis, vastutab nimetatud liikmesriik vastavalt oma siseriiklikule õigusele nende poolt operatsioonide läbiviimisel tekitatud kahju eest.
2. Kui kahju on tekitatud raske hooletuse või tahtliku rikkumisega, võib vastuvõttev liikmesriik pöörduda päritoluliikmesriigi poole, et lasta päritoluliikmesriigil hüvitada summad, mis ta on maksnud ohvritele või nende asemel õigustatud isikutele.
3. Ilma et see piiraks liikmesriikide õiguste kasutamist kolmandate isikute suhtes, loobub iga liikmesriik vastuvõtva liikmesriigi või muu liikmesriigi suhtes kõigist nõuetest tema poolt kantud kahju eest, välja arvatud juhtudel, kui kahju tekitati kas raske hooletuse või tahtliku rikkumisega.
4. Käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisega seotud liikmesriikidevaheline vaidlus, mida ei ole võimalik lahendada nendevaheliste läbirääkimistega, esitatakse lahendamiseks Euroopa Liidu Kohtule vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 273.
5. Ilma et see piiraks liikmesriikide õiguste kasutamist kolmandate isikute suhtes, kannab amet oma seadmetele lähetuse käigus tekitatud kahjuga seotud kulud, välja arvatud juhtudel, kui kahju põhjustati kas raske hooletuse või tahtliku rikkumisega.

Artikkel 43

Kriminaalvastutus

Ühisoperatsiooni, katseprojekti, rändehalduse tugirühmade töö, piirivalve kiirreageerimisoperatsiooni, tagasisaatmisoperatsiooni või tagasisaatmisega seotud sekkumise ajal käsitatakse rühmade liikmeid samaväärselt vastuvõtva liikmesriigi ametnikega seoses kuritegudega, mis võidakse sooritada nende vastu või mille nad võivad ise sooritada.

2. jagu

Teabevahetus ja andmekaitse

Artikkel 44

Teabevahetussüsteemid

1. Amet võib võtta kõik vajalikud meetmed, et hõlbustada oma ülesannetega seotud teabe vahetust komisjoni ja liikmesriikidega ning vajaduse korral asjaomaste liidu ametitega. Ta arendab ja haldab teabesüsteemi, mis võimaldab vahetada nimetatud osalejatega salastatud teavet ja käesoleva määruse artiklites 45, 47, 48 ja 49 osutatud isikuandmeid kooskõlas nõukogu otsusega 2013/488/EL⁽¹⁾ ja komisjoni otsusega (EL, Euratom) 2015/444⁽²⁾.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. septembri 2013. aasta otsus 2013/488/EL ELi salastatud teabe kaitseks vajalike julgeolekueeskirjade kohta (ELT L 274, 15.10.2013, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 13. märtsi 2015. aasta otsus (EL, Euratom) 2015/444 ELi salastatud teabe kaitseks vajalike julgeolekueeskirjade kohta (ELT L 72, 17.3.2015, lk 53).

2. Amet võib võtta kõik vajalikud meetmed, et hõlbustada oma ülesannetega seotud teabe vahetust Iirimaa ja Ühendkuningriigiga, kui see on seotud tegevusega, milles nimetatud riigid osalevad vastavalt artiklile 51 ja artikli 62 lõikele 5.

Artikkel 45

Andmekaitse

1. Amet kohaldab isikuandmete töötlemisel määrust (EÜ) nr 45/2001.
2. Haldusnõukogu kehtestab meetmed, mida amet võtab määruse (EÜ) nr 45/2001 kohaldamiseks, sealhulgas ameti andmekaitseametnikku käsitlevad meetmed. Meetmed kehtestatakse pärast konsulteerimist Euroopa Andmekaitseinspektoriga.
3. Ilma et see piiraks artiklite 47, 48 ja 49 kohaldamist, võib amet töödelda isikuandmeid haldusotstarbel.
4. Ilma et see piiraks artikli 48 kohaldamist, on ameti poolt töödeldud isikuandmete edastamine ning liikmesriikide poolt käesoleva määruse raames töödeldud isikuandmete kolmandate riikide asutustele või kolmandatele isikutele, sealhulgas rahvusvahelistele organisatsioonidele, edastamine keelatud.

Artikkel 46

Isikuandmete töötlemise eesmärgid

1. Amet võib töödelda isikuandmeid üksnes järgmistel eesmärkidel:
 - a) ühisoperatsioonide, katseprojektide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide korraldamise ja koordineerimise ülesannete täitmine ning rändehalduse tugirühmade raames vastavalt artiklile 47;
 - b) tagasisaatmisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste korraldamise ja koordineerimise ülesannete täitmine vastavalt artiklile 48;
 - c) teabevahetuse hõlbustamine liikmesriikide, EASO, Europoli või Eurojustiga vastavalt artiklile 47;
 - d) ameti tehtav riskianalüüs vastavalt artiklile 11;
 - e) sõidukite tuvastamine ja jälgimine EUROSURI raames vastavalt artiklile 49;
 - f) haldustoimingud.
2. Igasugusel lõikes 1 osutatud isikuandmete töötlemisel järgitakse proportsionaalsuse põhimõtet ning see piirdub rangelt nende isikuandmetega, mis on vajalikud kõnealuses lõikes osutatud eesmärkidel.
3. Liikmesriik või liidu muu amet, kes esitab ametile isikuandmeid, määrab kindlaks eesmärgi või eesmärgid, milleks neid töödeldakse, nagu on osutatud lõikes 1. Amet võib töödelda selliseid isikuandmeid muul lõike 1 kohasel eesmärgil üksnes juhul, kui seda on lubanud andmete esitaja.
4. Liikmesriik ja liidu muud ametid võivad isikuandmete edastamise hetkel teatada mis tahes üldistest või konkreetsetest juurdepääsu- või kasutuspiirangutest, sealhulgas seoses edastamise, kustutamise või hävitamisega. Kui selliste piirangute vajadus ilmneb pärast isikuandmete edastamist, teavitavad nad vastavalt ametit. Amet järgib selliseid piiranguid.

*Artikkel 47***Ühisoperatsioonide, katseprojektide ja piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide käigus ning rändehalduse tugirühmade poolt kogutud isikuandmete töötlemine**

1. Liikmesriikide või ameti töötajate poolt ühisoperatsioonide, katseprojektide ning piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide raames ning rändehalduse tugirühmade poolt kogutud ja ametile edastatud isikuandmete töötlemine ameti poolt piirdub järgmiste kategooriatega:
 - a) nende isikute isikuandmed, keda liikmesriikide pädevad asutused kahtlustavad põhjendatult piiriüleses kuritegevuses, sealhulgas migrantide ebaseaduslikus üle piiri toimetamises, inimkaubanduses või terrorismis osalemises;
 - b) nende isikute isikuandmed, kes ületavad ebaseaduslikult välispiire ning kelle andmeid koguvad Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmad, sealhulgas tegutsedes rändehalduse tugirühmade raames;
 - c) sõidukite registreerimismärgid, sõiduki valmistajatehase tähised, telefoninumbrid või laevade IMO numbrid, mis on seotud punktides a ja b osutud isikutega ning mis on vajalikud ebaseadusliku sisserände ja piiriülese kuritegevusega seotud tegevuse puhul kasutatavate marsruutide ja meetodite uurimiseks ja analüüsimiseks.
2. Lõikes 1 osutatud isikuandmeid võib amet töödelda järgmistel juhtudel:
 - a) kui edastamine EASOle, Europolile või Eurojustile on vajalik andmete kasutamiseks nende vastavate volituste alusel ning kooskõlas artikliga 52;
 - b) kui edastamine asjaomaste liikmesriikide ametiasutustele, kes vastutavad piirikontrolli, rände, varjupaigaküsimuste ja õiguskaitse eest, on vajalik andmete kasutamiseks kooskõlas liikmesriigi seadusandluse ning liidu ja liikmesriigi andmekaitsealaste eeskirjadega;
 - c) kui see on vajalik riskianalüüside koostamiseks.

Lõike 1 punktis b osutatud isikute isikuandmeid edastatakse õiguskaitseasutustele ainult konkreetsetel juhtudel ja sellisel määral, mis on rangelt vajalik raskete kuritegude tõkestamise, avastamise ja uurimise või nende eest vastutusele võtmise eesmärgil.

3. Isikuandmed kustutatakse kohe, kui need on edastatud EASOle, Europolile või Eurojustile või liikmesriikide pädevatele asutustele või neid on kasutatud riskianalüüside koostamisel. Andmete säilitamise periood ei tohi mingil juhul olla pikem kui 90 päeva alates nende kogumise päevast. Riskianalüüside tulemustes muudetakse andmed anonüümseks.

*Artikkel 48***Isikuandmete töötlemine seoses tagasisaatmisoperatsioonidega ja tagasisaatmisega seotud sekkumistega**

1. Täites tagasisaatmisoperatsioonide korraldamise ja koordineerimise ning tagasisaatmisega seotud sekkumiste läbiviimise ülesandeid, võib amet töödelda tagasipöördujate isikuandmeid.
2. Amet töötleb üksnes isikuandmeid, mis on nõutavad tagasisaatmisoperatsiooni või tagasisaatmisega seotud sekkumise eesmärkidel.
3. Isikuandmed kustutatakse niipea, kui eesmärk, milleks neid koguti, on täidetud ning mitte hiljem kui 30 päeva pärast tagasisaatmisoperatsiooni või tagasisaatmisega seotud sekkumise lõppu.
4. Kui liikmesriik ei edasta vedajale tagasipöördujate isikuandmeid, võib sellised andmed edastada amet.

*Artikkel 49***Isikuandmete töötlemine EUROSURi raamistikus**

Amet võib töödelda isikuandmeid määruse (EL) nr 1052/2013 artikli 13 lõike 2 kohaselt.

*Artikkel 50***Salastatud teabe ja salastamata tundliku teabe kaitset käsitlevad julgeolekunormid**

1. Amet kohaldab komisjoni julgeolekunorme, mis on sätestatud otsuses (EL, Euratom) 2015/444. Neid norme kohaldatakse muu hulgas salastatud teabe vahetamise, töötlemise ja säilitamise suhtes.
2. Amet kohaldab salastamata tundliku teabe töötlemisel otsuses (EL, Euratom) 2015/444 sätestatud julgeolekupõhimõtteid, nagu komisjon neid rakendab. Haldusnõukogu kehtestab meetmed nimetatud julgeolekupõhimõtete kohaldamiseks.
3. Salastatus ei takista teabe avalikustamist Euroopa Parlamendile. Käesoleva määruse kohaselt Euroopa Parlamendile edastatud teabe ja dokumentide edastamise ja käitlemise puhul järgitakse Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel kohaldatavaid salastatud teabe edastamise ja käitlemise eeskirju.

3. jagu

Ameti tehtav koostöö*Artikkel 51***Koostöö Iirimaa ja Ühendkuningriigiga**

1. Amet hõlbustab liikmesriikide operatiivkoostööd Iirimaa ja Ühendkuningriigiga eritoimingutes.
2. Abi, mida amet annab artikli 8 lõike 1 punktide l, n ja o kohaselt, hõlmab liikmesriikide tagasisaatmisoperatsioonide korraldamist, milles osaleb ka Iirimaa või Ühendkuningriik või milles osalevad mõlemad.
3. Käesoleva määruse kohaldamine Gibraltariga piiride suhtes peatatakse kuni kuupäevani, mil jõutakse kokkuleppele meetmete osas, mis käsitlevad isikute liikumist üle välispiiride.

*Artikkel 52***Koostöö liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametitega ning rahvusvaheliste organisatsioonidega**

1. Amet teeb koostööd komisjoni, teiste liidu institutsioonide, Euroopa välisteenistuse, EASO, Europoli, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti, Eurojusti, Euroopa Liidu Satelliidikeskuse, Euroopa Meresõiduohutuse Ameti, Euroopa Kalanduskontrolli Ameti ning muude liidu organite, asutuste ja ametitega käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes ning eelkõige eesmärgiga paremini tegeleda rändeküsimustega ning hoida ära ja avastada piiriülest kuritegevust, nagu migrantide ebaseaduslikku üle piiri toimetamist, inimkaubandust ja terrorismi.

Selleks võib amet teha koostööd käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes pädevate rahvusvaheliste organisatsioonidega.

2. Lõikes 1 osutatud koostöö toimub lõikes 1 osutatud üksustega kokkulepitud töökorra raames. Komisjon peab sellise töökorra eelnevalt heaks kiitma. Amet teavitab igal juhul Euroopa Parlamenti sellise korra kokkuleppimisest.

3. Amet teeb käesoleva määrusega seotud tegevustes koostööd komisjoniga, ja kui see on asjakohane, liikmesriikidega. Ehkki see ei kuulu käesoleva määruse kohaldamisalasse, teeb amet koostööd tollivaldkonna toimingute, sealhulgas riskijuhtimise osas, kui need tegevused üksteist toetavad. Koostöö ei piira komisjoni ja liikmesriikide olemasolevat pädevust.

4. Lõikes 1 osutatud liidu institutsioonid, organid, asutused ja ametid ning rahvusvahelised organisatsioonid kasutavad ametilt saadud teavet üksnes oma pädevuse piires ning kooskõlas põhiõigustega, sealhulgas andmekaitse-nõuetega. Amet saadab andmed edasi või avaldab muul viisil teistele liidu institutsioonidele, organitele, asutustele ja ametitele isikuandmete vahetamise konkreetse töökorra alusel ja Euroopa Andmekaitseinspektori eelneval nõusolekul. Isikuandmete edastamine toimub kooskõlas artiklites 45–49 ette nähtud andmekaitsetsätetega. Kõnealuse töökorraga nähakse ette, et salastatud teabe käitlemisel järgib asjaomane liidu institutsioon, ametid, organ, asutus või rahvusvaheline organisatsioon selliseid julgeolekunorme ja -standardeid, mis on samaväärsed ameti kohaldatavate julgeolekunormide ja -standarditega.

5. Amet võib asjaomaste liikmesriikide nõusolekul kutsuda liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametite või rahvusvaheliste organisatsioonide vaatlejaid osalema oma tegevuses, eelkõige ühisoperatsioonides ja katseprojektides ning riskianalüüsis ja koolitustel niivõrd, kui nende kohaolek on vastavuses nimetatud tegevuste eesmärkidega või kui see võib aidata kaasa koostöö ja parimate tavade vahetamise parandamisele ega mõjuta tegevuse üldist ohutust ja julgeolekut. Vaatlejate osalemine riskianalüüsis ning koolitusel võib toimuda üksnes asjaomaste liikmesriikide nõusolekul. Seoses ühisoperatsioonide ja katseprojektidega on vaatlejate osalemiseks nõutav vastuvõtva liikmesriigi nõusolek. Vaatlejate osalemise üksikasjalikud eeskirjad lisatakse operatsiooniplaani. Kõnealused vaatlejad saavad enne tegevuses osalemist ametilt asjakohast koolitust.

Artikkel 53

Euroopa koostöö rannikuvalve ülesannete täitmisel

1. Amet toetab koostöös Euroopa Kalanduskontrolli Ameti ja Euroopa Meresõiduohutuse Ametiga riiklikke asutusi rannikuvalve ülesannete täitmisel riigi ja liidu tasandil ning vajaduse korral rahvusvahelisel tasandil järgmise tegevuse kaudu:

- a) laevade aruandlussüsteemides ja muudes infosüsteemides, mida nimetatud ametid peavad või millele neil on juurdepääs, hoitava teabe jagamine, koondamine ja analüüsimine kooskõlas nende vastavate õiguslike alustega ning ilma et see piiraks liikmesriikide omandiõigust andmete suhtes;
- b) jälgimis- ja teabeteenuste osutamine tiptasemel tehnoloogia abil, sealhulgas kosmoses asuvate ja maapealsete taristute ja andurite kaudu, mis on paigaldatud mis tahes pakvormile;
- c) suutlikkuse suurendamine, koostades suuniseid ja soovitusi ning kinnistades parimaid tavasid ja pakkudes töötajate koolitust ja vahetust;
- d) rannikuvalve ülesannete alase teabevahetuse ja koostöö tõhustamine, sealhulgas analüüsides tegevuslikke küsimusi ja merendusvaldkonnas ilmnevaid ohte;
- e) suutlikkuse jagamine, kavandades ja viies ellu mitmeotstarbelisi operatsioone ning jagades vahendeid ja muud suutlikkust niivõrd, kui võrd nimetatud ametid neid tegevusi koordineerivad ning selleks on saadud nõusolek asjaomaste liikmesriikide pädevatelt asutustelt.

2. Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Ameti, Euroopa Kalanduskontrolli Ameti ja Euroopa Meresõiduohutuse Ameti vaheline rannikuvalve ülesannetega seotud koostöö täpne vorm määratakse kindlaks töökorras kooskõlas nende vastavate volituste ja nimetatud ametite suhtes kohaldatavate finantseeskirjadega. Selle töökorra kiidavad heaks ameti haldusnõukogu ning Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ja Euroopa Kalanduskontrolli Ameti haldusnõukogud.

3. Komisjon teeb tihedas koostöös liikmesriikide, ameti, Euroopa Meresõiduohutuse Ameti ja Euroopa Kalanduskontrolli Ametiga kättesaadavaks rannikuvalve ülesannetega seotud Euroopa koostöö praktilise käsiraamatu. Nimetatud käsiraamat sisaldab suuniseid, soovitusi ja parimaid tavaid teabevahetuseks. Komisjon võtab käsiraamatu vastu soovitusel vormis.

Artikkel 54

Koostöö kolmandate riikidega

1. Liidu välissuhete poliitika raames hõlbustab ja julgustab amet oma tegevusvaldkonda kuuluvates küsimustes ja oma ülesannete täitmiseks vajalikus ulatuses liikmesriikide ja kolmandate riikide tehnilist ja operatiivkoostööd, sealhulgas põhiõiguste kaitsega ning välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtte järgimisega seotud küsimustes. Amet ja liikmesriigid järgivad liidu õigust, sealhulgas liidu õigustikku kuuluvaid norme ja standardeid, kui kolmandate riikidega tehtav koostöö toimub nende riikide territooriumil. Koostöö siseseadmine kolmandate riikidega peab edendama Euroopa piirihalduse ja tagasisaatmisnorme.

2. Amet võib teha koostööd kolmandate liikmesriikide ametiasutustega käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes, saades tuge liidu delegatsioonidelt ja kooskõlastades nendega oma tegevust. Seejuures tegutseb amet liidu välissuhete poliitika raamistikus, sealhulgas seoses põhiõiguste kaitsega ja välja- või tagasisaatmise lubamatuse põhimõtte järgimisega. Amet järgib töökordade raamistikku, mis on lepitud kokku nende ametiasutustega vastavalt liidu õigusele ja poliitikale. Töökordades täpsustatakse koostöö ulatust, iseloomu ja eesmärki ning operatiivkoostöö juhtimist. Komisjon peab töökorra kavandi eelnevalt heaks kiitma. Amet teavitab enne töökorra sõlmimist Euroopa Parlamenti. Amet järgib liidu õigust, sealhulgas liidu õigustikku kuuluvaid norme ja standardeid.

3. Olukorras, mis nõuab suuremat tehnilist ja operatiivabi, võib amet koordineerida operatiivkoostööd liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel välispiiride halduse valdkonnas. Ametil on võimalus viia välispiiridel ellu tegevusi, milles osalevad üks või mitu liikmesriiki ja vähemalt üks asjaomase liikmesriigi naabruses paiknev kolmas riik, kes on selleks oma nõusoleku andnud, ning mida võidakse teostada kolmanda riigi territooriumil. Operatsioonid viiakse ellu operatsiooniplaani alusel, millega on nõustunud ka operatsioonipiirkonnaga piirnev liikmesriik või liikmesriigid. Liikmesriikide osalemine kolmanda riigi territooriumil toimuvates ühisoperatsioonides on vabatahtlik. Sellisest tegevusest tuleb teatada komisjonile.

4. Liit sõlmib asjaomase kolmanda riigiga staatust käsitleva kokkuleppe, kui vastavalt kavandatule lähetatakse rühmad kolmandasse riiki tegevuseks, mis kätkeb endas täidesaatva võimu teostamist või kui kokkulepe on nõutav muude kolmandas riigis läbiviidavate tegevuste jaoks. Staatust käsitlev kokkulepe hõlmab kõiki tegevuseks vajalikke aspekte, eelkõige operatsiooni ulatuse kirjeldust, tsiviil- ja kriminaalvastutust ning rühmaliikmete ülesandeid ja õigusi. Staatust käsitleva kokkuleppega tagatakse, et operatsioonide käigus austatakse täielikult põhiõigusi.

5. Komisjon koostab kolmandate riikide territooriumil toimuva tegevuse jaoks staatust käsitleva näidiskokkuleppe.

6. Amet teeb koostööd kolmandate riikide pädevate asutustega tagasisaatmise, sealhulgas reisidokumentide omandamise valdkonnas.

7. Amet võib asjaomaste liikmesriikide nõusolekul kutsuda kolmandate riikide vaatlejaid osalema artiklis 14 osutatud tegevuses välispiiridel, artiklis 28 osutatud tagasisaatmisoperatsioonides, artiklis 33 osutatud tagasisaatmisega seotud

sekkumistes ning artiklis 36 osutatud koolitustel niivõrd, kui nende kohalolek on vastavuses nimetatud tegevuse eesmärkidega või kui see võib aidata kaasa koostöö ja parimate tavade vahetamise parandamisele ega mõjuta tegevuste üldist ohutust. Vaatlejate osalemine võib toimuda seoses artiklites 14, 19, 28 ja 36 osutatud tegevusega üksnes asjaomaste liikmesriikide nõusolekul ning seoses artiklites 14 ja 33 osutatud tegevusega üksnes vastuvõtva liikmesriigi nõusolekul. Vaatlejate osalemise üksikasjalikud eeskirjad lisatakse operatsiooniplaani. Vaatlejad saavad enne tegevuses osalemist ametilt asjakohast koolitust ja järgivad tegevuses osalemise ajal ameti käitumisjuhendit.

8. Amet osaleb liidu poolt kolmandate riikidega sõlmitud rahvusvaheliste lepingute rakendamisel liidu välissuhete poliitika raames ning käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes.

9. Amet võib saada liidult rahalist toetust vastavalt liidu välissuhete poliitikat toetavaid asjaomaseid vahendeid käsitlevatele sätetele. Amet võib käivitada ja rahastada kolmandates riikides tehnilise abi projekte käesoleva määrusega reguleeritud küsimustes.

10. Liikmesriigid võivad kolmandate riikidega kahepoolseid lepinguid sõlmides lisada neisse kokkuleppel ametiga sätteid ameti rolli ja pädevuse kohta vastavalt käesolevale määrusele, eelkõige seoses täitevvõimu teostamisega Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade liikmete poolt ühisoperatsioonide, katseprojektide, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide, tagasisaatmisoperatsioonide või tagasisaatmisega seotud sekkumiste käigus. Liikmesriigid teatavad sellistest sätetest komisjonile.

11. Amet teavitab Euroopa Parlamenti käesolevas artiklis osutatud toimingutest ja lisab oma aastaaruannetesse hinnangu koostöö kohta kolmandate riikidega.

Artikkel 55

Sideohvitserid kolmandates riikides

1. Amet võib lähetada oma töötajate seast pärit eksperte kolmandatesse riikidesse sideohvitseridena, kellele tuleks kolmandates riikides nende ülesannete täitmise ajal tagada kõige kõrgemal tasemel kaitse. Nad moodustavad osa liidu ja liikmesriikide sisserände sideohvitseride ja julgeolekuekspertide kohalikest või piirkondlikest koostöövõrgustikest, sealhulgas vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 377/2004 loodud võrgustikust⁽¹⁾. Sideohvitseride lähetatakse ainult sellistesse kolmandatesse riikidesse, kus piirihaldustavad vastavad inimõiguste miinimumstandarditele.

2. Liidu välissuhete poliitika raames seatakse sideohvitseride lähetamisel prioriteediks kolmandad riigid, mis on riskianalüüsi alusel ebaseadusliku sisserände päritolu- või transiidiriikideks. Amet võib vastastikkuse alusel vastu võtta nende kolmandate riikide poolt nimetatud sideohvitseride. Prioriteedid kinnitab igal aastal haldusnõukogu tegevdirektori ettepaneku alusel. Sideohvitseride lähetamise kinnitab haldusnõukogu.

3. Kooskõlas liidu õigusega ja põhiõigusi järgides kuulub ameti sideohvitseride ülesannete hulka kontaktide loomine ja säilitamine selle kolmanda riigi pädevate asutustega, kuhu nad on määratud, eesmärgiga aidata kaasa ebaseadusliku sisserände ärahoidmisele ja selle vastu võitlemisele ning tagasispõrdujate tagasisaatmisele. Sideohvitserid teevad liidu delegatsioonidega tihedat koostööd.

4. Kolmandatesse riikidesse sideohvitseride lähetamise otsuse eelduseks on komisjonilt arvamuse saamine. Euroopa Parlamenti teavitatakse sellest tegevusest üksikasjalikult ja viivitamata.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 377/2004 sisserände kontaktametnike võrgustiku loomise kohta (ELT L 64, 2.3.2004, lk 1).

4. jagu

Ameti üldraamistik ja korraldus*Artikkel 56***Õiguslik seisund ja asukoht**

1. Amet on liidu asutus. Ta on juriidiline isik.
2. Ametil on igas liikmesriigis kõige laialdasem õigus- ja teovõime, mis vastavalt selle riigi õigusele antakse juriidilistele isikutele. Eelkõige võib ta omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisasju ning olla kohtus menetlusosaliseks.
3. Amet on oma tehniliste ja operatiivvolituste kasutamisel sõltumatu.
4. Ametit esindab tegevdirektor.
5. Ameti asukoht on Poolas Varssavis, tingimusel et järgitakse artiklit 57.

*Artikkel 57***Peakorterit käsitlev leping**

1. Amet ja tema asukohaks olev liikmesriik sõlmivad peakorterit käsitleva lepingu, mis hõlmab vajalikke kokkuleppeid asjaomases liikmesriigis ametile antavate ruumide ja selle liikmesriigi pakutavate vahendite ning selles liikmesriigis ameti tegevdirektori, tegevdirektori asetäitja, haldusnõukogu liikmete, töötajate ja nende pereliikmete suhtes kohaldatavate erieeskirjade kohta.
2. Peakorterit käsitlev leping sõlmitakse pärast haldusnõukogult heakskiidu saamist ning hiljemalt 7. aprillil 2017.
3. Ameti asukohaks olev liikmesriik tagab võimalikult head tingimused ameti tõrgeteta toimimiseks, sealhulgas mitmekeelse ja Euroopale orienteeritud koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

*Artikkel 58***Personal**

1. Ameti töötajate suhtes kohaldatakse nõukogu määruses (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68 ⁽¹⁾ sätestatud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirju („personalieeskirjad“) ning liidu muude teenistujate teenistustingimusi („teenistustingimused“) ning nende personalieeskirjade ja teenistustingimuste jõustamiseks liidu institutsioonide kokkuleppel vastu võetud eeskirju.

⁽¹⁾ EÜTL 56, 4.3.1968, lk 1.

2. Artiklite 12 ja 22 ning artikli 32 lõike 2 kohaldamisel võib ameti sideohvitseriks või koordineerivaks ametnikuks nimetada ainult ameti töötaja, kelle suhtes kohaldatakse personalieeskirju või teenistustingimuste II jaotist. Artikli 20 lõike 11 kohaldamisel saab Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse määrata ainult lähetatud piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid. Amet määrab need riiklikud eksperdid, kes tuleb lähetada Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmadesse vastavalt nimetatud artiklile.

3. Haldusnõukogu võtab personalieeskirjade artikli 110 kohaselt kokkuleppel komisjoniga vajalikud rakendusmeetmed.

4. Haldusnõukogu võib vastu võtta sätteid, millega lubatakse liikmesriikide piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid ametisse lähetada. Nendes sätetes võetakse arvesse artikli 20 lõike 11 nõudeid, eelkõige asjaolu, et lähetatud piirivalveametnikke või muid asjaomaseid töötajaid käsitatakse rühmade liikmetena ning neil on artiklis 40 sätestatud ülesanded ja õigused. Need hõlmavad lähetamise tingimusi käsitlevaid sätteid.

Artikkel 59

Privileegid ja immunitetid

Ameti ja selle personali suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll.

Artikkel 60

Vastutus

1. Ameti lepingulist vastutust reguleerib asjaomase lepingu suhtes kohaldatav õigus.
2. Vastavalt ameti sõlmitud lepingus sisalduvale vahekohtuklauslile kuulub otsuste tegemine Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
3. Lepinguvälise vastutuse korral heastab amet vastavalt liikmesriikide õiguse ühistele üldpõhimõtetele kõik kahjud, mida ta osakonnad või töötajad on ülesannete täitmisel tekitanud.
4. Lõikes 3 osutatud kahju hüvitamisega seotud vaidluste lahendamine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
5. Ameti teenistujate isiklikku vastutust ameti ees reguleerivad personalieeskirjades ning teenistustingimustes ette nähtud sätted, mida nende suhtes kohaldatakse.

Artikkel 61

Ameti haldus- ja juhtimisstruktuur

Ameti haldus- ja juhtimisstruktuuri kuulub:

- a) haldusnõukogu;
- b) tegevdirektor;
- c) nõuandefoorum ning
- d) põhiõiguste ametnik.

Artikkel 62

Haldusnõukogu ülesanded

1. Haldusnõukogu vastutab ameti strateegiliste otsuste tegemise eest kooskõlas käesoleva määrusega.
2. Haldusnõukogu
 - a) nimetab vastavalt artiklile 69 komisjoni ettepaneku alusel ametisse tegevdirektori;
 - b) nimetab vastavalt artiklile 69 tegevdirektori ettepaneku alusel ametisse tegevdirektori asetäitja;
 - c) võtab vastu otsused haavatavuse hindamise kohta vastavalt artikli 13 lõigetele 1 ja 8; otsused, milles sätestatakse artikli 13 lõike 8 alusel vastuvõetud meetmed, võetakse vastu hääleõiguslike liikmete kahe kolmandiku hääleteenamusega;
 - d) võtab vastavalt artikli 11 lõikele 1 vastu otsused ühise integreeritud riskianalüüsi mudeli loomise kohta;
 - e) võtab vastavalt artikli 12 lõikele 2 vastu otsused sideohvitseride liikmesriikidesse lähetamise laadi ja tingimuste kohta;
 - f) võtab vastavalt artikli 3 lõikele 2 vastu Euroopa integreeritud piirihalduse tehnilise ja tegevusstrateegia;
 - g) võtab vastavalt artikli 20 lõikele 2 vastu otsuse Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade käsutusse antavate piirivalveametnike või muude asjaomaste töötajate profiili ja koguarvu kohta;
 - h) võtab vastavalt artikli 20 lõikele 4 hääleõiguslike liikmete kolmeneljandikulise hääleteenamusega vastu otsuse Euroopa piiri- ja rannikuvalverühmade kiirreageerimisreservi käsutusse antavate piirivalveametnike või muude nimetatud profiilile vastavate asjaomaste töötajate profiili ja miinimumarvu kohta;
 - i) võtab vastu ameti eelmise aasta tegevusaruande ning edastab selle hiljemalt 1. juuliks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale;
 - j) enne iga aasta 30. novembrit ning pärast komisjoni arvamuse arvesse võtmist võtab hääleõiguslike liikmete kahe kolmandiku hääleteenamusega vastu ühtse programmdokumendi, mis sisaldab ameti mitmeaastast programmi ning tema tööprogrammi järgmiseks aastaks, ning edastab selle Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile;
 - k) kehtestab korra, mille alusel tegevdirektor võtab vastu ameti tehniliste- ja operatiivülesannetega seotud otsuseid;
 - l) võtab hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise hääleteenamusega vastu ameti aastaelarve ja täidab muid ameti eelarvega seotud ülesandeid kooskõlas käesoleva peatüki 5. jaoga;
 - m) teostab distsiplinaarvõimu tegevdirektori üle ja kokkuleppel tegevdirektoriga tegevdirektori asetäitja üle;
 - n) kehtestab oma töökorra;
 - o) kehtestab ameti organisatsioonilise struktuuri ja ameti personalipoliitika;
 - p) võtab vastu peptustevastase strateegia, mis on proportsionaalne peptuste ohuga, võttes arvesse rakendatavate meetmete kulusid ja kasulikkust;

- q) võtab vastu sise-eeskirjad oma liikmete huvide konfliktide vältimiseks ja lahendamiseks;
- r) teostab kooskõlas lõikega 8 ameti personali suhtes õigusi, mis on antud ametisse nimetavale asutusele personalieeskirjadega ning teenistuslepingute sõlmimise pädevust omavale asutusele teenistustingimustega („ametisse nimetava asutuse õigused“);
- s) võtab vastu asjakohased rakenduseeskirjad personalieeskirjade ning teenistustingimuste jõustamiseks kooskõlas personalieeskirjade artikliga 110;
- t) tagab sise- ja välisauditi aruannetest ja hinnangutest, samuti OLAFi juurdlustest tulenevate järelduste ja soovitude suhtes asjakohased järelmeetmed;
- u) võtab vastu artikli 8 lõike 3 teises lõigus osutatud teavitamis- ja levitamiskavad ja ajakohastab neid korrapäraselt;
- v) nimetab vastavalt personalieeskirjadele ning teenistustingimustele ametisse peaarvpidaja, kes on oma ülesannete täitmisel täiesti sõltumatu;
- w) teeb otsused haavatavuse hindamise ühise meetodika, sealhulgas objektiivsete kriteeriumide kohta, mille alusel amet haavatavuse hindamise läbi viib, hindamiste sageduse ja selle kohta, kuidas viia läbi järjestikkused haavatavuse hindamised;
- x) teeb otsuseid artikli 13 lõikes 2 osutatud liikmesriigi ulatuslikuma hindamise ja seire kohta;
- y) nimetab artikli 71 lõike 1 kohaselt põhiõiguste ametniku;
- z) kiidab heaks kolmandate riikide puhul järgitava töökorra.

Punktis i osutatud iga-aastane tegevusaruanne avalikustatakse.

3. Konkreetse liikmesriigi välispiiridel või selle vahetus läheduses kavandatavat ameti eritegevust käsitlevate haldusnõukogu otsuste ettepanekud, millele osutatakse lõikes 2, vajavad vastuvõtmiseks nimetatud liikmesriiki haldusnõukogus esindava liikme poolthäält.

4. Haldusnõukogu võib tegevdirektorile nõu anda igas välispiiride operatiivjuhtimise ja tagasisaatmise arenguga seotud küsimuses, sealhulgas teadusuuringutega seotud tegevuses.

5. Haldusnõukogu teeb otsuse lirimaa ja/või Ühendkuningriigi ameti eritoimingutes osalemise taotluse kohta.

Haldusnõukogu teeb oma otsuse hääleõiguslike liikmete absoluutse häälteenamusega igal üksikjuhul eraldi. Otsuse tegemisel võtab haldusnõukogu arvesse, kas lirimaa ja/või Ühendkuningriigi osalemine aitab kaasa kõnealuse tegevuse teostamisele. Otsuses sätestatakse lirimaa ja/või Ühendkuningriigi rahaline toetus toimingu puhul, milles osalemiseks on taotlus esitatud.

6. Haldusnõukogu edastab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule („eelarvapädevad institutsioonid“) ameti korraldatud hindamismenetluse tulemuste seisukohast olulise teabe.

7. Haldusnõukogu võib luua väikese koosseisuga juhatuse, mis abistaks teda ja tegevdirektorit haldusnõukogu vastu võetavate otsuste, programmide ja tegevuste ettevalmistamisel ning võtaks kiireloomulistel juhtudel vajaduse korral haldusnõukogu nimel vastu teatavaid esialgseid otsuseid. Juhatuse ei võta vastu otsuseid, mille puhul on vaja haldusnõukogu kahekolmandikulist või kolmeneljandikulist häälteenamust. Haldusnõukogu võib delegeerida teatavad selgelt määratletud ülesanded juhatusele, eriti juhul, kui sellega tõhustatakse ameti tegevust. Haldusnõukogu ei või delegeerida juhatusele ülesandeid, mis on seotud otsustega, mille puhul on vaja haldusnõukogu kahekolmandikulist või kolmeneljandikulist häälteenamust.

8. Haldusnõukogu võtab kooskõlas personalieeskirjade artikliga 110 vastu otsuse, mis põhineb personalieeskirjade artikli 2 lõikel 1 ja teenistustingimuste artiklil 6 ning millega delegeeritakse asjakohased ametisse nimetava asutuse õigused tegevdirektorile ja määratakse kindlaks tingimused, mille alusel võib õiguste delegeerimise peatada. Tegevdirektor võib need õigused edasi delegeerida.

Erandlike asjaolude korral võib haldusnõukogu teha otsuse ajutiselt peatada ametisse nimetava asutuse volituste delegeerimine tegevdirektorile ja tegevdirektori poolt nende õiguste edasidelegeerimine. Sellisel juhul võib haldusnõukogu teostada kõnealuseid õigusi ise või delegeerida need ühele oma liikmetest või mõnele töötajale, välja arvatud tegevdirektor.

Artikkel 63

Haldusnõukogu koosseis

1. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, kuulub haldusnõukogusse üks esindaja igast liikmesriigist ja kaks komisjoni esindajat, kellel kõigil on hääleõigus. Selleks nimetab iga liikmesriik haldusnõukogu liikme ning asendusliikme, kes esindab liiget tema puudumise korral. Komisjon nimetab kaks liiget ja nende asendusliikmed. Haldusnõukogu liikmete ametiaeg on neli aastat. Ametiaega võib selle lõppemisel pikendada.

2. Haldusnõukogu liikmed nimetatakse ametisse nende piirihalduse ja tagasisaatmise valdkonna operatiivkoostöö alal kõrgel tasemel omandatud asjakohaste kogemuste ja teadmiste ning asjakohaste juhtimis-, haldus- ja eelarvestamisoskuste alusel. Liikmesriikide ja komisjoni eesmärgiks on saavutada sooliselt tasakaalustatud esindatus haldusnõukogus.

3. Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega ühinenud riigid osalevad ameti tegevuses. Neil kõigil on haldusnõukogus üks esindaja ja üks asendusliige. Kohaldatakse kõnealuste riikide ühinemislepingute asjakohaste sätete alusel välja töötatud korda, milles on täpsustatud nende liikmesriikide ameti töös osalemise laad ja ulatus ning kehtestatud vastavad üksikasjalikud eeskirjad, sealhulgas osamaksu ja töötajaid käsitlevad sätted.

Artikkel 64

Mitmeaastane programm ja iga-aastased tööprogrammid

1. Haldusnõukogu võtab iga aasta 30. novembriks vastu ameti mitmeaastase programmi ja järgmise aasta programmi sisaldava programmdokumendi, mis põhineb tegevdirektori esitatud kavandil ja milles võetakse arvesse komisjoni arvamust ning mitmeaastase programmi puhul konsulteeritakse Euroopa Parlamendiga. Haldusnõukogu edastab programmdokumendi Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.

2. Lõikes 1 osutatud dokument jõustub pärast üldeelarve lõplikku kinnitamist. Vajaduse korral kohandatakse seda vastavalt eelarvele.

3. Mitmeaastases programmis esitatakse keskmise ja pika perioodi üldine strateegiline programm, sealhulgas eesmärgid, eeldatavad tulemused ja tulemuslikkuse näitajad, samuti vahendite eraldamise kava, sealhulgas mitmeaastase eelarve ja personali osas. Mitmeaastases programmis sätestatakse strateegilised sekkumisvaldkonnad ning selgitatakse, mida tuleb eesmärkide saavutamiseks teha. See hõlmab strateegiat, mis käsitleb suhteid kolmandate riikide ja rahvusvaheliste organisatsioonidega, ning selle strateegiaga seotud meetmeid.

4. Mitmeaastast programmi viiakse ellu iga-aastaste tööprogrammide abil ning seda ajakohastatakse vajaduse korral vastavalt artiklile 81 läbiviidud hindamise tulemuste põhjal. Hindamiste kokkuvõtet kajastatakse, kui see on asjakohane, ka järgmise aasta tööprogrammis.

5. Iga-aastane tööprogramm sisaldab rahastatavate toimingute kirjeldust, mis hõlmab üksikasjalikke eesmärke ning oodatavaid tulemusi, sealhulgas tulemusnäitajaid. See sisaldab ka viidet igale tegevusele eraldatud finants- ja inimressursside kohta kooskõlas tegevuspõhise eelarvestamise ja juhtimise põhimõtetega. Iga-aastane tööprogramm on kooskõlas mitmeaastase programmiga. Iga-aastases tööprogrammis osutatakse selgelt võrreldes eelmise eelarveaastaga lisatud, muudetud ja tühistatud ülesannetele.
6. Iga-aastane tööprogramm võetakse vastu vastavalt liidu õigusloomekavale asjaomastes välispiiride halduse ja tagasisaatmise valdkondades.
7. Kui ametile antakse pärast iga-aastase tööprogrammi vastuvõtmist mõni uus ülesanne, muudab haldusnõukogu iga-aastast tööprogrammi.
8. Iga-aastase tööprogrammi mis tahes oluline muudatus kinnitatakse sama korra kohaselt kui algne iga-aastane tööprogramm. Haldusnõukogu võib delegeerida tegevdirektorile õiguse teha iga-aastases tööprogrammis mitteolulisi muudatusi.

Artikkel 65

Haldusnõukogu esimees

1. Haldusnõukogu valib oma hääleõiguslike liikmete hulgast esimehe ja aseesimehe. Esimees ja aseesimees valitakse haldusnõukogu hääleõiguslike liikmete kahe kolmandiku häälteenamusega. Aseesimees asendab esimeest *ex officio* juhul, kui esimehel ei ole võimalik oma kohustusi täita.
2. Esimehe ja aseesimehe ametiaeg lõpeb koos nende haldusnõukogu liikmesuse lõppemisega. Kui käesolevast sättest ei tulene teisiti, on esimehe ja aseesimehe ametiaeg neli aastat. Ametiaega võib pikendada ühe korra.

Artikkel 66

Koosolekud

1. Haldusnõukogu koosoleku kutsub kokku esimees.
2. Tegevdirektor osaleb aruteludes hääleõiguseta.
3. Haldusnõukogu tuleb korralisteks koosolekuteks kokku vähemalt kaks korda aastas. Haldusnõukogu koosolek toimub esimehe algatusel, komisjoni taotlusel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete taotlusel.
4. Iirimaa ja Ühendkuningriik kutsutakse osalema haldusnõukogu koosolekutel.
5. Haldusnõukogu võib kutsuda koosolekutel osalema asjaomaste liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametite esindajad.
6. Haldusnõukogu võib oma töökorda järgides kutsuda koosolekutele vaatlajaks mis tahes muu isiku, kelle seisukoht võib olla huvipakkuv.

7. Haldusnõukogu liikmed võivad kasutada nõustajate või ekspertide abi, kui selle töökorrast ei tulene teisiti.
8. Amet tagab haldusnõukogule sekretariaaditeenused.

Artikkel 67

Hääletamine

1. Ilma et see piiraks artikli 20 lõike 4, artikli 62 lõike 2 punktide c, j ja l, artikli 65 lõike 1 ning artikli 69 lõigete 2 ja 4 kohaldamist, võtab haldusnõukogu otsused vastu hääleõiguslike liikmete absoluutse hääleteenamusega.
2. Igal liikmel on üks hääl. Liikme puudumise korral võib tema asendusliige kasutada tema hääleõigust. Tegevdirektor ei hääleta.
3. Töökorras sätestatakse hääletamise üksikasjad. Töökorras sätestatakse ühe liikme teise liikme nimel tegutsemise tingimused ning nõuded kvoorumile.
4. Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega ühinenud riikide esindajatel on piiratud hääleõigus vastavalt neile kohalduvale korrale. Selleks et võimaldada ühinenud riikidel kasutada oma hääleõigust, koostab amet üksikasjaliku päevakorra, määratledes punktid, mille jaoks on antud piiratud hääleõigus.

Artikkel 68

Tegevdirektori ülesanded ja õigused

1. Ametit juhib tegevdirektor, kes on oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatu. Olenemata liidu institutsioonide ja haldusnõukogu pädevusest, ei taotle tegevdirektor juhiseid riiklikelt ega muudelt organitelt ning ei allu nende juhistele.
2. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad kutsuda tegevdirektori oma ülesannete täitmisest aru andma. See hõlmab aruannet põhiõiguste strateegia elluviimisest ja seirest, ameti eelmise aasta tegevusaruandest, järgneva aasta tööprogrammist ja ameti mitmeaastasest programmist või muudest ameti tegevusega seotud teemadest. Tegevdirektor teeb taotluse korral avalduse Euroopa Parlamendi ees ja annab parlamendile korrapäraselt aru.
3. Tegevdirektor vastutab haldusnõukogu poolt vastu võetud strateegiliste otsuste ettevalmistamise ja elluviimise eest, samuti ameti operatiivtegevusega seotud otsuste eest kooskõlas käesoleva määrusega. Tegevdirektori ülesanded ja õigused on järgmised:
 - a) käesolevas määruses, selle rakenduseeskirjades ning kohaldatavas õiguses sätestatud ulatuses haldusnõukogu vastu võetud strateegiliste otsuste, programmide ja tegevuse kohta ettepanekute esitamine, nende ettevalmistamine ja elluviimine;
 - b) ameti igapäevaseks halduseks ja toimimiseks vastavalt käesolevale määrusele kõikide vajalike meetmete võtmine, kaasa arvatud organisatsioonisiseste administratiivjuhendite vastuvõtmine ja teatiste avaldamine;
 - c) igal aastal programmdokumendi koostamine ning pärast komisjoniga konsulteerimist selle esitamine haldusnõukogule;

- d) ameti tegevuse kohta igal aastal iga-aastase tegevusaruande koostamine ning selle esitamine haldusnõukogule;
 - e) artikli 75 kohase ameti tulude ja kulude eelarvestuse projekti koostamine ning eelarve täitmine vastavalt artiklile 76;
 - f) oma õiguste delegeerimine teistele ameti töötajatele, kui artikli 62 lõike 2 punkti n alusel vastu võetavatest sätetest ei tulene teisiti;
 - g) soovitusel vastuvõtmine meetmete kohta vastavalt artikli 13 lõikele 6, sealhulgas otsuste vastuvõtmine, milles tehakse liikmesriikidele ettepanek ühisoperatsioonide, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide ja muude artikli 14 lõikes 2 osutatud meetmete algatamiseks ja elluviimiseks;
 - h) liikmesriikide poolt ühisoperatsioonide või piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide kohta tehtud ettepanekute hindamine, heakskiitmine ja koordineerimine vastavalt artikli 15 lõikele 3;
 - i) liikmesriikide poolt tagasisaatmisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste kohta tehtud taotluste hindamine, heakskiitmine ja koordineerimine vastavalt artiklitele 28 ja 33;
 - j) artiklites 16 ja 17 ning artikli 33 lõikes 4 osutatud operatsiooniplaanide elluviimise tagamine;
 - k) liikmesriikide poolt rändehyalduse tugirühmadelt toe saamiseks esitatud taotluste ja nende vajaduste hinnangu hindamine koostöös asjaomaste liidu ametitega vastavalt artikli 18 lõikele 2;
 - l) artikli 19 lõikes 1 osutatud nõukogu otsuse elluviimise tagamine;
 - m) tegevuse rahastamisest loobumine vastavalt artiklile 25;
 - n) tegevuse tulemuste hindamine vastavalt artiklile 26;
 - o) ameti vajadustele vastava tehniliste seadmete minimaalse arvu kindlaksmääramine, eelkõige selleks, et olla suuteline läbi viima ühisoperatsioone, rändehyalduse tugirühmade tööd, piirivalve kiirreageerimisoperatsioone, tagasisaatmisoperatsioone ja tagasisaatmisega seotud sekkumisi vastavalt artikli 39 lõikele 5;
 - p) tegevuskava koostamine sise- või välisauditi aruannete ja hindamiste ning OLAFi juurdluste järelduste kohaselt järelemeetmete võtmiseks, ning tehtud edusammude kohta aruande esitamine kaks korda aastas komisjonile ning korrapäraselt haldusnõukogule;
 - q) liidu finantshuvide kaitsmine, kohaldades selleks ennetusmeetmeid pettuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks, tehes tulemuslikke kontrolle, nõudes eeskirjade rikkumise avastamise korral tagasi valesti makstud summad ning kohaldades vajaduse korral tulemuslikke, proportsionaalseid ja hoiatavaid haldus- ja finantskaristusi;
 - r) ameti pettustevastase strateegia koostamine ja selle esitamine heakskiitmiseks haldusnõukogule.
4. Tegevdirektor annab oma tegevusest aru haldusnõukogule.
5. Tegevdirektor on ameti seaduslik esindaja.

Artikkel 69

Tegevdirektori ja tegevdirektori asetäitja ametisse nimetamine

1. Komisjon esitab tegevdirektori ametikohale vähemalt kolm kandidaati nimekirja alusel, mis on koostatud pärast seda, kui *Euroopa Liidu Teatajas* ning asjakohasel juhul muus ajakirjandusväljaandes või veebilehel on avaldatud teade ametikoha kohta.
2. Tegevdirektori nimetab ametisse haldusnõukogu, pidades silmas tema pädevust, dokumenteeritud kõrgetasemelist haldus- ja juhtimisoskust, sealhulgas välispiiride haldamise ja tagasisaatmise vallas kõrgel tasemel saadud asjakohaseid erialaseid kogemusi. Enne ametisse nimetamist kutsutakse komisjoni esitatud kandidaadid esinema Euroopa Parlamendi pädeva(te) komisjoni(de) ees ning vastama komisjoniliikmete küsimustele.

Pärast esinemist võtab Euroopa Parlament vastu arvamuse, kus esitab oma seisukohad, ja võib teatada, millist kandidaati ta eelistab.

Neid seisukohti arvesse võttes määrab haldusnõukogu tegevdirektori ametisse. Haldusnõukogu teeb oma otsuse kõikide hääleõiguslike liikmete kahe kolmandiku hääleteenamusega.

Kui haldusnõukogu otsustab ametisse nimetada muu kandidaadi kui see, keda eelistas Euroopa Parlament, teavitab haldusnõukogu Euroopa Parlamenti ja nõukogu kirjalikult sellest, kuidas Euroopa Parlamendi arvamust arvesse võeti.

Haldusnõukogu võib komisjoni ettepaneku alusel tegevdirektori ametist vabastada.

3. Tegevdirektorit abistab tegevdirektori asetäitja. Kui tegevdirektor puudub või ei saa oma kohustusi täita, täidab tema ülesandeid tegevdirektori asetäitja.

4. Tegevdirektori asetäitja nimetab ametisse haldusnõukogu tegevdirektori ettepaneku alusel. Tegevdirektori asetäitja ametissenimetamisel peetakse silmas tema pädevust, asjakohast haldus- ja juhtimisoskust ning välispiiride haldamise, sealhulgas asjakohaseid tagasisaatmise alaseid erialaseid kogemusi. Tegevdirektor esitab tegevdirektori asetäitja ametikohale vähemalt kolm kandidaati. Haldusnõukogu teeb oma otsuse kõikide hääleõiguslike liikmete kahe kolmandiku hääleteenamusega.

Haldusnõukogul on õigus tegevdirektori asetäitja ametist vabastada esimeses lõigus osutatud menetluse kohaselt.

5. Tegevdirektori ametiaeg on viis aastat. Selle aja lõpus hindab komisjon tegevdirektori tegevust, võttes arvesse ameti edasisi ülesandeid ja probleeme.

6. Komisjoni ettepanekul, milles võetakse arvesse lõikes 5 osutatud hinnangut, võib haldusnõukogu pikendada tegevdirektori ametiaega ühel korral kuni viieks aastaks.

7. Tegevdirektori asetäitja ametiaeg on viis aastat. Haldusnõukogu võib ametiaega ühe korra kuni viieks aastaks pikendada.

Artikkel 70

Nõuandefoorum

1. Amet loob nõuandefoorumi, kes abistab tegevdirektorit ja haldusnõukogu põhiõigustega seonduvates küsimustes sõltumatute nõuannetega.

2. Amet kutsub nõuandefoorumis osalema EASO, Euroopa Liidu Põhiõiguste Ameti, ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti ja teiste asjakohaste organisatsioonide esindajaid. Haldusnõukogu otsustab tegevdirektori ettepaneku alusel nõuandefoorumi koosseisu ning nõuandefoorumile teabe edastamise tingimused. Nõuandefoorum määrab pärast haldusnõukogu ja tegevdirektoriga konsulteerimist kindlaks oma töömeetodid ja koostab oma tööprogrammi.

3. Nõuandefoorumiga konsulteeritakse põhiõiguste strateegia, kaebuste lahendamise korra loomise, käitumisjuhendite ja ühise põhiõppekava edasiarendamise ja elluviimise küsimustes.

4. Nõuandefoorum koostab oma tegevuse kohta aastaaruande. Aruanne tehakse üldsusele kättesaadavaks.
5. Ilma et see piiraks põhiõiguste ametniku ülesannete täitmist, on nõuandefoorumil tõhus juurdepääs kogu teabele, mis käsitleb põhiõiguste austamist, sealhulgas külastades kohapeal ühisoperatsioone või vastuvõtva liikmesriigi nõusolekul piirivalve kiirreageerimisoperatsioone, ning samuti esmase vastuvõtu piirkondi, tagasisaatmisoperatsioone ja tagasisaatmisega seotud sekkumisi.

Artikkel 71

Põhiõiguste ametnik

1. Haldusnõukogu määrab ametisse põhiõiguste ametniku. Põhiõiguste ametniku ülesandeks on osaleda põhiõiguste strateegia koostamises, jälgida põhiõiguste täitmist ja edendada põhiõiguste järgimist ameti poolt. Põhiõiguste ametnikul peab olema põhiõiguste valdkonnas vajalik kvalifikatsioon ja kogemus.
2. Põhiõiguste ametnik on oma ülesannete täitmisel sõltumatu. Ta annab aru otse haldusnõukogule ning teeb koostööd nõuandefoorumiga. Põhiõiguste ametnik esitab korrapäraste ajavahemike järel aruandeid ning aitab seeläbi kaasa põhiõiguste järgimise seirele.
3. Põhiõiguste ametnikuga konsulteeritakse seoses artiklite 16, 17 ja 28 ning artikli 33 lõike 4 kohaselt koostatud operatsiooniplaanidega ning tal on juurdepääs kogu teabele, mis käsitleb põhiõiguste austamist ameti kogu tegevuses.

Artikkel 72

Kaebuste lahendamise kord

1. Amet võtab koostöös põhiõiguste ametnikuga vajalikke meetmeid kaebuste lahendamise korra loomiseks vastavalt käesolevale artiklile, et jälgida põhiõiguste austamist ja tagada see ameti kogu tegevuses.
2. Iga isik, keda ühisoperatsioonis, katseprojektis, piirivalve kiirreageerimisoperatsioonis, rändehalduse tugirühmade töös, tagasisaatmisoperatsioonis või tagasisaatmisega seotud sekkumises osalevate töötajate tegevus otse mõjutab ning kes leiab, et tema põhiõigusi on nende toimingute tõttu rikutud, või sellise isiku esindaja, võib esitada ametile kirjaliku kaebuse.
3. Vastuvõetavad on üksnes põhjendatud kaebused, mis hõlmavad konkreetseid põhiõiguste rikkumisi.
4. Põhiõiguste ametnik vastutab ameti saadud kaebuste käsitlemise eest kooskõlas õigusega heale haldusele. Sel eesmärgil vaatab põhiõiguste ametnik läbi kaebuse vastuvõetavuse, registreerib vastuvõetavad kaebused, edastab kõik registreeritud kaebused tegevdirektorile, edastab rühmade liikmeid käsitlevad kaebused päritoluliikmesriigile, teavitab liikmesriigis põhiõiguste valdkonnas pädevat asjakohast asutust või organit ning registreerib ja tagab ameti või selle liikmesriigi järelemeetmed.
5. Kui kaebus on vastuvõetav, teavitatakse kaebuse esitajaid kooskõlas õigusega heale haldusele, et kaebus on registreeritud, on algatatud hindamine ning vastust võib oodata niipea, kui see on valmis. Kui kaebus edastatakse riiklikele asutustele või organitele, antakse kaebuse esitajale nende kontaktandmed. Kui kaebus ei ole vastuvõetav, teavitatakse kaebuse esitajaid põhjustest ning neile pakutakse muid võimalusi nende probleemide lahendamiseks.

Kõik otsused vormistatakse kirjalikud ja neid põhjendatakse.

6. Kui registreeritakse kaebus ameti töötaja kohta, tagab tegevdirektor põhiõiguste ametnikuga konsulteerides asjakohased järeloometmed, sealhulgas vajaduse korral distsiplinaarmetmed. Tegevdirektor teatab põhiõiguste ametnikule kindlaksmääratud aja jooksul ka ameti poolt kaebuse alusel tehtud järeloometustest ja võetud järeloometmetest, sealhulgas vajaduse korral distsiplinaarmetmetest.

Kui kaebus on seotud andmekaitsega, kaasab tegevdirektor ka ameti andmekaitseametniku. Põhiõiguste ametnik ja andmekaitseametnik koostavad kirjaliku vastastikuse mõistmise memorandumi, kus määratakse kindlaks nende ülesannete jaotus ja koostöö saadud kaebuste käsitlemisel.

7. Kui registreeritakse kaebus vastuvõtva liikmesriigi piirivalveametniku või rühmade liikme kohta, sealhulgas rühmade lähetatud liikmete või lähetatud riiklike ekspertide kohta, tagab päritoluliikmesriik asjakohased järeloometmed, sealhulgas vajaduse korral distsiplinaarmetmed või muud liikmesriigi õiguse alusel võetavad meetmed. Asjaomane liikmesriik esitab põhiõiguste ametnikule aruande kaebuse põhjal tehtud järeloometustest ja võetud järeloometmetest kindlaksmääratud aja jooksul ning seejärel vajaduse korral korrapäraste ajavahemike järel. Kui asjaomane liikmesriik aruannet ei esita, võtab amet järeloometmeid.

8. Kui leitakse, et piirivalveametnik või lähetatud riiklik ekspert on rikkunud põhiõigusi või rahvusvahelise kaitsega seotud kohustusi, võib amet liikmesriigilt nõuda piirivalveametniku või lähetatud riikliku eksperdi viivitamatut ameti tegevusest või kiirreageerimisreservist eemaldamist.

9. Põhiõiguste ametnik teatab tegevdirektorile ja haldusnõukogule ameti ja liikmesriikide poolt kaebuse põhjal tehtud järeloometustest ja võetud järeloometmetest. Amet esitab oma aastaaruandes teabe kaebuste lahendamise korra kohta.

10. Põhiõiguste ametnik koostab lõigete 1–9 kohaselt ja pärast nõuandefoorumiga konsulteerimist kaebuse tüüpvormi, milles nõutakse üksikasjalikku ja konkreetset teavet põhiõiguste väidetava rikkumise kohta. Põhiõiguste ametnik koostab vajadusel muud üksikasjalikud eeskirjad. Põhiõiguste ametnik esitab selle vormi ja muud üksikasjalikud eeskirjad tegevdirektorile ja haldusnõukogule.

Amet tagab, et teave kaebuse esitamise võimaluse ja menetluse kohta on kergesti kättesaadav, sealhulgas haavatavatele isikutele. Kaebuse tüüpvorm tehakse kättesaadavaks ameti kogu tegevuse ajal ameti veebisaidil ja paberkanalil keeltes, mida kolmandate riikide kodanikud mõistavad või mille puhul on põhjust oletada, et nad neid mõistavad. Põhiõiguste ametnik vaatab kaebused läbi ka siis, kui need ei ole esitatud kaebuse tüüpvormil.

11. Kõiki kaebuses sisalduvaid isikuandmeid käitleb ja töötleb amet, kaasa arvatud põhiõiguste ametnik, vastavalt määrusele (EÜ) nr 45/2001 ning liikmesriigid vastavalt direktiivile 95/46/EÜ ja raamotsusele 2008/977/JSK.

Kaebuse esitamist käsitletakse kaebuse esitaja nõusolekuna, et amet ja põhiõiguste ametnik võivad tema isikuandmeid töödelda määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 5 punkti d tähenduses.

Selleks et tagada kaebuse esitajate huvide kaitse, käsitleb põhiõiguste ametnik kaebusi konfidentsiaalselt, järgides siseriiklikku ja liidu õigust, välja arvatud juhul, kui kaebuse esitaja sõnaselgelt loobub oma õigusest konfidentsiaalsusele. Kui kaebuse esitaja loobub oma õigusest konfidentsiaalsusele, käsitletakse seda tema nõusolekuna, et põhiõiguste ametnik või amet avaldab vajaduse korral seoses kaebuse sisuks oleva küsimusega tema isiku pädevatele asutustele või organitele.

*Artikkel 73***Keelte kasutamise kord**

1. Ameti suhtes kohaldatakse määruse nr 1 ⁽¹⁾ sätteid.
2. Ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 342 kohaselt vastu võetud otsuseid, esitatakse artikli 62 lõike 2 punktides i ja j osutatud iga-aastane tegevusaruanne ja tööprogramm kõikides liidu ametlikes keeltes.
3. Ameti toimimiseks vajalikke tõlketeenuseid osutab Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus.

*Artikkel 74***Läbipaistvus ja teabevahetus**

1. Ameti valduses olevatele dokumentidele juurdepääsu taotlemaid avaldusi käsitleb amet vastavalt määrusele (EÜ) nr 1049/2001.
2. Amet edastab oma pädevusvaldkonda kuuluvates küsimustes teavet omal algatusel. Amet avalikustab olulise teabe, sealhulgas artikli 62 lõike 2 punktis i osutatud iga-aastase tegevusaruande, ning tagab eelkõige, ilma et see piiraks artikli 50 kohaldamist, et üldsusele ja huvitatud isikutele antakse kiiresti objektiivset, täielikku, usaldusväärset ja lihtsasti arusaadavat teavet ameti töö kohta. Seejuures ei avalda amet operatiivteavet, mis seaks avalikukstuleku korral ohtu operatsioonide eesmärgi saavutamise.
3. Haldusnõukogu kehtestab lõigete 1 ja 2 kohaldamise praktilise korra.
4. Füüsilised või juriidilised isikud võivad pöörduda ameti poole kirjalikult kõikides liidu ametlikes keeltes. Isikul on õigus saada vastus samas keeles.
5. Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 8 kohaste ameti otsuste peale võib Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 228 ja 263 sätestatud tingimustel esitada kaebuse Euroopa Ombudsmanile või hagi Euroopa Liidu Kohtule.

5. jagu

Finantsnõuded*Artikkel 75***Eelarve**

1. Ilma et see piiraks muud liiki sissetulekuid, on ameti tuludeks
 - a) liidu toetus, mis kantakse Euroopa Liidu üldeelarvesse (komisjoni eelarvejagu);
 - b) Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega ühinenud riikide osamaks, mis on kehtestatud vastavas kokkuleppes, milles määratakse kindlaks rahaline panus;

⁽¹⁾ 15. aprilli 1958. aasta määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385).

- c) liidu rahalised vahendid delegeerimiskokkulepete või sihtotstarbeliste toetuste vormis kooskõlas artiklis 79 osutatud ameti finantseeskirjadega ja liidu poliitikavaldkondi toetavate asjakohaste sätetega;
- d) tasud osutatud teenuste eest;
- e) liikmesriikide vabatahtlik rahaline toetus.
2. Ameti kuludeks on haldus-, taristu-, tegevus- ja personalikulud.
3. Tegevdirektor koostab ameti järgmise eelarveaasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti, mis sisaldab ametikohtade loetelu, ning edastab selle haldusnõukogule.
4. Tulud ja kulud peavad olema tasakaalus.
5. Haldusnõukogu võtab tegevdirektori koostatud eelarvestuse projekti põhjal vastu ameti tulude ja kulude esialgse eelarvestuse projekti, mis hõlmab esialgset ametikohtade loetelu. Haldusnõukogu edastab need koos ühtse programm-dokumendi projektiga iga aasta 31. jaanuariks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile.
6. Haldusnõukogu saadab ameti tulude ja kulude lõpliku eelarvestuse projekti, sealhulgas esialgse ametikohtade loetelu koos esialgse tööprogrammiga komisjonile iga aasta 31. märtsiks.
7. Komisjon edastab eelarvestuse koos Euroopa Liidu eelarve projektiga eelarvepädevatele institutsioonidele.
8. Kõnealuse eelarvestuse alusel kannab komisjon Euroopa Liidu üldeelarve projekti eelarvestused, mida ta peab ametikohtade loetelu ja üldeelarvest makstava toetuse määra põhjal vajalikuks, ning esitab selle vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 313 ja 314 eelarvepädevatele institutsioonidele.
9. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad ameti toetuseks kasutatavad assigneeringud.
- Eelarvepädevad institutsioonid võtavad vastu ameti ametikohtade loetelu.
10. Haldusnõukogu võtab vastu ameti eelarve. Eelarve muutub lõplikuks pärast Euroopa Liidu üldeelarve lõplikku vastuvõtmist. Vajaduse korral kohandatakse eelarvet vastavalt.
11. Iga muudatuse tegemisel eelarves, sealhulgas ametikohtade loetelus, järgitakse sama korda.
12. Kõikide hoonetega seotud projektide suhtes, mis tõenäoliselt avaldavad ameti eelarvele olulist mõju, kohaldatakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 1271/2013 ⁽¹⁾ sätteid.
13. Piirivalve kiirreageerimisoperatsioonide ja tagasisaatmisega seotud sekkumiste rahastamiseks sisaldab haldusnõukogu vastu võetud ameti eelarve tegevusega seotud rahareservi, mis moodustab vähemalt 4 % operatiivtegevuseks ettenähtud eraldisest. Iga aasta 1. oktoobril peaks jääma enne aasta lõppu tekkivate vajaduste rahuldamiseks kasutada vähemalt veerand reservist.

Artikkel 76

Eelarve täitmine ja kontroll

1. Tegevdirektor vastutab ameti eelarve täitmise eest.

⁽¹⁾ Komisjoni 30. septembri 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1271/2013 raamfinantsmääruse kohta asutustele, millele viidatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklis 208 (ELT L 328, 7.12.2013, lk 42).

2. Eelarveaasta N + 1 1. märtsiks edastab ameti peaarvepidaja selle eelarveaasta (N) esialgsed raamatupidamise aastaaruanded komisjoni peaarvepidajale ja kontrollikoja. Komisjoni peaarvepidaja konsolideerib institutsioonide ja deentraliseeritud asutuste esialgsed raamatupidamisaruanded vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (1) artiklile 147.
3. Amet esitab aasta N eelarvehalduse ja finantsjuhtimise aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ja kontrollikoja aasta N + 1 31. märtsiks.
4. Komisjoni peaarvepidaja esitab komisjoni raamatupidamise aastaaruannetega konsolideeritud ameti aasta N esialgse raamatupidamise aastaaruande kontrollikoja aasta N + 1 31. märtsiks.
5. Pärast kontrollikojalt määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 148 kohaste tähelepanekute saamist ameti aasta N esialgse raamatupidamise aastaaruande kohta koostab tegevdirektor omal vastutusel ameti lõpliku raamatupidamisaruande ja esitab selle haldusnõukogule arvamuse saamiseks.
6. Haldusnõukogu esitab ameti aasta N lõpliku raamatupidamise aastaaruande kohta arvamuse.
7. Tegevdirektor saadab lõpliku raamatupidamise aastaaruande koos haldusnõukogu arvamusega Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikoja aasta N + 1 1. juuliks.
8. Aasta n lõplik raamatupidamise aastaaruanne avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* aasta N + 1 15. novembriks.
9. Tegevdirektor saadab kontrollikoja vastuse tema tähelepanekute kohta aasta N + 1 30. septembriks. Tegevdirektor saadab kõnealuse vastuse ka haldusnõukogule.
10. Euroopa Parlamendi taotluse korral esitab tegevdirektor talle kooskõlas määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artikli 165 lõikega 3 kogu teabe, mida on vaja aastat N käsitleva eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse tõrgeteta läbiviimiseks.
11. Kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse teinud nõukogu soovitusel põhjal annab Euroopa Parlament enne aasta N + 2 15. maid heakskiidu tegevdirektori tegevusele aasta N eelarve täitmisel.

Artikkel 77

Pettuste vastu võitlemine

1. Pettuse, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemisel kohaldatakse piiranguteta määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 sätteid. Amet ühineb 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdlust, ja võtab viivitamata vastu kõigi ameti töötajate suhtes kohaldatavad asjakohased sätted, kasutades kõnealuse kokkuleppe lisas esitatud vormi.
2. Kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide alusel ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda amet on rahastanud liidu vahenditest.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb liidu tildeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, 26.10.2012, lk 1).

3. OLAF võib korraldada juurdlust, sealhulgas kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, vastavalt määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 ja nõukogu määruse (Euratom, EÜ) nr 2185/96 ⁽¹⁾ sätetele ja neis määrustes sätestatud korras, et teha kindlaks, kas ameti rahastatud toetuslepingu, toetuse määramise otsuse või lepinguga seoses on esinenud pettust, korrupsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.

4. Ilma et see piiraks lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamist, sisaldavad ameti ning kolmandate riikide ja ameti ja rahvusvaheliste organisatsioonide vahelised koostöölepingud ning lepingud, toetuslepingud ja toetuse määramise otsused sätteid, mis annavad kontrollikoja ja OLAFile sõnaselgelt õiguse korraldada oma vastava pädevuse piires sellist auditeerimist ja juurdlust.

Artikkel 78

Huvide konflikti vältimine

Amet võtab vastu sise-eeskirjad, millega kohustatakse ameti organite liikmeid ja töötajaid vältima olukordi, mis võivad põhjustada huvide konflikti nende teenistus- või ametiajal, ning sellistest asjaoludest teada andma.

Artikkel 79

Finantssäte

Juhatus võtab pärast komisjoniga konsulteerimist vastu ameti suhtes kohaldatavad finantseeskirjad. Need ei või lahknedada delegeeritud määrusest (EL) nr 1271/2013, välja arvatud juhul, kui see on konkreetselt vajalik ameti toimimiseks ja komisjon on selleks eelnevalt nõusoleku andnud.

IV PEATÜKK

Muudatused

Artikkel 80

Määruse (EL) 2016/399 muutmise

Määruse (EL) 2016/399 artikli 29 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Erandolukorras, kui sisepiirikontrollita ala üldise toimimise seavad ohtu käesoleva määruse artiklis 21 osutatud välispiiride kontrollimisega seotud tõsised ja järjepidevad puudused või asjaolu, et mõni liikmesriik ei täida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1624 artikli 19 lõikes 1 osutatud nõukogu otsust, (*) ning kui see olukord kujutab endast tõsist ohtu avalikule korrale või sisejulgeolekule sisepiirikontrollita alal või selle osades, võib käesoleva artikli lõike 2 kohaselt sisepiiridel kuni kuueks kuuks uuesti piirikontrolli kehtestada. Kui kõnealune erandolukord püsib, võib seda ajavahemikku veel kuni kuue kuu võrra pikendada, kuid mitte rohkem kui kolmel korral.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1624, mis käsitleb Euroopa piiri- ja rannikuvalvet ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2016/399 ning tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 863/2007, nõukogu määrus (EÜ) nr 2007/2004 ning nõukogu otsus 2005/267/EÜ (ELT L 251, 16.9.2016, lk 1).“

⁽¹⁾ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

V PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 81

Hindamine

1. Komisjon tellib 7. oktoobriks 2019 ning seejärel iga nelja aasta järel sõltumatu välishindamise, et hinnata eelkõige:
 - a) ameti saavutatud tulemusi seoses tema eesmärkide, volituste ja ülesannetega;
 - b) ameti tegevuse ja töömeetodite mõju, tõhusust ja tulemuslikkust seoses tema eesmärkide, volituste ja ülesannetega;
 - c) rannikuvalve ülesannetega seotud Euroopa koostöö tegemist;
 - d) võimalikku vajadust muuta ameti volitusi;
 - e) võimalike muudatuste finantsmõju.

Hindamine hõlmab erianalüüsi, mille raames uuritakse põhiõiguste harta ja muu asjaomase liidu õiguse järgimist käesoleva määruse kohaldamisel.

2. Komisjon saadab hindamisaruande ja oma järeldused aruande kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule ja haldusnõukogule. Haldusnõukogu võib anda komisjonile soovitusi käesoleva määruse muutmise kohta. Hindamisaruanne ja aruande järeldused avalikustatakse.

Artikkel 82

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrused (EÜ) nr 2007/2004, (EÜ) nr 863/2007 ja otsus 2005/267/EÜ tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele (EÜ) nr 2007/2004 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 83

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 20 lõikeid 5 ja 6 ning artikli 39 lõiget 7 kohaldatakse alates 7. detsembrist 2016. Artikleid 29, 30, 31 ja 32 kohaldatakse alates 7. jaanuarist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 14. september 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. KORČOK

I LISA

TABEL IGA LIIKMESRIIGI TEHTAVA PANUSE KOHTA, MILLE KOGUARV PEAB VASTAVALT ARTIKLI 20 LÕIKELE 5 OLEMA VÄHEMALT 1 500 PIIRIVALVEAMETNIKKU JA MUUD ASJAOMAST TÖÖTAJAT

Belgia	30
Bulgaaria	40
Tšehhi Vabariik	20
Taani	29
Saksamaa	225
Eesti	18
Kreeka	50
Hispaania	111
Prantsusmaa	170
Horvaatia	65
Itaalia	125
Küpros	8
Läti	30
Leedu	39
Luksemburg	8
Ungari	65
Malta	6
Madalmaad	50
Austria	34
Poola	100
Portugal	47
Rumeenia	75
Sloveenia	35
Slovakkia	35
Soome	30
Rootsi	17
Šveits	16
Island	2
Liechtenstein	(*)
Norra	20
Kokku	1 500

(*) Liechtenstein panustab proportsionaalse rahalise toetusega.

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
—	Artikkel 1
Artikli 1 lõige 1	—
Artikli 1 lõike 2 esimene lõik	—
Artikli 1 lõike 2 teine lõik	Artikli 6 lõige 3 ning artikli 34 lõiked 1 ja 4
Artikli 1 lõige 3	—
Artikli 1a sissejuhatav lause	Artikli 2 sissejuhatav lause
Artikli 1a punkt 1	Artikli 2 punkt 1
—	Artikli 2 punktid 2 ja 3
Artikli 1a punkt 1a	Artikli 2 punkt 4
Artikli 1a punkt 2	Artikli 2 punkt 5
Artikli 1a punkt 3	Artikli 2 punkt 6
—	Artikli 2 punkt 7
Artikli 1a punkt 4	Artikli 2 punkt 8
Artikli 1a punkt 5	—
Artikli 1a punkt 6	—
—	Artikli 2 punktid 9–16
—	Artiklid 3–5
—	Artikli 6 lõiked 1 ja 2
—	Artikkel 7
Artikli 2 lõike 1 sissejuhatav lause	Artikli 8 lõike 1 sissejuhatav lause
—	Artikli 8 lõike 1 punktid a–c
Artikli 2 lõike 1 punkt a	—
Artikli 2 lõike 1 punkt b	Artikli 8 lõike 1 punkt p
Artikli 2 lõike 1 punkt c	—
Artikli 2 lõike 1 punkt d	Artikli 8 lõike 1 punkt q
Artikli 2 lõike 1 punkt da	Artikli 8 lõike 1 punkt d
Artikli 2 lõike 1 punkt e	Artikli 8 lõike 1 punkt e
—	Artikli 8 lõike 1 punkt f
Artikli 2 lõike 1 punkt ea	Artikli 8 lõike 1 punkt g
—	Artikli 8 lõike 1 punktid h–o
Artikli 2 lõike 1 punkt f	—

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 2 lõike 1 punkt g	—
Artikli 2 lõike 1 punkt h	Artikli 8 punkti 1 punkt r
Artikli 2 lõike 1 punkt i	Artikli 8 lõike 1 punkt s
—	Artikli 8 lõike 1 punktid t ja u
Artikli 2 lõige 1a	Artikli 34 lõiked 2 ja 3
Artikli 2 lõige 2	Artikli 8 lõige 2
—	Artikli 8 lõige 3
—	Artikkel 9
—	Artikkel 10
Artikkel 2a	Artikkel 35
Artikli 3 lõike 1 esimene ja neljas lõik	Artikli 15 lõige 3
Artikli 3 lõike 1 teine lõik	—
Artikli 3 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 15 lõige 4
Artikli 3 lõike 1a esimene lõik	Artikli 25 lõige 1
Artikli 3 lõike 1a teine lõik	Artikli 25 lõige 2
Artikli 3 lõike 1a kolmas lõik	Artikli 21 lõige 5
Artikli 3 lõike 1a neljas lõik	Artikli 25 lõige 4
Artikli 3 lõige 1b	—
Artikli 3 lõige 2	—
Artikli 3 lõige 3	Artikkel 26
Artikli 3 lõige 4	—
Artikli 3 lõige 5	—
Artikli 3a lõike 1 esimene lõik	Artikli 16 lõige 2
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu sissejuhatav lause	Artikli 16 lõike 3 sissejuhatav lause
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt a	Artikli 16 lõike 3 punkt a
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt b	Artikli 16 lõike 3 punkt b
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt c	Artikli 16 lõike 3 punkt c
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt d	Artikli 16 lõike 3 punkt d
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt e	Artikli 16 lõike 3 punkt e
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt f	Artikli 16 lõike 3 punkt f
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt g	Artikli 16 lõike 3 punkt g
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt h	Artikli 16 lõike 3 punkt h

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt i	Artikli 16 lõike 3 punkt i
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt j	Artikli 16 lõike 3 punkt j
Artikli 3a lõike 1 teise lõigu punkt k	Artikli 16 lõike 3 punkt k
Artikli 3a lõige 2	Artikli 16 lõige 4
Artikli 3a lõige 3	Artikli 22 lõige 1
Artikli 3b lõige 1	Artikli 20 lõige 2
Artikli 3b lõige 2	Artikli 20 lõige 3
Artikli 3b lõike 3 esimene ja teine lõik	Artikli 20 lõike 11 esimene lõik
Artikli 3b lõike 3 kolmas lõik	Artikli 20 lõike 11 teine ja kolmas lõik
Artikli 3b lõige 4	Artikli 21 lõige 4
Artikli 3b lõike 5 esimene lõik	Artikli 22 lõige 2
Artikli 3b lõike 5 teine lõik	Artikli 22 lõige 3
Artikli 3b lõige 6	—
Artikli 3b lõige 7	Artikli 20 lõige 12
Artikli 3c lõige 1	Artikli 21 lõige 1
Artikli 3c lõige 2	Artikli 21 lõige 2
Artikli 3c lõige 3	—
Artikli 3c lõige 4	Artikli 21 lõige 5
Artikli 4 esimene lõik	Artikli 11 lõige 1
Artikli 4 teine lõik	Artikli 11 lõige 2
—	Artikli 11 lõige 3
Artikli 4 kolmas lõik	Artikli 13 lõige 4
Artikli 4 neljas lõik	Artikli 11 lõige 5
Artikli 4 viies lõik	Artikli 11 lõige 4
—	Artikli 11 lõige 6
Artikli 4 kuues lõik	Artikli 11 lõige 7
—	Artikkel 12
—	Artikli 13 lõiked 1–3
—	Artikli 13 lõiked 5–9
Artikli 5 esimene lõik	Artikli 36 lõige 1
Artikli 5 teine lõik	Artikli 36 lõige 2
—	Artikli 36 lõige 4

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 5 kolmas, neljas ja viies lõik	Artikli 36 lõige 5
Artikli 5 kuues lõik	Artikli 36 lõige 6
Artikli 5 seitsmes lõik	Artikli 36 lõige 7
Artikli 5 kaheksas lõik	Artikli 36 lõige 8
Artikkel 6	Artikli 37 lõige 1
Artikli 7 lõike 1 esimene lõik	Artikli 38 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 7 lõike 1 teine lõik	Artikli 38 lõige 4
Artikli 7 lõike 1 kolmas lõik	Artikli 38 lõige 5
Artikli 7 lõige 2	Artikli 39 lõiked 1 ja 6
Artikli 7 lõige 3	Artikli 39 lõige 8
Artikli 7 lõige 4	Artikli 39 lõige 15
Artikli 7 lõike 5 esimene lõik	Artikli 39 lõige 16
Artikli 7 lõike 5 teine lõik	Artikli 39 lõige 9
Artikli 7 lõike 5 kolmas lõik	Artikli 39 lõike 5 esimene lõik
Artikli 7 lõike 5 neljas lõik	Artikli 39 lõike 5 teine lõik
Artikli 7 lõige 6	Artikli 39 lõige 12
Artikli 7 lõige 7	Artikli 39 lõige 13
Artikli 8 lõige 1	Artikli 14 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 sissejuhatav lause
Artikli 8 lõike 2 sissejuhatav lause	Artikli 14 lõike 2 sissejuhatav lause
Artikli 8 lõike 2 punkt a	—
Artikli 8 lõike 2 punkt b	Artikli 14 lõike 2 punkt f
Artikli 8 lõike 2 punkt c	Artikli 14 lõike 2 punktid a ja b
—	Artikli 14 lõike 2 punktid c–e ja g
—	Artikli 14 lõige 3
—	Artikli 14 lõige 4
Artikli 8 lõige 3	—
—	Artikli 15 lõige 1
Artikkel 8a	Artikli 15 lõige 2
Artikli 8b lõige 1	Artikli 20 lõige 8
Artikli 8b lõige 2	—
Artikkel 8c	Artikkel 36
—	Artikli 15 lõige 5

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 8d lõige 1	Artikli 17 lõige 1
Artikli 8d lõige 2	Artikli 17 lõige 2
Artikli 8d lõige 3	Artikli 17 lõige 3
Artikli 8d lõige 4	Artikli 17 lõige 4
—	Artikli 17 lõige 5
Artikli 8d lõige 5	Artikli 17 lõige 6
Artikli 8d lõige 6	Artikli 17 lõiked 7 ja 8
Artikli 8d lõige 7	—
Artikli 8d lõige 8	Artikli 17 lõige 9
Artikli 8d lõige 9	Artikli 17 lõige 10
—	Artikli 16 lõige 1
Artikli 8e lõike 1 sissejuhatav lause	—
Artikli 8e lõike 1 punkt a	Artikli 16 lõike 3 punkt a
Artikli 8e lõike 1 punkt b	Artikli 16 lõike 3 punkt b
Artikli 8e lõike 1 punkt c	Artikli 16 lõike 3 punkt c
Artikli 8e lõike 1 punkt d	Artikli 16 lõike 3 punkt d
Artikli 8e lõike 1 punkt e	Artikli 16 lõike 3 punkt e
Artikli 8e lõike 1 punkt f	Artikli 16 lõike 3 punkt f
Artikli 8e lõike 1 punkt g	Artikli 16 lõike 3 punkt g
Artikli 8e lõike 1 punkt h	Artikli 16 lõike 3 punkt h
Artikli 8e lõike 1 punkt i	Artikli 16 lõike 3 punkt i
Artikli 8e lõike 1 punkt j	Artikli 16 lõike 3 punkt j
Artikli 8e lõike 1 punkt k	Artikli 16 lõike 3 punkt k
—	Artikli 16 lõike 3 punktid l–n
Artikli 8e lõige 2	Artikli 16 lõige 4
—	Artikli 17 lõige 11
—	Artikkel 18
—	Artikkel 19
—	Artikli 20 lõige 1
—	Artikli 20 lõige 4
—	Artikli 20 lõiked 5–7

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
—	Artikli 20 lõiked 9 ja 10
—	Artikli 21 lõige 3
Artikkel 8f	Artikkel 23
Artikli 8g lõige 1	Artikli 22 lõige 2
Artikli 8g lõike 2 sissejuhatav lause	Artikli 22 lõike 3 sissejuhatav lause
Artikli 8g lõike 2 punkt a	Artikli 22 lõike 3 punkt a
Artikli 8g lõike 2 punkt b	Artikli 22 lõike 3 punkt a
Artikli 8g lõike 2 punkt c	Artikli 22 lõike 3 punkt b
Artikli 8g lõike 2 punkt d	Artikli 22 lõike 3 punkt c
—	Artikli 22 lõike 3 punkt d
Artikli 8g lõige 3	Artikli 22 lõige 4
Artikli 8g lõige 4	—
Artikkel 8h	Artikkel 24
—	Artikli 25 lõige 3
—	Artikli 27 lõiked 1–3
Artikli 9 lõige 1	Artikli 27 lõige 4 ning artikli 28 lõiked 1 ja 9
Artikli 9 lõige 1a	Artikli 35 lõige 2
Artikli 9 lõige 1b	Artikli 35 lõige 3 ja artikli 28 lõige 6
Artikli 9 lõige 1c	Artikli 28 lõige 2
Artikli 9 lõige 2	Artikli 54 lõige 6
—	Artikli 28 lõiked 3–5
—	Artikli 28 lõiked 7 ja 8
—	Artikkel 29
—	Artikkel 30
—	Artikkel 31
—	Artikkel 32
—	Artikkel 33
—	Artikli 37 lõige 2
—	Artikli 37 lõige 3
—	Artikli 37 lõige 4
—	Artikli 39 lõiked 2–5
—	Artikli 39 lõige 7

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
—	Artikli 39 lõiked 10 ja 11
—	Artikli 39 lõige 14
Artikli 10 lõige 1	Artikli 40 lõige 1
Artikli 10 lõige 2	Artikli 40 lõige 2
Artikli 10 lõige 3	Artikli 40 lõige 3
Artikli 10 lõige 4	Artikli 40 lõige 4
Artikli 10 lõige 5	Artikli 40 lõige 5
Artikli 10 lõige 6	Artikli 40 lõige 6
Artikli 10 lõige 7	Artikli 40 lõige 7
Artikli 10 lõige 8	Artikli 40 lõike 8 esimene lõik
Artikli 10 lõige 9	Artikli 40 lõike 8 teine lõik
Artikli 10 lõige 10	Artikli 40 lõige 9
Artikli 10a lõike 1 sissejuhatav lause	Artikli 41 lõike 1 sissejuhatav lause
Artikli 10a lõike 1 punkt a	Artikli 41 lõike 1 punkt a
Artikli 10a lõike 1 punkt b	Artikli 41 lõike 1 punkt b
Artikli 10a lõike 1 punkt c	Artikli 41 lõike 1 punkt c
—	Artikli 41 lõike 1 punkt d
Artikli 10a lõige 2	Artikli 41 lõige 2
Artikkel 10b	Artikkel 42
Artikkel 10c	Artikkel 43
Artikli 11 esimene lõik	Artikli 44 lõige 1
Artikli 11 teine lõik	Artikli 44 lõige 2
Artikli 11a esimene lõik	Artikli 45 lõige 1
Artikli 11a teine lõik	Artikli 45 lõiked 2 ja 3
—	Artikli 45 lõige 4
Artikli 11b lõige 1	Artikli 48 lõige 1
Artikli 11b lõige 2	Artikli 48 lõige 2
Artikli 11b lõige 3	Artikli 48 lõige 3
Artikli 11b lõige 4	Artikli 48 lõige 4
Artikli 11b lõige 5	—
—	Artikkel 46
Artikli 11c lõige 1	Artikli 47 lõige 1

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 11c lõige 2	Artikli 47 lõike 1 sissejuhatav lause ja artikli 47 lõike 1 punkt a
—	Artikli 47 lõike 1 punkt b
—	Artikli 47 lõike 1 punkt c
Artikli 11c lõike 3 sissejuhatav lause	Artikli 47 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause
Artikli 11c lõike 3 punkt a	Artikli 47 lõike 2 esimese lõigu punkt a
—	Artikli 47 lõike 2 esimese lõigu punkt b
Artikli 11c lõike 3 punkt b	Artikli 47 lõike 2 esimese lõigu punkt c
—	Artikli 47 lõike 2 teine lõik
Artikli 11c lõige 4	Artikli 47 lõige 3
Artikli 11c lõige 5	—
Artikli 11c lõige 6	—
Artikli 11c lõige 7	—
Artikkel 11ca	Artikkel 49
Artikli 11d lõige 1	Artikli 50 lõige 1
Artikli 11d lõige 2	Artikli 50 lõige 2
—	Artikli 50 lõige 3
Artikkel 12	Artikkel 51
Artikli 13 esimene lõik	Artikli 52 lõiked 1 ja 2
—	Artikli 52 lõige 3
Artikli 13 teine lõik	Artikli 52 lõige 4
Artikli 13 kolmas lõik	Artikli 52 lõige 5
—	Artikkel 53
Artikli 14 lõige 1	Artikli 54 lõige 1
Artikli 14 lõige 2	Artikli 54 lõige 2
—	Artikli 54 lõige 3
—	Artikli 54 lõige 4
—	Artikli 54 lõige 5
Artikli 14 lõige 3	Artikli 55 lõiked 1 ja 2
Artikli 14 lõige 4	Artikli 55 lõige 3
Artikli 14 lõige 5	Artikli 54 lõige 9
Artikli 14 lõige 6	Artikli 54 lõige 7
—	Artikli 54 lõige 8
Artikli 14 lõige 7	Artikli 54 lõige 10

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 14 lõige 8	Artikli 54 lõige 11
—	Artikli 55 lõige 4
Artikli 15 esimene lõik	Artikli 56 lõige 1
Artikli 15 teine lõik	Artikli 56 lõige 2
Artikli 15 kolmas lõik	Artikli 56 lõige 3
Artikli 15 neljas lõik	Artikli 56 lõige 4
Artikli 15 viies lõik	Artikli 56 lõige 5
Artikkel 15a	Artikkel 57
Artikkel 16	—
Artikli 17 lõige 1	Artikli 58 lõige 1
Artikli 17 lõige 2	—
Artikli 17 lõige 3	Artikli 58 lõige 2
Artikli 17 lõige 4	Artikli 58 lõige 3
Artikli 17 lõige 5	Artikli 58 lõige 4
Artikkel 18	Artikkel 59
Artikkel 19	Artikkel 60
—	Artikkel 61
Artikli 20 lõige 1	—
—	Artikli 62 lõige 1
Artikli 20 lõike 2 sissejuhatav lause	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause
Artikli 20 lõike 2 punkt a	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt a
—	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt b
—	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punktid c–h
Artikli 20 lõike 2 punkt b	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt i ja artikli 62 lõike 2 teine lõik
Artikli 20 lõike 2 punkt c	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt j
Artikli 20 lõike 2 punkt d	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt k
Artikli 20 lõike 2 punkt e	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt l
Artikli 20 lõike 2 punkt f	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt m
Artikli 20 lõike 2 punkt g	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt n
Artikli 20 lõike 2 punkt h	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punkt o
Artikli 20 lõike 2 punkt i	—
—	Artikli 62 lõike 2 esimese lõigu punktid p–z

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 20 lõige 3	Artikli 62 lõige 3
Artikli 20 lõige 4	Artikli 62 lõige 4
Artikli 20 lõige 5	Artikli 62 lõige 5
Artikli 20 lõige 6	Artikli 62 lõige 6
Artikli 20 lõige 7	Artikli 62 lõige 7
—	Artikli 62 lõige 8
Artikkel 21	Artikkel 63
—	Artikkel 64
Artikkel 22	Artikkel 65
Artikli 23 lõige 1	Artikli 66 lõige 1
Artikli 23 lõige 2	Artikli 66 lõige 2
Artikli 23 lõige 3	Artikli 66 lõige 3
Artikli 23 lõige 4	Artikli 66 lõige 4
—	Artikli 66 lõige 5
Artikli 23 lõige 5	Artikli 66 lõige 6
Artikli 23 lõige 6	Artikli 66 lõige 7
Artikli 23 lõige 7	Artikli 66 lõige 8
Artikli 24 lõige 1	Artikli 67 lõige 1
Artikli 24 lõige 2	Artikli 67 lõige 2
Artikli 24 lõige 3	Artikli 67 lõige 3
—	Artikli 67 lõige 4
Artikli 25 lõige 1	Artikli 68 lõige 1
Artikli 25 lõige 2	Artikli 68 lõige 2
Artikli 25 lõike 3 sissejuhatav lause	Artikli 68 lõike 3 sissejuhatav lause
Artikli 25 lõike 3 punkt a	Artikli 68 lõike 3 punkt a
Artikli 25 lõike 3 punkt b	Artikli 68 lõike 3 punkt b
Artikli 25 lõike 3 punkt c	Artikli 68 lõike 3 punkt c
Artikli 25 lõike 3 punkt d	—
—	Artikli 68 lõike 3 punkt d
Artikli 25 lõike 3 punkt e	Artikli 68 lõike 3 punkt e
Artikli 25 lõike 3 punkt f	Artikli 68 lõike 3 punkt f
—	Artikli 68 lõike 3 punktid g, h ja i

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 25 lõike 3 punkt g	Artikli 68 lõike 3 punkt j
—	Artikli 68 lõike 3 punktid k–r
Artikli 25 lõige 4	Artikli 68 lõige 4
—	Artikli 68 lõige 5
Artikli 26 lõige 1	Artikli 69 lõige 1
Artikli 26 lõike 2 esimene lõik	Artikli 69 lõike 2 esimene ja kolmas lõik
—	Artikli 69 lõike 2 teine lõik
—	Artikli 69 lõike 2 neljas lõik
Artikli 26 lõike 2 teine lõik	Artikli 69 lõike 2 viies lõik
Artikli 26 lõige 3	Artikli 69 lõige 3
Artikli 26 lõige 4	Artikli 69 lõige 4
Artikli 26 lõige 5	Artikli 69 lõiked 5 ja 7
—	Artikli 69 lõige 6
Artikli 26a lõige 1	Artikli 34 lõige 1
Artikli 26a lõike 2 esimene lõik	Artikli 70 lõiked 1 ja 2
Artikli 26a lõike 2 teine lõik	Artikli 70 lõige 3
Artikli 26a lõike 2 kolmas lõik	Artikli 70 lõige 4
Artikli 26a lõige 3	Artikli 71 lõiked 1 ja 2
Artikli 26a lõige 4	Artikli 70 lõige 5 ja artikli 71 lõige 3
—	Artikkel 72
Artikkel 27	Artikkel 73
Artikkel 28	Artikkel 74
Artikli 29 lõike 1 sissejuhatav lause	Artikli 75 lõike 1 sissejuhatav lause
Artikli 29 lõike 1 esimene taane	Artikli 75 lõike 1 punkt a
Artikli 29 lõike 1 teine taane	Artikli 75 lõike 1 punkt b
—	Artikli 75 lõike 1 punkt c
Artikli 29 lõike 1 kolmas taane	Artikli 75 lõike 1 punkt d
Artikli 29 lõike 1 neljas taane	Artikli 75 lõike 1 punkt e
Artikli 29 lõige 2	Artikli 75 lõige 2
Artikli 29 lõige 3	Artikli 75 lõige 3
Artikli 29 lõige 4	Artikli 75 lõige 4

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
Artikli 29 lõige 5	Artikli 75 lõiked 5 ja 6
Artikli 29 lõige 6	Artikli 75 lõige 7
Artikli 29 lõige 7	Artikli 75 lõige 8
Artikli 29 lõige 8	Artikli 75 lõige 9
Artikli 29 lõige 9	Artikli 75 lõige 10
Artikli 29 lõige 10	Artikli 75 lõige 11
Artikli 29 lõike 11 esimene lõik	Artikli 75 lõige 12
Artikli 29 lõike 11 teine lõik	—
—	Artikli 75 lõige 13
Artikli 30 lõige 1	Artikli 76 lõige 1
Artikli 30 lõige 2	Artikli 76 lõige 2
—	Artikli 76 lõige 3
Artikli 30 lõige 3	Artikli 76 lõige 4
Artikli 30 lõige 4	Artikli 76 lõige 5
Artikli 30 lõige 5	Artikli 76 lõige 6
Artikli 30 lõige 6	Artikli 76 lõige 7
Artikli 30 lõige 7	Artikli 76 lõige 8
Artikli 30 lõige 8	Artikli 76 lõige 9
—	Artikli 76 lõige 10
Artikli 30 lõige 9	Artikli 76 lõige 11
Artikli 31 lõiked 1 ja 2	Artikli 77 lõige 1
—	Artikli 77 lõige 2
Artikli 31 lõige 3	Artikli 77 lõige 3
—	Artikli 77 lõige 4
—	Artikkel 78
Artikkel 32	Artikkel 79
—	Artikkel 80
Artikli 33 lõige 1	Artikli 81 lõike 1 esimene lõik
Artikli 33 lõige 2	—
Artikli 33 lõige 2a	—
Artikli 33 lõige 2b	Artikli 81 lõike 1 teine lõik
Artikli 33 lõige 3	Artikli 81 lõige 2
—	Artikkel 82
Artikli 34 esimene lõik	Artikli 83 esimene lõik

Määrus (EÜ) nr 2007/2004	Käesolev määrus
—	Artikli 83 teine lõik
Artikli 34 teine lõik	—
Artikli 34 kolmas lõik	Artikli 83 kolmas lõik
—	I lisa
—	II lisa